

Gerici-faşist saldırılara ve devlet terörüne karşı

SINIF MEVZİLERİNE, DİRENİŞE!

Sermaye devletinin denetiminde olan çetelerin hedefinde son olarak İşçilerin Birliği Derneği vardı. Sermaye devletinin yönlendirmesi ile devrimci kanı döken, katleden faşist beslemelerin İşçilerin Birliği Derneği'ne yönelik saldırıları karşısında gösterilen kararlı direnme tutumu ve devrimci mevzileri savunma pratiği, bir kez daha sermaye devletinin hesaplarını bozdu.

Anadilde eğitim hakkı için mücadeleye

Anadilde eğitim hakkı temel bir hak. Anadilde eğitime karşı çıkmak ve bunu engellemek insanlık suçudur. Halkların kendi anadillerinde eğitim yapmalarını engelleyerek onlara başka dilde eğitimi dayatmak soykırımdır. Tayyip Erdoğan Almanya'da yaşayan Türkler söz konusu olduğunda kararlı bir anadil savunucusu olurken, Kürt halkı söz konusu olduğunda anadilde eğitim hakkını savunan milyonlarca Kürdü ayrılıkçılıkla suçluyor. (s.6)

Okulları mücadele alanına dönüştürelim

SKE: Biz eğitim emekçileri, özelleştirme ve güvencesizleştirme politikalarına karşı birlikte mücadele etmeliyiz. Mücadeleyi asla sendika yöneticilerinin alacağı kararlara bırakmamalıyız. Bu saldırılar, ancak işyerlerinde oluşturulacak **taban örgütlülükleri** ve bu örgütlülüklerle yaslanan sendikal anlayışla geri püskürtülebilir. Taban örgütlülüklerini yaratmak, öncü-ilerici eğitim emekçilerinin omuzlarında bir görev olarak durmaktadır. (s.7)

Gerici-faşist saldırılara ve devlet terörüne karşı...

Sınıf mevzilerine, direnişe!

Her türden gericiliğin odağı olarak hareket eden AKP iktidarı; dinci-gerici, milliyetçi-şoven ideolojiyi eğitimden kültür-sanata, medyadan siyasete toplumsal yaşamın tüm alanlarına hakim kılmak için her türlü yol ve yöntemi devreye sokuyor.

Dahası, bu gerici ideoloji ekseninde örgütlenen çeteler yine bizzat AKP iktidarı tarafından destekleniyor, besleniyor ve yeri geldiğinde devrimci ve ilerici güçlere karşı kullanılıyor. Bunun kendisi elbette yeni bir durum değil. Dünden bugüne dinci, gerici, milliyetçi ideoloji ekseninde örgütlenen çeteler hep sermaye devleti tarafından kollandı, desteklendi ve sık sık kirli icraatlarda devreye sokuldu.

Özellikle devrimci güçlere ve kurumlara yönelik saldırı ve provokasyonlarda bu çeteler tetikçi olarak sayısız kez kullanıldı. Maraş, Sivas, Çorum, Gazi gibi katliamlarda ve Kürt halkının özgürlük mücadelesini hedef alan kontra eylemlerde yine bu gerici-faşist çeteler bizzat devletin vurucu gücü olarak organize edildi.

Günümüzde burjuva gericiliğinin merkezi olarak hareket eden AKP iktidarı ise sermaye devletinin bu geleneğini eksiksiz sürdürüyor. Tüm bu kirli ve kanlı yöntemleri azgınca, alçakça ve tüm incelikleri ile kullandı, kullanıyor. AKP iktidarı bu kirli tutumunu saklamak şöyle dursun, bizzat şefinin ağzından çıkan "yüzde elliye evde zor tutuyoruz" türünden söylemlerle gericiliğin ve gerici örgütlenmelerin iplerinin ellerinde olduğunu açıkça itiraf ediyor. Hatırlanacağı üzere Haziran Direnişi'nde bizzat Tayyip Erdoğan'ın çağrısına yanıt veren palalı faşistler birçok kez boy göstermiş, direniş karşısında devletin kolluk güçleri ile birlikte saf tutmuşlardı.

Dahası emekçi mahallelerinde kol gezen gerici-faşist çeteler son dönemde devrimci faaliyeti hedef alan sayısız saldırı gerçekleştirdi. Sermaye devletinin denetiminde olan bu çetelerin hedefinde son olarak İşçilerin Birliği Derneği vardı. Sermaye devletinin yönlendirmesi ile devrimci kanı döken, katleden faşist beslemelerin İşçilerin Birliği Derneği'ne yönelik saldırıları karşısında gösterilen kararlı direnme tutumu ve devrimci mevzileri savunma pratiği bir kez daha sermaye devletinin hesaplarını bozdu.

AKP iktidarının gerici örgütlenmeleri hem toplumu denetim altında tutmak hem de yeri geldiğinde vurucu bir güç olarak kullanmak konusundaki pratiği bunlarla da sınırlı değil. Bugün emperyalist efendilerine hizmette kusur etmeyen AKP iktidarı, hiçbir insani değer taşımayan İŞİD türünden vahşi çeteleri de bizzat silahlandırarak, eğiterek ve besleyerek kardeş halkların üzerine salıyor. Ortadoğu'yu kana bulayan bu gerici çetenin bizzat Türk sermaye devletinin TIR'ları ile taşınan silahlarla donatıldığı, bütün bir Suriye sınırının bu çetelerin eğitim, hastane vb. her türden ihtiyacının karşılandığı bir tampon bölgeye çevrildiği biliniyor.

İçeride ve dışarıda her geçen gün tırmandırılan bu gerici saldırganlığı azgın devlet terörü ve devrimci-ilerici güçleri hedef alan polis saldırıları tamamlıyor. Polis devleti uygulamalarına her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Sermaye devleti en küçük hak arama eylemine dahi polis orduları ile saldırıyor.

Yeni Greif'lerin ve işçi sınıfının Haziranlar'ının kapıda olduğu bilinciyle gerici-faşist saldırılara, devlet terörüne ve baskılara karşı can bedeli kurduğumuz devrimci sınıf mevzilerini sahiplenmeli, güçlendirmeli ve çoğaltmalıyız.

Yasal düzenlemelerle demokratik hak ve özgürlükler ortadan kaldırılıyor. İşçi sınıfı ve emekçilerin söz, basın, toplantı, gösteri ve örgütlenme özgürlüğünü hedef alan kısıtlamalar yasal olarak ve fiilen hayata geçiriliyor vb.

Bu tablo elbette nedensiz değil. Burjuvazinin bu çok yönlü saldırılarının gerisinde kapitalist sistemin içerisinde debelendiği bunalımlar gerçeği yer alıyor. Yıllardır krizin faturasını döne döne işçi sınıfı ve emekçilere ödeterek çarklarını döndüren kapitalistler, bu kapsamlı yıkım saldırılarının alttan alta sosyal mücadele dinamiklerini mayaladığını ve büyüttüğünü biliyorlar. Çok yönlü saldırılar karşısında kıpırdanmaya başlayan, yer yer mevzi direnişlerle çıkış yolu arayan işçi sınıfı ve emekçilerin her geçen gün büyüyen öfkesi burjuvazinin korkularını depreştiriyor. AKP iktidarının ve temsil ettiği sermaye düzeninin her geçen gün saldırganlaşmasının gerisinde tam da bu olgular yer alıyor.

Fakat burjuvazinin ve onun hizmetine koşan AKP gericiliğinin tüm bu çabaları beyhudedir. Tarihsel deneyimlerle sabittir ki, burjuvazinin gerek kontra örgütlenmelerle gerçekleştirdiği saldırılar, gerekse bizzat devlet eliyle uyguladığı baskı ve terör; toplumun derinliklerinde mayalanan sınıflar mücadelesinin açık bir savaşıma dönüşmesinin önüne geçememiştir. Dahası, hiçbir güç bu savaşın en önünde yer alan devrimcilerin kararlılığını, iradesini ve mücadele azmini kırmaya yetmemiştir.

İşte bu bakış ve bilinçle, içinden geçmekte olduğumuz yeni tarihsel dönemin sorumluluklarına hazırlanmak; bugün devrimci ilerici güçleri-mevzileri

hedef alan saldırılar karşısında militan ve direngen bir duruş sergilemeyi, bedel ödeyerek kazanılan mevzileri yine bedel ödeyerek savunmayı gerektirmektedir. Zira önümüz büyük fırtınalara gebe. Bugün çok yönlü saldırılar karşısında sağlam duramayanların, soluğunu devrimci sınıf mücadelesinin ihtiyaçları çerçevesinde tutamayanların ve ayaklarını yere güçlü bir şekilde basamayanların savrulması, zamanla kendisini düzen sularına yelken açmış bir konumda bulması kaçınılmazdır. Yakın tarihte bunun bir dizi ibretlik örneğine tanıklık ettik.

Sınıf devrimcileri olarak, işçi sınıfının mücadele sahnesinde en önde yerini alacağı bir tarihsel dönem içerisinde olduğumuzu sık sık vurguluyoruz. Bu aynı gerçeklik her türden burjuva gericiliğinin alt edilme olanaklarını da giderek olgunlaştıracaktır. Zira her türden gericiliğin panzehri sosyal mücadelelerdir. Sosyal kaynaşmalar ve mücadele pratiği işçi ve emekçileri zehirleyen burjuva gericiliğinin etkisini azaltacak, üzerindeki bu ağırlıklardan silkinip arınmasını kolaylaştıracaktır. Bizler buna TEKEL'de, Haziran Direnişi'nde, Greif'te en canlı ve çarpıcı haliyle tanıklık ettik.

Yeni Greif'lerin ve işçi sınıfının Haziranlar'ının kapıda olduğu bilinciyle gerici-faşist saldırılara, her geçen gün artan devlet terörüne ve baskılara karşı can bedeli kurduğumuz devrimci sınıf mevzilerini sahiplenmeli, güçlendirmeli ve çoğaltmalıyız. Toplumun ilerici-sol birikiminin devrimci mevzileri sahiplenmesini sağlamalıyız. Bu önemli sorumluluğu aynı zamanda büyük fırtınalara hazırlığın bir gereği olarak ele almalıyız...

Gerici çeteler ve polis İşçilerin Birliği Derneği'ne saldırdı...

Mücadele mevzisi kararlılıkla savunuldu

İstanbul Küçükçekmece'de işçi ve emekçilerin mücadele mevzisi olan İşçilerin Birliği Derneği, gerici çetelerin tacizleriyle başlayan, polisin de katılımıyla dozu gittikçe artan bir şekilde saldırılara maruz kaldı. Gerici çetelerin saldırıları karşısında geleneksel rolünü oynayan polis, çetelerin saldırılarını bahane edip terör estirdi. Sınıf devrimcileri ise baskılar karşısında geri adım atmayıp mücadele mevzilerini kararlı bir şekilde savundular. Devrimciler, faşist baskı ve terörün devrimci sınıf faaliyetini durduramayacağını haykırdılar.

Baskı ve tehditleri sonuç vermeyen polis, çareyi dernek binasını talan edip mühürlemekte buldu. Mücadele mevzisini savunan 46 devrimci ise gözaltına alındı.

14 Eylül: Gerici grup devrimcilere saldırdı

Dernek binası ve üyelerinin hedef alındığı saldırıların fitili 14 Eylül Pazar günü gerçekleşen gerici saldırıyla ateşlendi. Derneğe gelen genç bir kadını arabayla takip ve taciz ettikten sonra derneğe gelerek bir dernek üyesini bıçaklayan ve AKP Gençliği'nden olduğu anlaşılan gerici çeteler aynı gün akşam saatlerine doğru dernekte bulunanlara sözlü sataşmada bulunup saldırılarını sürdürdü. Yaşanan arbedede dernek üyesi bir devrimci bıçaklandı. Çevredekilerin de müdahale etmesiyle çeteciler dernek önünden uzaklaştırıldı. Yaralanan dernek üyesi ise hastaneye kaldırıldı.

15 Eylül: Çeteler direnişe püskürtüldü

Gerici saldırıya karşı mücadele mevzisini sahiplenme çağrısı yapan İşçilerin Birliği Derneği, 15 Eylül akşamı dernek önünde eylem gerçekleştirme çağrısı yaptı.

Sabah 10.00'da açılan derneğin camına taş atılarak kırıldığı görüldü. Akşam saatlerinde "Yozlaşmaya, uyuşturucuya, çetelere geçit vermeyelim!" şiarıyla gerçekleştirilen eylemin bitiminde ise gerici çeteler tekrar saldırdı.

Dernek binasını savunan sınıf devrimcileri, taş ve sopalarla saldıran gerici güruha karşı kararlı bir direniş ortaya koydu. Sermayenin kolluk güçleri ise gerici güruhu koruma altına aldı. Polis barikatını aşan ve ellerindeki döner bıçaklarıyla derneğin önüne gelen çeteciler sınıf devrimcileri tarafından kovalandı. Çetecilere anladıkları dilden yanıt verilirken çetecilerden bazıları hastanelik oldu. Gerici grup yaralılarını alıp hastaneye götürdü. Dört otobüs çevik kuvvet polisinin bölgeye gelmesi çeteciler tarafından alkışlarla karşılandı.

Polis ise gericilerin saldırılarını bahane edip sınıf devrimcilerinden derneği boşaltmalarını istedi. Sınıf devrimcileri ise saldırganlar dağılana kadar dernekten ayrılmayacaklarını belirttiler.

Dernekte bekleyiş sürerken dayanışma ziyaretleri de gerçekleşti. ÖDP, EMEP, Devrimci Proletarya, Halkevleri, HTKP, Halk Cephesi'nin yanısıra ÇHD'li

avukatlar, DİSK Genel-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Adil Çiftçi ve işgalci Greif işçileri de dayanışma için dernek binasına geldiler. Polis, dernek önüne kurduğu barikatın ardına geçişlerde zorluk çıkardı.

CHP Sefaköy İlçe Örgütü temsilcileri ve İstanbul Milletvekili Süleyman Çelebi de dernek binasına geldi. Çelebi, saldırıyı aktaran sınıf devrimcilerine geçmiş olsun dileklerini iletip polisten bilgi almak için dışarı çıktı.

Çete ve polis ablukası tacizlerle sürdü. Çeteciler dışarıda bekleyenleri de taciz ederken, araçlarıyla dernek civarından geçerek araçlarını kitlenin üzerine sürdüler.

Hastaneye tedavi için giden yaralı dernek üyeleri Hüseyin Soylu, Aytekin Soylu ve Cihan Uyar polis tarafından ifade alma gerekçesiyle karakola götürüldüler.

16 Eylül: Gerici çetelere ve polise karşı mücadele mevzisi savunuldu

Sınıf devrimcileri çete saldırılarına ve polis ablukasına karşı sabaha kadar dernek içerisinde nöbet tuttu.

Sabah saatlerinde, Kemalpaşa Mahallesi Muhtarı ve HDP İstanbul Milletvekili Levent Tüzel dernek binasına geldi. İlk olarak bölgedeki esnafın yanına uğrayan muhtar ve Tüzel, dernek üyelerinden gelişmeler hakkında bilgi aldılar. Emek ve Özgürlük Cephesi ile Halkevleri'nden temsilciler de dayanışma için dernekteydi.

Öğle saatlerinde ise CHP İstanbul Milletvekili

Süleyman Çelebi yeniden ziyarete geldi. Dernek temsilcileri, Çelebi'ye esnafla sorunları olmadığını, gerçekleşebilecek saldırılar karşısında esnafa yönelik herhangi bir tepki verilmeyeceğini ilettiler. HDP, DBP İstanbul İl Başkanı Emrullah Bingül ve Komünist Parti de dayanışma için derneğe geldi.

Saat 14.00 sıralarında, Kaymakamlık'tan arama izni çıkardığını söyleyen polis dernekte arama yapmak istedi. Onlarca sivil polis derneğe girmeye çalıştı. Dernekte arama yapan polisler GBT dayatmasında bulundular. Sahte delil üretmeye çalışan polisler derneğin arka bahçesinden bıçak çıktığını iddia etti.

Polisler, içerideki çay ocağını bahane ederek derneğin lokal olduğunu iddia ettiler. Polisler, derneği mühürleyeceklerini söylediler. Polisin tehditlerine ve "derneği boşaltın" talimatlarına karşı tok bir yanıt veren sınıf devrimcileri dernek binasını terk etmeyeceklerini polise bildirdiler. Kol kola girerek birbirlerine kenetlenen sınıf devrimcilerine saldıran polis dernek binası içerisine gaz bombası attı. Ardından çevik kuvvet polisleri dernek camlarını kırarak içeri girdi.

Polisin gözaltı tehditlerine yanıt veren kitle dernek binası içerisinde "Devrimci faaliyet engellenemez!", "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganlarını attı.

Her yer direniş!

Polis saldırısına direnen kitle dernekten çıkarılarak gözaltı otobüslerine dolduruldu. Dayanışma için gecedan beri dernekte bulunan bir DHB'li de sınıf devrimcileriyle beraber gözaltına alındı. Polisin yoğun gaz kullanımını nedeniyle fenalaşan bir sınıf devrimcisi

ambulansla hastaneye kaldırıldı. Polisin gözaltı saldırısını haberleştiren muhabirimiz de gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar Vatan'daki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Muayene için Haseki Eğitim Araştırma Hastanesi'ne götürülen sınıf devrimcileri burayı da eylem alanına çevirdi. "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Çetelere geçit vermeyeceğiz!" sloganları hastane bahçesinde yankılandı.

Polisin saldırıda kullandığı biber gazı nedeniyle fenalaşarak hastaneye kaldırılan bir sınıf devrimcisi, hastanedeki tedavisinin tamamlanmasının ardından eve gönderildi. Gözaltına alınanlar gece geç saatlerde serbest bırakıldı. Yenibosna Çocuk Şube'de tutulan iki devrimci genç ailelerin gelmesiyle serbest bırakıldı. Gözaltından çıkanların toplanmasının ardından açıklama yapan BDSP temsilcisi, saldırıların devrimci sınıf faaliyetini engelleyemeyeceğini, 17 Eylül'de yine aynı yerde olacaklarını, mühürleri kırıp atacaklarını vurguladı.

Farklı dosyaları buldukları gerekçesiyle Erol Özdemir, Onur İnce ve Caner Burç Başkaya serbest bırakılmazken İnce ve Özdemir Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'nden serbest bırakıldı. Caner Burç Başkaya ise yine başka bir davası gerekçe gösterilerek Büyükçekmece Adliyesi'ne götürüldü.

17 Eylül: Baskı ve saldırılara karşı mücadele kararlılığı

Gerici çetelerin ve polisin İşçilerin Birliği Derneği'ne saldırıları 17 Eylül akşamı Sefaköy'deki eylemle protesto edilerek mücadele kararlılığı vurgulandı.

Halkalı Caddesi'nde Taş Kasap önündeki toplanma sırasında toplanma alanı, çevik kuvvet polisleri tarafından abluka altına alındı.

Basın açıklamasını İşçilerin Birliği Derneği Başkanı Gamze Kayhan okudu. Kayhan, çete saldırısının arkasındaki güç olarak sermaye hükümeti AKP'yi işaret ederek AKP iktidarının; içeride ilerici-devrimci güçlere yönelik saldırılarını sürdürürken dış politikada da emperyalistlerin hizmetinde İŞİD vari vahşi çeteleri beslediğini, silahlandığını ve halkların üzerine saldırdığını söyledi. Bugün Irak'ta, Afganistan'da, Libya'da ve Suriye'de bu çeteler eliyle katledilen halkların her damla kanında AKP gericiliğinin eli olduğunu ifade etti.

Açıklamanın ardından Eğitim Sen 6 No'lu Şube Örgütlenme Sekreteri Arif Ekinci ile Emekçi Hareket Partisi ve Devrimci Gençlik Birliği temsilcileri saldırılara karşı dayanışma çağrısında bulunan konuşmalar yaptılar.

Çağdaş Hukukçular Derneği adına konuşan Av. Bülent Şimşek ise, işçilerin, yoksulların, ezilenlerin mücadelesini veren İBD'nin yanında olmaya devam edeceklerini vurguladı. Polisin derneği kapatmak için yetkisi olmadığını vurgulayan Şimşek, saldırının hukuksuzluğunu teşhir etti. "Amaç bellidir" diyen Şimşek derneğin kapısına kilit vurulduğunu fakat İşçilerin Birliği Derneği'nin Sefaköy'de yine işçilerin mücadelesi için faaliyetlerine devam edeceğini, ÇHD'nin de bu mücadelenin yanında olacağını ifade etti.

Halk Cephesi, EHP, ÖDP, Devrimci Proletarya, DHB, Komünist Parti ve UID-DER de eyleme katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Polis-çete saldırısı protesto edildi

İşçilerin Birliği Derneği'ne yönelik çete ve polis saldırılarını İstanbul ve İzmir'de eylemle protesto edildi.

İzmir

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği, çetelerin ve polisin saldırılarını Kasaplar Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylemle protesto etti. Basın açıklamasına yarım saat kala Çiğli Belediye binası önünde, saldırıyı teşhir eden bildiriler emekçilere ulaştırılarak basın açıklamasına destek istendi. Bildiri dağıtımı ve basın açıklaması sırasında çevik kuvvet polislerinin bekletilmesine, onlarca sivil polisin katılmasına, görüntü alımının tacize varmasına rağmen basın açıklaması gerçekleştirildi.

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi adına okunan açıklamada, İstanbul Sefaköy'de sınıf mücadelesinin bir mevsizi olan "İşçilerin Birliği Derneği"ne ve temsil ettiği sınıf mücadelesine AKP'li besleme çetelerin saldırdığı söylendi. Yıllardır işçi sınıfının hak alma mücadelesinde önemli bir mevzi olan işçi derneklerinin, işçi kültür

evlerinin ne sermaye devleti tarafından ne de bu sistemin maşaları tarafından saldırıya uğramasının şaşırtıcı olduğu ifade edildi. Derneğe yönelik polis ve çete saldırılarının aktarıldığı açıklama, dayanışma çağrısıyla sonlandırıldı.

İstanbul

BDSP önlüklerini giyen sınıf devrimcileri Demokrasi Caddesi'nde kitlesel bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. Ajitasyon eşliğinde gerçekleştirilen bildiri dağıtımında İşçilerin Birliği Derneği'ne yönelik saldırının birçok emekçi semtlerinde yaşandığı belirtildi.

Geçtiğimiz günlerde Sarıgazi Halk Festivali'nde polis ve çete işbirliği ile emekçiler üzerine kurşunlar yağdırıldığına değinilen konuşmalar emekçiler tarafından da desteklendi.

Bildiri dağıtımının ardından sınıf devrimcileri ajitasyon ve sloganlarla eylem gerçekleştirdi. Sarıgazi Meydanı'nda başlayan eylem Demokrasi Caddesi'nde devam etti ve Sarıgazi Cemevi önünde son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçilerin Birliği Derneği ile dayanışmaya!

Avrupa'dan sınıf devrimcileri ve komünistler de yaptıkları açıklamalarla İşçilerin Birliği Derneği'ne yapılan saldırıların hedefli ve bilinçli olduğuna işaret ederek, dayanışma çağrısında bulundular. İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Sefaköy'de yapılan saldırının, Okmeydanı, Gazi, Gülsuyu gibi emekçi semtlerinde yine uyuşturucu çeteleri tarafından gerçekleştirilen saldırıların bir benzeri ve devamı olduğuna dikkat çekti. Saldırı ile ilerici ve devrimci değerlerin hedeflendiği vurgulanan açıklama şöyle sürdürüldü: "Bu saldırı da tam da AKP'ye özgü, sinsice ve kallesçe yapılmış bir saldırdır. İşçi, emekçi, ilerici ve devrimcilerden

duyulan korkunun ifadesi bir saldırdır. Saldırlar için birer taşeron gibi kullandıkları uyuşturucu mafyalarının, onların eline düşmüş her biri birer zavallı olan uyuşturucu bağımlılarının ve fuhuş çetelerinin kullanılması bunun ifadesidir."

Yozlaşmaya, uyuşturucuya ve çetelere geçit vermeyelim!

Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği ve çalışanlarına dönük alçakça saldırının, sermaye devletinin işçilere, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere dönük saldırılarının bir parçası olduğu ifadelendirilerek, yapılanın mücadele ve örgütlenme mevzisinin tasfiyesi ve dahası da, ilerici ve devrimcilere dönük katliam girişimi olduğu belirtildi. Açıklama dayanışmanın büyütülmesi çağrısı ile sonlandırıldı.

Çetelere. Mücadele mevzilerimizi koruyacağız!

İstanbul Sefaköy'de devrimci faaliyet yürüten İşçilerin Birliği Derneği'ne yönelik, gerici çeteler ve sermayenin kolluk güçlerinin saldırısına ile ilgili devrimci kurumların yaptığı açıklamaları sunuyoruz.

Kapitalizmin zehrini devrim temizler!

Mamak İşçi Kültür Evi, devletin devrimcilere yönelik çok yönlü saldırılarına devam ettiğini belirterek şunu vurguladı: "Evleri basıyor, kurumlara saldırıyor, sokak ortasında katlediyor. Bugün ise Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği'ne saldırı düzenlendi. Sermaye devletin koruyup kolladığı çeteler, gençleri zehirleyerek hem onların hayatlarının karartıyor hem de onları devrimci ve ilerici güçlere saldırtmak için kullanıyor."

Saldırıları birlik çağrımızı engelleyemez!

Gezbe İşçilerin Birliği Derneği, kapitalist düzenin genç beyinleri uyuşturarak kendi çıkarlarına her daim alet ettiğinin altını çizdiği açıklamaya şöyle devam etti: "Bizler ücretli kölelik düzeninin sömürsüne karşı işçilerin birliğini oluşturma çalışmamızı ve uyuşturucuya, yozlaşmaya karşı mücadelemizi güçlendirerek sürdüreceğiz. İnsanları ve insanlığı çürüterek kendi varlığını devam ettirmeye çalışan bu düzenden hesap soracağız."

Eşitlik ve özgürlük yürüyüşünü hiçbir kuvvet engelleyemez!

Sincan İşçi Birliği, yaptığı açıklamada eşitlik ve özgürlük yürüyüşünü hiçbir kuvvetin engelleyemeyeceği belirterek, sömürü düzeni ile birlikte topluma dayatılan yozlaşma ve çürümenin de son bulacağını vurguladı. Açıklama şöyle sürdürüldü: "Biz bu gerçeği yaşamamızın her anından biliyoruz. Daha birkaç gün önce Hasan Ferit Gedik'i katleden çetelerin polisler ile yaptıkları telefon görüşmelerinin kayıtları basına yansıdı. Yansıyan görüşmeler bu kirli işbirliğinin yeni bir kanıtıdır. Daha dün, Sincan'da emekçi bir gencin sözde bir "yanlışlık" sonucu polisin yargısız infazı ile katledildiğini öğrendik. Bu sömürü düzeninin nasıl bir katliam düzenine dönüştüğünü gösterdi bize bir kez daha..."

Saldırıların hesabı sorulacak!

OSTİM-Batıkent İşçi Birliği, saldırıların devrimci çalışmanın sürdürülmesini engellemeye yetmeyeceğine vurgu yaparak, akıtılan her damla kanın bedelinin ödetileceği ve çetelerden hesap sorulacağını açıklamasında belirtti. Açıklamada şunlar ifade edildi: "İhtiyaç duyulduğu her dönemde devletin hizmetinde olan geri çeteler geçmişte de

devrimcilere saldırmış, yeri geldiğinde devlet adına katliamlara girişmiştir. Ama bu devrimcileri yıldırmayı başaramamış, sömürü, yağma ve talan üzerine kuru düzenin yıkılması için çalışma azmini daha da güçlendirmiştir."

Saldırıları kınıyor, dayanışmayı büyütme çağırıyoruz!

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi, yapılan saldırıyı kınayarak, saldırı son bulana kadar dayanışma için de olacaklarını ve her alanda dayanışmayı örgütleyeceklerini açıkladı. Açıklama şu ifadeler yer aldı: "Yıllardır işçi sınıfının hak alma mücadelesinde önemli bir mevzi olan işçi dernekleri, işçi kültür evlerinin ne sermaye devleti tarafından ne de bu sistemin artıkları tarafından saldırıya uğraması şaşırtıcı değil. Bugün kâğıttan düzenlerini ayakta tutmak için baskıya ve zorbalığa başvuranlar bunu direkt uygulama şansını bulamadıkları yerde maşalarını, bu mücadeleyi yürütenlerin üstüne salıyorlar."

Baskı ve zorbalık sökmedi, sökmeyecek!

Adana Sanayi İşçileri Derneği, işçi sınıfının haklı davasını savunanlara hiçbir zorbalığın boyun eğdiremeyeceğini vurgulayarak, sermayenin asla kazanamayacağını ifade etti. Açıklamada şu vurgular yer aldı: "Baskı ve sömürü düzeninin özünde aynı ama farklı yüzlerince gerçekleşen bu saldırılara karşı ise sınıf devrimcileri mücadele mevzilerini korumuş, bu saldırılara tok bir yanıt vererek hiçbir baskıya boyun eğmeyeceklerini göstermişlerdir. Polislerin dernek içindeki çay ocağını bahane ederek, derneğin lokal olduğunu iddia edip mühürlemeye çalışmaları ise esas dertlerini özetlemektedir."

Hiçbir saldırı yanıtız kalmayacak!

Çorlu'dan metal işçileri, çeteleşmeye, uyuşturucuya karşı mücadele eden devrimci kurumların sürekli olarak polis destekli saldırılara uğradığını, Gülsuyu'nda çeteler tarafından katledilen Hasan Ferit Gedik'in bunun en canlı örneği olduğunu işaret etti. Açıklama şu ifadelerle yer verildi: "Biz işçilere ve emekçilere düşen görev, iki gündür çeteler ve daha sonra polis destekli saldırıya karşı İşçilerin Birliği Derneği'ne sahip çıkmaktır. Yıllardır bu mevziler hak alma mücadelesinde önemli bir yerde bulunmaktadır. Bu anlamda, gerçekleştirilen saldırı bir bakıma işçi ve emekçilere, onların haklı mücadelesine yapılmıştır. Uyuşturucuya, yozlaşmaya, çetelere karşı mücadeleye, İşçilerin Birliği Derneği'yle dayanışmayı büyütme!"

Baskılar bizi yıldıramaz!

Manisa İşçi Kültür Sanat Derneği (İKSD), yaptığı açıklamayla Sefaköy'de saldırıya uğrayan sınıf devrimcilerinin sesine ortak olduklarını ifade ederek şunları ifade etti: "Saldırıyı 'AK' gençlik çetesi gerçekleştirmesine rağmen resmi kolluk güçleri derneğin etrafını ablukaya alarak, "derneği boşaltın yoksa zorla boşaltırız" demiştir. Bu, somut olarak gösteriyor ki saldırı, sermaye devletin sınıf devrimcilerine yönelik açık bir saldırıdır."

Davamızdan geri adım atmamız!

Trakya Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, saldırıyı kınadıklarını belirterek, sermaye sınıfının ve onun eli kanlı sürüsünün sistemli olarak, devrimcilerin ve komünistlerin her türlü eylemine ve kurumlarına saldırdığını vurguladı. Şu ifadelerle açıklama sürdürüldü: "Devrimciler hiçbir zaman kendi mevzilerini terk etmezler onları oradan çıkarmaya kimsenin gücü yetmez. Bizler bedel ödemekten kaçmayız, ve bu faşist saldırganlardan er yada geç bunun hesabını işçiler ve emekçiler soracaktır."

Faşizmin başı mutlaka ezilecektir!

Ankara Devrimci Liselilerin Birliği, İşçilerin Birliği Derneği'ni savunan tüm devrimcileri selamlayarak, faşist teröre karşı sağlanan birliği desteklediklerini belirtti. Yakın tarihte benzer saldırıların yaşandığına dikkat çekilerek, verilecek en güzel yanıtın devrimci faaliyeti kararlılıkla sürdürme iradesi olduğu, faşizmin mutlaka ezileceği belirtildi.

Mücadele mevzilerimizi koruyacağız!

Bursa'dan metal işçileri, saldırıların bilinçli ve hedefli olduğuna dikkat çekerek şunları ifade etti: "Çünkü İşçilerin Birliği Derneği sermaye ve onunun kolluk kuvvetlerinin korktuğu bir adrestir. Çünkü İşçilerin Birliği Derneği işçi sınıfının örgütlü olması için mücadele eder. Gençliği uyuşturucu batağına itenlere karşı gençliği devrimci mücadelede taraf olmaya çağırır."

Dayanışmayı büyütelim!

Kayseri İşçi Derneği, Sefaköy İşçilerin Birliği Derneği ile dayanışmaya, faşist saldırılara karşı mücadeleyi büyütme zamanı olduğuna işaret ederek şunları vurguladı: "Saldırıların hedefinde sadece İşçilerin Birliği Derneği bulunmuyor. Uyuşturucuya, yozlaşmaya, gericiliğe karşı mücadele eden tüm anlayışlar hedeftedir. Saldırıların Sarıgazi'de, Yenibosna-Bahçelievler'de ve Sefaköy'de aynı günlerde devrimci-demokratik kurumlara yapılması bunun en büyük göstergesidir."

“Anadilde eğitim hakkı” talebine saldırı...

Anadilde eğitim hakkı için mücadeleye!

Yeni eğitim-öğretim dönemi başladı. Kürt halkı ise, sermaye devleti tarafından inkar edilen ve yasaklanan Kürtçe anadilinde eğitimi pratikte hayata geçirmek için adımlar atıyor. Bu kapsamda, anadilde eğitim verecek olan ve pilot bölge olarak seçilen Amed, Yüksekova ile Cizre’de yapımları büyük oranda tamamlanan okullar, bu ders yılı itibari ile Kürtçe eğitim-öğretime başladı.

AKP iktidarı “Kürdistan’da Türkçe eğitimi boykot ve Kürtçe anadilde eğitim kampanyası” karşısında saldırgan bir tutum aldı. 15 Eylül’de başlayan kampanya daha hazırlık sürecindeyken AKP iktidarı saldırgan tutumun göstergesi bir yaklaşım sergiledi. AKP iktidarının yasakçı ve saldırgan tutumu Lice, Bağlar, Cizre gibi alanlarda ayyuka çıktı. Düzenin yürütme gücü olan AKP iktidarı Kürtçe eğitim için açılan okulların kapısına mühür vurmak için harekete geçti. Kürt halkı ise anadilde eğitim hakkına yönelik yasaklara karşı direniş ateşini büyütüyor.

Yasak ve baskılara rağmen anadilde eğitim mücadelesi

Kürt illerinde binlerce kişinin katılımıyla açılan Kürtçe okulları polis tarafından mühürlendi. Diyarbakır’da Ferzad Kemangar İlkokulu’nu mühürleyen polis, Şırnak’ın Cizre İlçesi’ndeki Berivan İlkokulu’nu mühürledi, Yüksekova’daki Üveys Ana İlkokulu’nu ise işgal etti. Okulları mühürlemekle de yetinmeyen polisler, duvarda asılı okul tabelalarını söktüler.

Hakkari’nin Yüksekova İlçesi’nde açılışı gerçekleştirilen Üveys Ana İlköğretim Okulu ise henüz ders zili çalmadan onlarca özel hareket timi tarafından işgal edildi. Sabahın ilk ışıkları ile birlikte onlarca zırhlı araç eşliğinde çok sayıda polis okulu ablukaya alarak, bahçeye doluştu. Polislerin tamamı özel hareket timi elamanlarıydı.

AKP iktidarı “Eğitim boykotu”ndan çok “Kürtçe eğitim veren okullar açılmasına” karşı çıkıyor. Okulları “yasadışı” sayarak kolluk kuvvetlerini harekete geçiriyor. Bu durum düzenin yürütme gücü AKP iktidarının anadilde eğitime düşman olduğunun açık

kanıttır. Aynı zamanda bu durum, AKP iktidarının Kürt sorununda reformcu yaklaşımın ürünü bir tutuma sahip olmadığını açık göstergesidir. Kürt hareketini tasfiyeye odaklanmış AKP iktidarı IŞİD adlı çetenin Kürt halkına yönelik olarak sürdürdüğü kirli savaşa aktif destek veriyor.

Anadilde eğitim hakkı temel bir hak. Anadilde eğitime karşı çıkmak ve bunu engellemek insanlık suçudur. Halkların kendi anadillerinde eğitim yapmalarını engelleyerek onlara başka dilde eğitimi dayatmak soykırımdır. AKP’nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan Almanya’da yaşayan Türkler söz konusu olduğunda kararlı bir anadil savunucusu, asimilasyon karşıtı tutum alırken, Kürt halkı söz konusu olduğunda anadilde eğitim hakkını savunan milyonlarca Kürdü ayrılıkçılıkla suçluyor. Tayyip Erdoğan’ın tutumu sadece onun ikiye bölünmüşlüğü değil, bir bütün olarak sömürgeci sermaye devletinin riyakarlığının göstergesidir.

Genelde sermaye düzeni ve özelde AKP iktidarı Kürtçe’nin “seçmeli ders” olarak öğretilmesi çerçevesine oturtmak istiyor. Zira inkar, imha ve asimilasyon çizgisini esas olarak korumayı hedefliyor. Kürtçe eğitim veren okul açma çabaları dinci partinin asimilasyoncu yüzünü açığa çıkardığı için anadilde eğitim girişimlerine vahşice saldırıyor. Sadece bu bile Türkçe eğitimi boykot eden ve Kürtçe anadilde eğitim veren okullar açmaya çalışan girişimlerden burjuva sınıf devletinin ölesiye korktuğunun açık göstergesidir.

Devletin Kürtçe okullarına vurduğu mühür Kürt halkı tanımadı, sömürgeciliğin ürünü olan mühür sökülüp attı. Kürtçe eğitim yeniden başladı. Diyarbakır’ın

Bağlar ilçesinde savcılık kararıyla mühürlenmiş Dıbistana Seretayî a Ferzad Kemangar-Ferzad Kemanger İlkokulu Kürt halkı tarafından yeniden açıldı. Mührün sökülmesi üzerine okul bahçesinde anadillerinde eğitimlerine devam eden öğrenciler yeniden okul binasına girerek ders görmeye başladı.

Kürt halkının fiilen uygulamaya soktuğu “Türkçe eğitimi boykot” eylemi, hem haklı, hem de meşrudur. Kürt halkı sadece bu eylemi vermekle yetinmiyor, boykotu kendi güçleriyle “Kürtçe eğitim veren okullar açmaya” kadar vardırıyor. Kürt halkı aynı zamanda bütün halkların kendi anadilleriyle eğitim yapmaları mücadelesine de cepheden omuz veriyor.

Kürt öğrencilerinin başlattığı ve hızla ülke çapında yaygınlaşan “Anadilde eğitim” kampanyası, gelinen yerde gündemin ön sıralarına çıkmış durumdadır. Devletin bu en masum, demokratik hak istemine yönelik saldırganlığı Kürt halkının öfkesini büyütmenin dışında bir işe yaramadı. Gelinen yerde anadilde eğitim talebi Kürt halkı tarafından daha büyük bir mücadele azmiyle gündemleştiriliyor.

“Tüm dillerin tam hak eşitliği!” için....

Devrimci sınıf partisinin programı ulusal soruna ilişkin acil istemleri aşağıdaki biçimde formüle etmektedir:

“Ulusal baskı ve eşitsizliğin sınıfsal baskı ve eşitsizliğin bir yansıması olduğunu gözönünde bulunduran TKİP, ulusal sorunun köklü ve kalıcı çözümünün ancak proletarya devrimi tabanında olanaklı olduğu gerçeğine dayanır. Proletarya devrimi programının bir parçası olarak, aşağıdaki istemler uğruna bugünden kararlılıkla mücadele eder ve iktidara gelir gelmez bunları derhal gerçekleştirir:

a- Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığın ortadan kaldırılması.

b- Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı.

c- Tüm dillerin tam hak eşitliği. Zorunlu devlet dilinin kaldırılması. Herkese kendi anadilinde eğitim hakkı.

d- Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirme olanağı.”

İşçi sınıfının devrimci partisi “anadilde eğitim hakkı”nı “Tüm dillerin tam hak eşitliği”, “Zorunlu devlet dilinin kaldırılması”, “Herkese kendi anadilinde eğitim hakkı” anlayışı ile ele almaktadır. İşçi ve emekçileri bu uğurda mücadele için seferber olmaya çağırılmaktadır.

Kürt emekçileri, Kürtler’in temel ulusal hakları kadar işçi sınıfının ve emekçilerin temel demokratik haklarını da ayaklar altında çiğneyen bu devletten boş beklentileri bir yana bırakmalıdır. Çözüm, her iki ulustan işçi ve emekçilerin birleşik devrimci mücadelesindedir. Özgürlüğü elde etmenin, en temel demokratik hakları kazanmanın başkaca bir yolu yoktur. Anadilde eğitim hakkı da dahil tüm demokratik hak ve özgürlükler kapsamındaki sorunların çözümü için gerekli olan işçi sınıfı ve emekçilerin birleşik, devrimci mücadelesidir.

Kürdistan’da anadil için boykot

Okulların açıldığı 15 Eylül’de, KCK Dil ve Eğitim Komitesi, TZP-Kurdi, KURDÎ DER, Mala Piştgiriyê ya Zimanê Kurdî (MAPER), Eğitim Sen, İHD, KESK, DTK, DBP ve HDP öncülüğünde bir haftalık okul boykotu başladı. Birçok Kürt ilinde binlerin katılımıyla alternatif okullar açıldı. Düzen yargısı ise vakit kaybetmeden soruşturma başlattı ve eğitim kurumlarına yönelik polis saldırıları yaşandı.

Boykot nedeniyle, başta Diyarbakır, Hakkari, Şırnak, Van, Mardin olmak üzere birçok kentte okul sınırları boş kaldı.

Yüksekova’da toplam 163 okulun tamamına yakını boykot edildirken, Dıbistana Seretayî Ya Dayıka Uveys - Üveys Ana İlköğretim Okulu, davul zurna eşliğinde açıldı.

Anadil talebi MEB’e iletildi

İstanbul Barış Anneleri Meclisi, anadilde eğitim taleplerini içeren dosyayı İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne verdi. Behiye Duman ve Deniz Göksel’in birlikte okuduğu basın metninde, mevcut eğitim sisteminde milyonlarca çocuğun anadilini kullanamadığı ve anadilde eğitim göremediği için psikolojik travma yaşadığı ifade edildi. Çocukların Kürtçe, Türkçe, Lazca, Çerkezce vb. dillerde eğitim almalarının temel hakları olduğu belirtilen basın metni şöyle devam etti: *“Anadilde eğitim artık Türkiye’de bir tabu olmaktan çıkarılmalıdır, çıkmalıdır. Anadilde eğitim temel bir insan hakkıdır. Diller özel, ücretli okul ve kurslarla yaşatılmaz.”*

Kızıl Bayrak / İstanbul

Saldırlara karşı okulları mücadele alanlarına dönüştürelim!

AKP hükümetinin bugüne kadar çıkardığı tüm yasalar, eğitimin özelleştirilmesine hizmet etmektedir. Özelleştirmenin bir ayağını okulların satılması, kiralanması vb. uygulamalar, diğer ayağını özel okullara sağlanan teşvikler oluşturmaktadır. Bizleri sırtında bir kambur olarak gören hükümet, çalışma koşullarımızı sermayenin azami kâr sağlayabileceği sınırlara çekmeye çalışmaktadır. Bu nedenle emeğimiz, hükümetin en tepesinden üretilen “yan gelip yatıyorlar!”, “üç ay tatilleri var!” vb. gibi söylemlerle itibarsızlaştırılmaya çalışılmaktadır. Eğitimi sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenleyen hükümet, bu hizmetinin karşılığında, kendi siyasal anlayışına uygun dindar nesiller yetiştirmek için var olan okulları imam hatipleştirmektedir. Hükümet, dindar ve kindar nesiller yetiştirmek için eğitim kurumlarını bir araç olarak kullanmaktadır.

Okullara akıllı tahta vb. teknolojik araçların sağlanması, eğitimin daha nitelikli hale getirilmesi için değil daha “kaliteli” hale getirilmesi içindir. Burada, bazı sermaye gruplarına, ihaleler aracılığı ile kaynak aktarılması ve okulların sermayeye sorunsuz bir şekilde tam teçhizatlı teslim edilmesi gayreti söz konusudur.

Kamu okulları söz konusu olduğunda “kaynak yok!”, “her şeyi devletten beklemeyin!” yaklaşımıyla hareket eden sermaye devleti, özel okullar söz konusu olduğunda kesenin ağzını sonuna kadar açmaktadır. Özel okul yapılması durumunda arsanın bedava sağlanması; özel okula kaydolacak öğrenciler için 3 bin lira civarı “destek” verilmesi; eksik öğrenci olması ya da yeterli sayıda kayıt yapılamaması durumunda ise bu eksikğin Milli Eğitim Bakanlığı tarafından karşılanması sağlanan teşviklerden yalnızca birkaçıdır.

Yandaş sendika Eğitim Bir-Sen’in hazırlayıp milli eğitim müdürlüklerine sunduğu isimler okullara idareci olarak atanmıştır. Müdür yardımcılarının, okul müdürünün “önerisiyle” seçilmesi ve aday öğretmenlerin “sözlü sınava” tabi tutulması gibi düzenlemeler de dikkate alındığında kadrolaşmanın müdürlerle sınırlı kalmayacağı ortadadır.

Tayın, yükselme, norm fazlası konuma düşmeme, okul ortamında rahat etme vb. gibi kaygılara itilen eğitim emekçisi, bu sorunlardan yandaş sendikaya üye olarak kurtulmaya çalışmaktadır. Görülmemiş bir işbirlikçilik sergileyen yandaş sendika, fişlenmemize aracılık etmekten de geri durmamaktadır.

Biz eğitim emekçileri; e-okul, evrak işleri, nöbet vb. uygulamalarla angarya çalıştırıyoruz. Okul işlerini eve getirmek, çalışma saatlerimizin dışında bir o kadar da evde çalışmak zorunda kalıyoruz. Performans uygulamaları nedeniyle yanı başımızdaki meslektaşımızla rekabete zorlanıyoruz. Sınav merkezli öğretim anlayışından kaynaklı hipodromdaki atlar gibi yarışırıyoruz. Bizler, okullara kaynak aktarılmadığı için öğrencilerimizden para toplamak zorunda kalıyoruz. Eğitim giderleri için tahsildarlık yapıyor, karşı çıktığımızda da “bu çark nasıl dönecek!”, “siz bizim istediklerimizi yapmazsanız biz de bazı yaptırımlarda bulunuruz!” gibi tehditler içeren yanıtlar alıyoruz. Teknik donanımdan yoksun, fiziksel şartları

öğrencilerin gelişimi için uygun olmayan okullarda ve 40-50 kişilik kalabalık sınıflarda öğretmenlik yapıyoruz.

Eğitim emekçilerinin örgütlü olduğu sendikalar, bu saldırılara karşı bir yanıt üretmekten yoksundur. Sendikalar, göstermelik eylemlerden öteye gitmemektedir. Türk Eğitim-Sen, bu grev çağrısını, hükümetin siyasal kadrolaşmasına karşı kendi kadrolarını korumak için yapmıştır. Çıkarları tehlikeye girmediği sürece harekete geçmeyen bu sendikadan saldırılara karşı tutarlı bir mücadele sergilemesini beklemek bir hayaldir. Bu sendika, hükümet değiştiğinde yandaş sendikanın yerini alacak bir sendikadır. Saldırlara karşı mücadeleyi örgütlemesi gereken Eğitim Sen ise saplandığı bürokratik icazetçi çizgiden çıkmalı ve emekçileri saldırılara karşı harekete geçirebilecek bir mücadele anlayışına kavuşmalıdır.

Biz eğitim emekçileri, özelleştirme ve güvencesizleştirme politikalarına karşı birlikte mücadele etmeliyiz. Öğretmenler odasını saldırıların konuşulduğu ve bu saldırılara karşı mücadele olanaklarının tartışıldığı alanlara dönüştürmeliyiz. Mücadeleyi asla sendika yöneticilerinin alacağı kararlara bırakmamalıyız. Bu saldırılar, ancak işyerlerinde oluşturulacak **taban örgütlülükleri** ve bu örgütlülüklerle yaslanan sendikal anlayışla geri püskürtülebilir. Taban örgütlülüklerini yaratmak, öncülerini eğitim emekçilerinin omuzlarında bir görev olarak durmaktadır.

Yaşasın kamusal, anadilde, laik, demokratik, bilimsel eğitim!

Kadrolaşmaya, özelleştirmeye ve piyasalaştırmaya karşı yaşasın taban örgütlülükleri!

Eğitim haktır, satılmaz!

Sosyalist Kamu Emekçileri

Torba yönetmelikten

mescid çıktı

İşçi sınıfı ve emekçilerin kölelik zincirlerini sıkılaştıran bir Torba Yasa’yı geçtiğimiz günlerde meclisten geçiren sermaye hükümeti AKP, eğitim alanında da torba gibi bir yönetmeliği uygulamaya koydu. Yeni düzenlemeyle liselere mescid zorunluluğu getirildi.

Resmi Gazete’de yayınlanan “Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile eğitim alanıyla ilgili birçok başlıkta (sorumluluk sınavı, sınav sonuçlarına itirazlar, yerleştirme işlemleri, derse geç girme vs.) düzenlemeler yapılırken eğitim alanının gericileştirilmesini hedefleyen yeni düzenlemeler de yapıldı. Yeni yönetmelikte, “okulda, ibadet ihtiyacı için doğal aydınlatmalı uygun mekan ayrılacağı” hükmü getirildi.

TEOG mağduru veliler için

şikayet formu

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Eğitim Komisyonu, TEOG uygulaması ile eskiye nazaran daha da kaotik bir hal alan eğitim sistemine ilişkin basın açıklaması yaptı.

TEOG uygulamasının eğitimin ticarileştirilmesinde yeni bir adım olduğunun ifade edildiği açıklamada, şunlar söylendi: “Açıkça görüleceği üzere hedefin ‘dindar nesiller’ yetiştirmenin yanı sıra eğitimi her geçen gün aşama aşama paralı hale getirmek olduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca zaten özel sektöre ait olan dershaneleri de yine kamu kaynakları ile ‘teşvik’ ederek okullaştırmak da bu sürecin bir parçasıdır.”

Tüm bunlara karşı yapılması gerekenin, militarist, Türk-İslam sentezci eğitime karşı bilimsel, laik, çoğulcu ve anadilde eğitim siyaseti olduğuna dikkat çekilerek, TEOG mağduru tüm veliler, derneğin hazırladığı “şikayet başvuru formunu” doldurmaya çağrıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İzmir’de

24 Eylül çağrısı

Eğitim Sen İzmir Şubeleri, 24 Eylül grevine çağrı amacıyla 16 Eylül’de yürüyüş gerçekleştirdi.

Eski Sümerbank önünde toplanan eğitim emekçileri İzmir İl Milli Eğitim Müdürlüğü önüne yürüdüler.

Kolluk güçleri İl Milli Eğitim Müdürlüğü merdivenlerine çıkmak isteyen emekçileri engellemek istedi. Emekçilerin ısrarı sonucu kolluk güçleri geri çekildi ve basın açıklaması başladı. Basın metnini Eğitim Sen İzmir 6 No’lu Şube Başkanı İdil Uğurlu okudu. Uğurlu açıklamaya, eğitim sisteminde yaşanan sorunları anlatarak başladı. Ardından greve çıkma sebeplerini aktardı.

Siyasi kadrolaşmaya, öğretmen rotasyonlarına, eğitim sisteminde yaşanan haksız atamalara karşı greve çıkacaklarını söyledi. Uğurlu, siyasi iktidarın “emir eri” olmadıklarını vurgulayarak okulların özel okullara ve imam hatiplere dönüştürülmesini protesto ettiklerini belirtti. Torba Yasa ile birlikte yaşanacak haksızlıklara, sürgünlere, ötekileştirmelere dikkat çekti. Tüm bu sorunlara karşı greve çıkacaklarını duyurdu.

Kızıl Bayrak / İzmir

Tetikçi katiller 21 yıldır korunuyor

Sivas'ta 2 Temmuz 1993'te 33 aydın ve sanatçı ile 2 otel görevlisinin yaşamını yitirdiği devlet destekli katliamın tetikçileri devlet tarafından kollanıyor. Katliamla ilgili bir davada daha, firari katiller hakkında zamanaşımı kararı verilmesine kısa bir süre kaldı. Katliamla ilgili son dava da hasıraltı edilmek isteniyor.

Sivas Katliamı'ndan bugüne sermaye devletinin işleyişinde değişen hiçbir şeyin olmadığını gösteren örnekler çoğalıyor. Katliamın tetikçilerinden ve 18 yıl boyunca "aranan" dönemin Refah Partili Belediye Meclis Üyesi Cafer Erçakmak, Fransa'da firarda olduğu söylenirken katliamın yaşandığı Madımak Otel'i'ne 500 metre mesafedeki evinde bulunmuştu. Tetikçi Erçakmak ortaya çıktığında ise, kalp krizinden yaşamını yitirmişti.

21 yıldır katliamın tetikçilerini koruyup kollayan düzen yargısı, Sivas Katliamı davasında kırmızı bültenle aranan üç firari sanık yönünden de zamanaşımı kararı vermeye hazırlanıyor.

Katliam davasında zamanaşımı

Zamanaşımı süresinin 26 Aralık 2014'te dolmasına 3 ay kalmışken, tetikçi katiller bir türlü yakalanamıyor. Emniyet Genel Müdürlüğü, görülecek duruşma öncesi üç sanığın Türkiye genelinde "arandığını" ancak yakalanamadığını iddia etti.

İnterpol Daire Başkanlığı ise katil Murat Sonkur'un 2004'te, Eren Ceylan'ın ise 2007 yılında iadesinin talep edildiğini, ancak Almanya tarafından "mevzuata ve adil yargılamaya aykırılıklar" nedeniyle istemin reddedildiğini açıkladı. Ancak polisin yazısında, Türkiye'nin 2004 ve 2007 tarihlerinden sonra bu kişileri tekrar Almanya'dan isteyip istemediğine ilişkin bilgi yer almadı. Murat Karataş'ın iadesini ise daha önce Belçika reddetmişti.

Zamanaşımı yaklaştı

Davanın avukatlarından Şenal Sarıhan, geçen duruşmadan istekleri üzerine mahkemenin Alman makamlarından gelen iade yanıtlarının tercümesinin gönderilmesini Adalet Bakanlığı'ndan istediğini anımsattı. Ancak bakanlığın bu yanıtları mahkemeye göndermediğini dile getiren Sarıhan şöyle konuştu:

"Alman makamları, iade taleplerini mevzuata ve adil yargılanmaya aykırılıklar nedeniyle reddetti. Alman makamları hukuka aykırı iş yaptıysa buna AİHM'de dava açacağız. Öte yandan davada zamanaşımı tehlikesi iyice yaklaştı. Eğer üç ay içinde bir sonuç alınamazsa üç sanık hakkındaki dava da düşecek. Ve Sivas katliamına ilişkin son dava da kapanacak."

Yeşilkent'te mezhepçiliğe karşı yürüyüş

Avcılar Yeşilkent Mahallesi'nde geçtiğimiz hafta 2 No'lu Sağlık Ocağı'nda bir doktorun Alevileri aşağılayan ifadeleri üzerine yüzlerce emekçi, mahallede yürüyüş gerçekleştirildi.

14 Eylül günü Yeşilkent Cemevi önünde toplanan kitle, Dörtöyl ve Şah market güzergahı üzerinden sağlık ocağına yürüdü. Yeşilkent Gençliği adına yapılan basın açıklamasında yaşanan olay aktarılarak, son dönem yaşanan gerici uygulamalar hatırlatıldı. Açıklamada, "İşçi ve emekçiler arasında dil, din, ırk, mezhep ayrımı politikaları uygulanarak sömürü sistemlerini daha rahat sürdürüyorlar" ifadeleri kullanıldı. Ayrıca son dönemde yaşanan iş cinayetlerine, uyuşturucu ve yozlaşmaya dikkat çekildi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Aleviler 15 koldan Ankara'ya yürüyor

Alevi örgütlerinin, gerici eğitim politikalarına karşı 12 Ekim'de Ankara'da gerçekleştirecekleri mitinge kadar sürecek olan Ankara yürüyüşü 15 Eylül'de Dersim'den başladı.

Alevi Kültür Dernekleri, Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği öncülüğünde 15 Eylül'de Dersim Düzgün Baba Ocağı'nda başlayan yürüyüşte konuşan Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Başkanı Ercan Geçmez, şunları söyledi:

"Bu dayatmaları kabul etmeyen gençlerimiz ise açık liselere yönlendirilerek aktif öğretim hayatının dışına itilmektedir. Eğitimde 4+4+4 dayatmasının sonucu Siyasal İslamın egemenliği ile sonuçlanacak, ileri bir süreçte onarılamayacak toplumsal değişimlere neden olabilecek dayatmalar yaşanmaktadır. Alevileri yok sayan, farklı inançları yok sayan veya dini eğitim almak istemeyenleri yok sayan bu sistemi haklı bulmuyoruz. Bizler zorunlu din dersleri kaldırılсын isterken çocuklarımızı böyle dini eğitime zorlamalarını antidemokratik buluyoruz. Bu sistem ile yalnızca Alevi çocukları asimile edilmeyecektir. Bu dayatılan sistemin ülkemizde ve ortak vatanımızda farklı uluslardan ve milliyetlerden ve de farklı inançlardan yaşayan halkımızı tek bir eksende toplayıp, Türk-İslam ekseninde asimilasyona tabi tutmaktır. Dayatılan bu tekçi, gerici, siyasal İslamın eğitim projesine karşı başta Aleviler olmak üzere tüm emekçiler ve demokrasi güçleri olarak direneceğimizi ve bu dayatmalar son bulana kadar alanlarda birlikte mücadele edeceğimizi buradan tüm kamuoyuna bildiririz."

Yürüyüş programı

Dersim'de başlayan yürüyüşün ardından diğer gruplar ise Kırklareli Topçu Baba'dan 18 Eylül, İzmir Hamza Baba ve Antalya Abdal Musa'dan 21 Eylül, Diyarbakır'dan 23 Eylül, Adana Çoban Dede ve Antakya Şih Hızır Baba'dan 24 Eylül, Sivas Pir Sultan, Tokat Hubyar Sultan ve İstanbul Karaağaç Tekkesi'nden 27 Eylül, Amasya Hamdullah Çelebi'den 30 Eylül, Merzifon Piri Baba'dan 1 Ekim, Nevşehir Hacı Bektaş Dergâhi ve Eskişehir Sucuyetin Veli'den 4 Ekim, Kırıkkale Hasan Dede Dergâhi'nden 9 Ekim'de yürüyüşe başlayacak.

Yürüyüşün sonunda ise 12 Ekim'de Ankara'da miting düzenlenecek.

AKP iş güvenliği eylem planını açıkladı...**“İş dünyası bir itibar kaybına uğramasın!”**

Her saat başı 80 iş ‘kazası’nın yaşandığı Türkiye’de iş cinayetleri son olarak Torun Center’da ülke gündeminde geniş yer bulabildi. Soma’da yaşanan işçi katliamı bu konuda toplum genelinde belli bir duyarlılık yaratmıştı. Sermaye ve devletini suç üstü yakalayan bu örneklerden sonra ise AKP gündemine bu konuyu almak zorunda kaldı. Öncelikle belirtmek gerekir ki, AKP’nin işçi sağlığı gibi bir derdi hiçbir zaman olmamıştır. AKP hükümetleri döneminde resmi rakamlarla 11 bin 282 kişinin iş cinayetlerine kurban gittiği belirtiliyor. (*)

Ancak işçi ölümlerinin peş peşe gelmesi sonucunda geçtiğimiz gün bu konuda Başbakanlık’ta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Sosyal Taraflar Toplantısı düzenlendi. Bu toplantıda konuşan Ahmet Davutoğlu; ‘iş güvenliği’ için eylem planını açıkladı. Ancak onların derdi işçinin sağlığı değil, kendi çıkarlarıdır. Hizmet ettikleri sermaye sınıfıyla birlikte, toplum nezdinde ifşa olan suçlarını örtbas etmektir. Zira kendisi de bu toplantıda bu gerçeği açıkça ifade etmiş, “işverenimiz, tüm iş dünyası bir itibar kaybına uğramasın” diyerek hazırladıkları eylem planının amacını özetlemiştir.

Hazırlanan eylem planının dört ana başlığı “Süreç yönetimi, insan faktörü ve eğitim, toplumsal duyarlılık bilinçlenme ve kültür, yasal düzenleme” olarak belirtilmektedir. Davutoğlu, iş cinayetleri konusunda ‘ödül-ceza’ sistemi düzenleyeceklerini duyurarak şunları söylemektedir: “Yaptırımları arttıracamız, yasal düzenleme bazında, ödülü de arttıracamız. Bazı alanları ele aldık. İşverenden yapılan kesintilerle ilgili iş yerinde hiç kaza olmamışsa, tedbirler alınmışsa bu kesintiler yapılmayacak. Bir ödül mekanizması kuracağız, ölümcül kaza olmuşsa şimdikinden daha ağır ceza yaptırımlar gündeme gelecek. Bununla işvereni teşvik etmek istiyoruz.”

Biliyoruz ki, işçilerden yapılan kesintiler teşvik adı altında patronların kasalarına akıtılmaktadır. Bunun dışında da patronlar çeşitli dönemlerde teşvik adı altında desteklenmekte, vergilerden muaf tutulmaktadır. Şimdi karşımıza bir kez daha ancak daha ikiyüzlü bir politika ile çıkıyorlar. Görünürde işçi sağlığı için önlem alınmış gibi bir yanılsama yaratılarak patronların istedikleri teşvike kılıf yapılıyor. Mevcut mevzuatta yer alan, iş kazalarını engelleyici önlemleri aldıkları için patronları ödüllendirmekten bahsediyorlar! Yapmak zorunda olduğu şeyi yapması

için patronlar teşvikle ödüllendirilecek! Bu pişkinlik sermaye devleti gerçeğini özetlemektedir.

AKP’nin işi patronları AK’lamak!

Davutoğlu eylem planı açıklamasında iş kazasının sorumluluğunu işçiye yüklüyor. Şöyle diyor: “Eğitilmiş insan faktörü önemli. Elinize bir asansör kumandası verildiğinde ne zaman basmazsa, geciktirirse kazaya sebebiyet vermez. Erken veya geç basarsa kazaya sebebiyet verir.” Devamında Torun Center’daki iş cinayetinde hayatını kaybeden bir işçi ile ilgili olarak; “ne kadar üzüntü verici bir tablo ki, o kazada vefat eden işçilerimizden biri 1 Eylül’de işe giriyor. 7 Eylül’de kumanda yetkisine sahip oluyor. Bunun bir sertifikası var mı?” diyerek büyük bir gayretkeşlik içinde ölen işçiyi suçluyor. O işi veren, işçiyi bile ölüme gönderen patronlara ise hiç değinmiyor!

Davutoğlu aklama işine devletin denetleme yükümlülüğü ile devam ediyor. Büyük bir ikiyüzlülükle “denetim elemanın gittiği yerde çay dahi içemeyeceğini, herhangi bir tarafla yakınlık ilişkisi içine giremeyeceğini” söylüyor. Madenlerde, tersanelerde ve daha pek çok örnekte patronlara nasıl bir denetim yapıldığı biliniyor. Bunun en bariz örneği Soma Katliamı ile ortaya çıkmıştı. Ayrıca sorun denetimle görevli kişilerin patronlara ‘yakınlığı’ meselesinden de ötedir. Zira son yasal değişikliklerle iş sağlığı ve güvenliği için görevli uzmanlar patrona bağlı çalışmaktadır. Bu

konuda İş Sağlığı ve Güvenliği Hizmet Eğitim Kurumları Derneği Yönetim Kurulu Üyesi Mesut Toraman’ın açıklamaları dikkat çekicidir:

“120 bin iş güvenliği ve sağlığı uzmanının yarısı korkudan işini yapamıyor. ‘Bugünkü mevzuat şartlarında ben bu yetkiyi alıp başımı yakmam’ diyor. Yapanlar da yapmış gibi görünüyor. Bugün bir uzman 70-80 işyerine koşturuluyor. Biz sistemi kağıt üzerinde yapmış olmak için yapıyoruz. 2012’de Türkiye’de inşaat kazasında ölüm 800’ü geçmezken 2013’te 1600’ü geçti. Daha önceden iş verenler kazalardan dolayı korkuyorlardı. İşveren kanununun 77’nci maddesine göre direkt kendileri sorumludur. Şimdi sorumluluk iş güvenliği uzmanları ve ortak sağlık güvenlik birimlerine çıktı. Artık önlem almak istemiyorlar. Gerektiğinde uzman arkadaşlarımızı dövmeye kadar gidebiliyorlar.”

Sorun işçilerin ölmesi değil, ölümlere tepki duyulması!

AKP işçilerin ölmesini, sakat kalmasını değil de esas olarak işçi katliamlarının ardından tepki gösterilmesini dert ediyor. Davutoğlu aynı açıklamada şöyle yakınıyor: “Kaza olduktan sonra birbirimizi suçlamanın ne faydası var. Suçluyu tespit etsek o insanı geri getirme konusunda bir faydası olur mu?”

Görüldüğü gibi AKP’nin işçi sağlığı ile ilgili eylem planının gerisindeki esas amaç işçi ölümleriyle patronların itibarının zedelenmemesidir. Bundan dolayı bu eylem planında bir kelime dahi patronlara dair bir sorumluluktan bahsetmemiştir. Çünkü onlara göre ‘iş kazalarının’ sorumluluğu tamamen işçiye aittir. Ama yine de eğer işçi ‘iş kazasında’ ölmeyi başarsa, ödülü patron alacaktır!

Davutoğlu, bu planıyla işçilerle adeta alay etmektedir. AKP ve hizmet ettiği sermaye sınıfı ise er ya da geç bu tutumunun ve iş cinayetlerinin hesaplarını verecektir. Bunun yolu da, onların korktuğu şey olan, işçilerin örgütlenip, mücadele etmesidir.

(*) DİSK-AR, Mayıs 2014 - Kayıtdışı çalışılan yerlerde yaşananları da eklediğimizde gerçek rakam kuşkusuz ki çok daha fazladır.

İşçi katliamları Kayseri’de lanetlendi

Kayseri İşçi Derneği Torun Center’daki işçi katliamına ve işçi ölümlerine dikkat çekmek için 14 Eylül’de basın açıklaması gerçekleştirdi. Almer önünde gerçekleştirilen basın açıklamasını Kayseri İşçi Derneği adına Hüseyin Kılıç okudu.

Kılıç, işçi katliamları ayyuka çıkmışken Türkiye’yi en fazla iş kazası sıralamasında Avrupa’da birinci, dünyada üçüncü sıraya taşıyan patronların kârlarına kâr kattıklarını belirtti ve devletin “Bu işlerin fitratında ölüm var” diyerek iş cinayetlerini masum göstermeye çalıştığını vurguladı.

Savaşlarda rastlanabilecek türden kayıpların olduğunu dile getiren Kılıç şunları söyledi: “En fazla iş kazasının olduğu kentlerden 5. sırada olan Kayseri tablosunu değişme ve değiştirme zamanıdır. Şimdi işçi sınıfının sesini yükseltme zamanıdır. Patronlardan hesap sorma meydanlardan eyleme geçme zamanıdır.”

Kılıç, “Kayseri İşçi Derneği olarak, işçi sınıfını iş cinayetlerinin kökünü kurtarmak için mücadeleye çağırıyoruz” sözleriyle açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

İşçi katili devlet!

Yaşanan işçi katliamlarının ardından iş güvenliğiyle ilgili sahte planlar açıklayan sermaye hükümeti AKP, devlete ait kamu binalarında dahi işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini hiçe sayıyor. Gerekli tedbirlerin alınmamasının faturasını işçiler canlarıyla ödüyor. Özcesi, kendi söküğünü bile dikemeyen bir terzi (devlet) gerçeği var karşımızda.

Bakandan "iş güvenliği" şovu

Bakanlığı sürecinde 5 bin işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ise, iş cinayetleriyle ilgili akla zarar açıklamalara imza atıyor. Çelik, iş cinayetleri üzerinden şov yapmayı da ihmal etmiyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Çelik, bir ziyaret için bulunduğu Bursa'da "iş güvenliği şovu" yaptı. Türkiye'nin dört bir yanından iş cinayetleri haberleri gelirken bu katliamlara seyirci kalan Çelik, bir yakınına ziyaret için gittiği hastanenin karşısında gördüğü 7 katlı binanın dış cephesinde, işçilerin güvenlik önlemi almadan çalıştıklarını görünce, Teftiş Grup Başkanı Yaşar Ata'yı arayarak gereğinin yapılması talimatını verdi. Hemen inşaat alanına giden müfettişler yaptıkları incelemede güvenlik önlemi olmadığını saptayıp inşaatı mühürledi. Bu şovun hemen ardından ise Bursa'dan bir iş cinayeti haberi geldi.

BELTAŞ'ta aynı oyun

Beşiktaş Belediyesi'nde taşeron belediye işçilerinin grevi 20'li günlerini yaşarken yeni taşeron şirkete geçiş için baskılar sürüyor. Sendika yönetimi işçileri toplantıya çağırıyor.

Belediye Başkanı Murat Haznedar, geçen hafta cuma günü işçilerin grev alanında olmamasını fırsat bilip çadır önünde şov yapmış, sendika yönetimi ile anlaşma sağlandığını iddia ederek tüm işçilerin Polen AŞ'ye geçeceğini duyurmuştu. Görüşme iddiası sendika yönetimi tarafından yalanlanmış, ardından yönetimle temas kurulmuş ve teklifler değerlendirilmeye başlanmıştı.

Sendika bürokratları belediye yönetiminin son

'İşçi güvenliği' binası da güvenli değil

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) tarafından yaptırılan "İş Güvenliği Başmühendisliği" inşaatında çalışan inşaat işçilerinin hiçbir güvenlik önlemi olmadan çalıştırılması fotoğraflara yansdı. Zira TPAO bünyesinde çalışanların iş güvenliğini sağlamakla görevli olan bir kurumun kendisi için yapılan inşaatla ortaya çıkan bu tablo işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri noktasında içinde bulunulan gerçekliğe işaret ediyor.

Kamu binasında sıfır güvenlik

Devlete ait Bartın Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü binasının dış cephesinde tadilat ve mantolama yapan işçilerin baret ve kemer takmadan iskeleye çıkarak çalıştırıldıkları ortaya çıktı.

3 katlı bina ve arkasındaki lojmanda işçilerin iş güvenliği önlemi almadan çalışmaları görenlerin tepkisini çekti. Valilik binasına 20 metre uzaklıktaki müdürlük binasında yaklaşık 1 aydır süren çalışmayı yürüten işçilerin, demir iskeleye başlarına baret takmadan ve bellerinde kemer olmadan çıktıkları görüldü.

teklifleri üzerinden toplantı yapılacağını açıklarken, geçtiğimiz yıl Kasım ayında yapılan benzer bir toplantıdan işçileri eylemlilikten uzaklaştıran bir oyalama kararı çıkmıştı. Belediye yönetimine karşı kararlı duruş ve eylemli bir hat sergilenmesi gerektiğini ifade eden işçiler, toplantı ve vaatlerle oyalanmaya çalışılıyor.

Beşiktaş'ta 3 yıla yaklaşan sendikalaşma mücadelesinde belediye yönetiminin itiraz davası yüzünden yıllardır TİS imzalanamamıştı. Protesto eylemlerini geçmeyen tepkilerin ardından sendika yönetimi uzlaşma sağlandığını açıklarken gelinen noktada sendikayı tasfiye için yeni taşeron dayatması devreye girdi. İşçilerin buna yanıtı grev kararı olurken mücadele yeni oyunlara karşı direnişle sürüyor.

İnşaatlarda işçiler isyanda!

İnşaatlarda yaşanan iş cinayetleri ve kölece çalışma koşulları çeşitli şantiyelerde işçilerin sabrını taşıyor.

Maltepe'de inşaat işçileri ayaklandı

İstanbul Maltepe'de Rönesans Holding'e bağlı Rönesans İnşaat'ta çalışan işçiler çalışma koşullarına ve inşaatlarda yaşanan iş cinayetlerine isyan ederek 16 Eylül günü öğle saatlerinde iş bıraktı.

Küçükyalı Aydınevler'deki şantiyede öğle yemeğine çıkan işçiler molanın ardından toplu şekilde iş bıraktı.

Çalıştıkları şantiyede, 15 Eylül günü bir arkadaşlarının 3 metre yükseklikten düştüğünü söyleyen işçiler iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı şantiyede daha önce de iş cinayetleri ve yaralanmaların yaşandığına dikkat çektiler. Rönesans İnşaat işçileri, şantiyede yaşanan "iş kazasını" fotoğrafla belgeleyen arkadaşlarının işten çıkarılmasına da tepki gösterdiler.

Çalışma koşullarıyla ilgili taleplerini şeflere ve yöneticilere ileten işçiler talepleri kabul edilene kadar işbaşı yapmayacaklarını dile getirdiler.

İnşaat işçilerinden açlık grevi

Yozgat'ın Yerköy ilçesinde yapımı devam eden Hükümet Konağı inşaatında çalışan 12 taşeron işçisi, kaba inşaatın tamamlanmasına rağmen maaşlarını alamadıklarını belirterek çatıya çıktı ve açlık grevi eylemi yaptı.

Taşeron işçisi Murat Bulak, 3 aydır maaşlarını alamadıklarını belirterek şunları söyledi: "Hepimizin çoluğu çocuğu var, sorumluluklarımız var, ev geçindiriyoruz. 3 aydır içerde 3 bin TL maaşımız var alamıyoruz. Bugüne kadar da bizleri oyaladılar. Biz de son çare olarak açlık grevine gittik."

Eylemlerini bir süre sürdüren işçiler, polisle yaptıkları görüşmenin ardından eylemlerini sonlandırarak çatıdan indiler. Eylemci işçiler ifadeleri alınmak üzere karakola götürüldü.

Şov sürüyor, işçiler ölüyor!

10 işçiye mezar olan Torun Center şantiyesinde yaşanan işçi katliamının ardından inşaatlar işçilere tabut olmaya devam ediyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in "iş güvenliği şovları" işçi ölümlerine derman olmuyor.

3. kattan düşerek can verdi

Konya'da, çalıştığı inşaatın üçüncü katından düşen işçi hayatını kaybetti. Kıyas Kahraman (47) akşam mesai bitiminde çalıştığı 5 katlı inşaatın 3. katından aşağı düştü. İş çıkışı olduğu için diğer işçiler birlikte gitmek için bekledikleri Kıyas Kahraman'ın aralarında olmadığını fark etti. Bunun üzerine Kıyas Kahraman'ın en son çalıştığı yere bakmak için inşaatın önüne geldiklerinde arkadaşlarını yerde yatarken buldular. Kıyas Kahraman'ın hayatını kaybettiği belirlendi.

Yük asansöründe kaçak vardı

Kırşehir'de yaşanan iş cinayeti ise Torun Center şantiyesindeki katliamı akıllara getirdi. Kırşehir'de çalıştığı inşaatla elektrik akımına kapılan ve ağır yaralanan 19 yaşındaki Serkan Aydın iş cinayetine kurban gitti. Aydın, tedavi gördüğü Kayseri'deki hastanede yaşamını yitirdi.

Bağbaşı Mahallesi'nde yapımı devam eden TOKİ inşaatında mermer işçisi olarak çalışan Serkan Aydın, kaçak bulunduğu ifade edilen yük asansöründe akıma kapıldı.

Düşerek can verdiler

İstanbul **Esenyurt**'ta Kristal Şehir Şantiyesi'nde 23 yaşındaki Ordulu işçi Metin Boğmalık 8. kattan düşerek can verdi.

Boğmalık, hafta tatili olan pazar günü inşaatla çalışıyordu. Metin'in ölümüne, basit bir güvenlik önleminin maliyet olarak görülüp temin edilmemesi ve denetimsizlik neden oldu. Metin Boğmalık, en

pahalısı 250 TL olan emniyet kemeri olsaydı, dengesini kaybetse bile inşaatın üst katından düşmeyecekti.

Kartal Cevizli Mahallesi'nde 8 katlı inşaatın en üst katından vinç yardımıyla aşağıdaki kamyonu kalas indiren 49 yaşındaki Ahmet Çakmak, bir anda dengesini kaybetti. Dengesini kaybeden işçi en üst kattan aşağıda kalasların yüklendiği kamyonun içine düşerek can verdi.

Zonguldak'ta ise, bir inşaatın 2'nci katında çalışırken düşen 45 yaşındaki Mehmet Albayrak yaşamını yitirdi. İnşaatın düşmesinin ardından ağır yaralanan Albayrak'ın, tedavi altına alındığı hastanede yaşamını yitirdiği belirtildi.

Genç işçi ölüme yollandı

Diplomalı işsizlik gerçeğiyle karşı karşıya kalarak kölece ve kuralısız çalışma koşullarına adım atan genç işçiler de iş cinayetlerine kurban gidiyor.

İzmir'de, üniversite eğitimini bu yıl bitirdikten sonra ailesine destek olmak için inşaatlarda çalışmaya başlayan 25 yaşındaki Mehmet İsa Dumlu, alçı işleri yaptığı binanın beşinci katından asansör boşluğuna düşerek yaşamını yitirdi.

Aydın Nazilli'deki bir inşaatla Ali Aşır inşaatından düşerek yaşamını yitirdi. Sivaslı yapılan 3 katlı binanın ikinci katında iskelede dengesini kaybeden evli ve bir çocuk babası Ali Aşır, kafa üstü yere düştü. Ali Aşır, doktorların tüm müdahalelerine rağmen kurtarılamayarak hayatını kaybetti.

Ankara'da iş cinayeti

Ankara Altındağ'da yapımına devam edilen bir AVM'nin inşaatında çalışan 21 yaşındaki Ümit Can, asansör boşluğunda kaynak yaptığı sırada kaynak makinesinin üzerine düşmesi sonucunda ağır yaralandı.

Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan genç işçi hayatını kaybetti.

Önce katliam sonra işçi kıyımı

10 işçiyi göz göre göre ölüme yollayan Torunlar GYO, işçi katliamıyla ilgili gerçekleri basın ve kamuoyuyla paylaşan işçileri de kapı önüne koydu.

İşçilerin 32. kattan yere çakıldığı asansörün sorumlularından Emrah Acar ile şantiye önünde eylem yapan işçilerden 20'si tazminatları ödenerek işten atıldılar.

Asansör sorumlularından Emrah Acar, inşaatla asansörlerin bozuk olduğu yönünde uyarılarda bulduklarını buna rağmen önlem alınmadığını, işe beş gün önce giren işçinin 'asansör sorumlusu' yapıldığını anlatmıştı. Yine Acar gibi inşaatla çalışan işçiler şantiyedeki olumsuz şartları basına anlatmıştı.

Acar'la birlikte muhasebeye giden işçilere çalıştıkları süreye göre tazminatları ödendi. İşçiler şantiye yatakhanelesindeki eşyalarını toplayıp inşaatı terk etti. 6 aylık çalışması karşılığında Acar'a 3 bin TL tazminat verildi.

BEDAŞ işçileri: Tabuta girmeyeceğiz!

DİSK/Enerji-Sen üyesi işçiler Taksim'de yaptıkları eylemle, BEDAŞ'ın işten çıkarttığı 26 işçinin işe geri alınmasını ve güvenli çalışma koşullarının sağlanmasını istedikler.

İşçiler, "BEDAŞ'ta can güvenliği istedik işten atıldık! İşten atılan işçiler geri alınsın!" pankartı açarak Talimhane'deki BEDAŞ Genel Müdürlüğü binasına kadar yürüdü.

İş cinayetinde katledilen işçilerin isimlerinin bulunduğu temsili bir tabut taşıyan işçiler, yürüyüş sırasında BEDAŞ yönetiminin işçilere yönelik tutumunu teşhir ettiler.

Yürüyüşün ardından, işçiler adına açıklama yapan Hakan Demirci, BEDAŞ'ın Soma veya Ali Sami Yen olmasını istemediklerini ve işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin derhal alınmasını talep ettiklerini belirtti.

Ardından temsili tabut BEDAŞ'ın önüne bırakıldı. İş cinayetlerinde hayatını kaybeden işçilerin isimlerinin okunmasının ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İŞKUR işçileri hakları ve gelecekleri için Ankara'da!

Van'da 30 Mart yerel seçimlerinden sonra işten atılan ve 13 Haziran'dan bu yana Van Fevriye Teyran Parkı'nda oturma eylemi yapan depremzede İŞKUR işçileri Ankara'ya ulaştı. 14 Eylül akşamı Ankara'ya gelen işçiler bekleyişlerini Abdi İpekçi Parkı'nda sürdürüyorlar.

Van'dan yürüyüşe başlayan ve geçtikleri çeşitli merkezlerde polis engellemesiyle karşılaşan İŞKUR işçilerini 15 Eylül günü KESK Eş Genel Başkanı Lami Özgen ziyaret etti.

Abdi İpekçi Parkı'nda oturma eylemine başlayan işçiler adına konuşan Ethem Altın, yaklaşık 200 kişilik bir grupla geldiklerini belirterek, eylemlerini sonuç alıncaya kadar sürdüreceklerini ifade etti.

KESK Genel Başkanı Lami Özgen de, işçileri yalnız bırakmayacaklarını belirtti.

Başbakan ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile görüşmek için meclise giden 4 kişilik bir işçi heyeti vekillerden yalnızca bir tanesi ile görüşebildi.

Parkın civarını abluka altına alan kolluk kuvvetleri, işçileri çadır kurmamaları ve parkta beklememeleri için ikna etmeye çalıştı. BDSP'nin de aralarında bulunduğu ilerciler ve devrimci güçler de İŞKUR işçilerine destek verdi.

Parktaki nöbetlerini türküler ve marşlar eşliğinde coşkulu bir şekilde sürdüren işçiler Denizler'den Mahirler'e ve Mahsum Korkmazlar'a kadar pek çok devrimciyi andı.

BDSP'den dayanışma ziyareti

İŞKUR işçileri 16 Eylül günü de Ankara'da Abdi İpekçi Parkı'nda bekleyişlerini sürdürdüler. Gün boyu birçok ilerciler-devrimci kurum işçilerin ziyaretine geldi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) akşam saatlerinde işçilere dayanışma ziyareti gerçekleştirdi. "İŞKUR işçisi yalnız değildir! İşgal grev direniş!" ozaliti ve BDSP flamalarıyla direniş alanına gelen sınıf devrimcileri işçiler tarafından alkışlarla karşılandı.

Direniş alanında "Greif, Yatağan ve Tekel direnişlerinden sonra Van İŞKUR işçilerinin direnişi bize umut ve güç veriyor" diyerek konuşmasına başlayan BDSP temsilcisi, işçilerin bu onurlu hak arama mücadelesine sonuna kadar destek olunacağını ifade etti. Zorlu bir yolu aşarak Van'dan Ankara'ya kadar yürüyüş gerçekleştiren işçilerin direnişi selamlanarak konuşma sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sütaş'ta boykot çağrısı yayılıyor

Tek Gıda-İş Sendikası üyesi Sütaş direnişçileri bildiri dağıtımı ve eylemleriyle mücadelelerini Bursa'nın farklı noktalarına taşıdı. 16 Eylül sabah saatlerinde Bursa'ya gelen direnişçi Sütaş işçilerinin ilk durağı Osmangazi'ydi. Burada emekçileri Sütaş'ı boykot etmeye çağırarak bildirimleri dağıtan direnişçi işçiler ardından Uludağ Üniversitesi'ne gittiler.

Saat 17.00'de ise Fomara Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme direnişçi TÜMTİS üyesi Mepar işçileri de pankartlarıyla katıldı. Sütaş patronunun işçilerin anayasal haklarını gasp ettiği, işçileri yıldırma için hukuk dışı uygulamalara başvurduğu dile getirildi.

Basın açıklaması şu sözlerle son buldu: "Hadi bakalım Sütaş patronu Hodri meydan. Biz buradayız. Haklarımızı alıncaya kadar, sana hukuku öğretene kadar mücadeleden vazgeçmeyeceğiz."

Eylemden sonra Fomara Meydanı'nda bildiri dağıtımı yapıldı. Eyleme Türk-İş'e bağlı sendikalardan Teksif, Kristal-İş, TÜMTİS'in yöneticileri katılım sağladı. BDSP'nin de aralarında olduğu sol güçler de eyleme destek verdi.

Direnişin 1. yılında 3 bin işçi iş bıraktı

Muğla'da Yatağan Termik Santrali ve Güney Ege Linyitleri İşletmesi'nde çalışan işçiler, özelleştirme saldırısına karşı başlattıkları direnişlerinin 1. yılında 8 saatlik iş bırakma eylemi yaparak sermaye ve AKP'ye güçlü bir mesaj verdiler.

Muğla'da bulunan Yatağan, Yeniköy ve Kemerköy termik santralleri ve kömür işletmelerinde çalışan Tes-İş ve T. Maden-İş üyesi 3 bine yakın işçinin katıldığı eylemde, santrallerin peşkeş çekilmesine izin verilmeyeceği söylenerek direniş kararlılığı bir kez daha duyuruldu.

İşçiler iş bıraktı

Direniş çadırının kuruluşunun birinci yıldönümü nedeniyle çadır önünde toplanan işçiler, basın açıklaması yaptı.

Çadır önünde açıklama yapan Tes-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Fatih Erçelik, aldıkları eylem planı kararı doğrultusunda 8 saatlik iş bırakma eylemine gittiklerini söyledi.

Direniş çadırının ve özelleştirme karşıtı direnişin birinci yılını doldurdıklarını hatırlatan Maden-İş Sendikası Yatağan Şube Başkanı Süleyman Girgin ise, mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini söyledi. Yatağan direnişinin sadece santrallerde yapılan eylemlerle değil, hakkı yenen, iş kazalarına kurban giden, işten atılan tüm emekçiler için devam edeceğini belirten Girgin, mücadeleye devam edeceklerini dile getirdi.

OSTİM ve İvedik'te faaliyet

Sınıf devrimcileri, özelleştirme saldırısına karşı direnen Yatağan işçilerinin sesini OSTİM ve İvedik'e taşıdılar. İş cinayetlerine karşı mücadele çağrısını yükselttiler.

OSTİM ve İvedik'te asılan afişlerle OSTİM ve İvedik'te çalışan işçilere özelleştirmeye, taşeron çalışmaya ve işçi cinayetlerine karşı direniş büyütme çağrısı yapıldı.

"Yatağan işçisi özelleştirme saldırısına karşı direniyor! Yatağan işçisi yalnız değildir!", "Özelleştirme taşeronlaşma ölüm demektir! Taşeron düzenini yıkacağız!", "Soma'dan Torunlar Center'a katliamların faili sermaye düzenidir! Katliamların hesabını sormak için direniş büyütelim!" şiarlı BDSP imzalı afişler OSTİM ve İvedik'te yaygın bir şekilde kullanıldı.

Sınıf devrimcileri akşam iş çıkış saatinde OSTİM Metro çıkışında *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışını yaptı. Gazete satışı esnasında işçilerle gündemdeki sorunlar üzerine sohbetler edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Maden işçisine işsizlik sopası

Soma'da yüzlerce maden işçisinin yaşamını yitirdiği işçi katliamının ardından oluşan kamuoyu baskısı sonucunda gündeme getirilen 'Torba Yasa Tasarısı' ilk olarak maden işçilerini vurdu.

Maden işçilerinin çalışma ve yaşam koşullarına çeşitli "iyileştirmeler" getiren tasarının 10 Eylül'de meclisten geçirilip Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan tarafından onaylanmasının ardından Zonguldak'ta özel sektöre ait 22 maden ocağında 4 bin 500 işçi işsiz kaldı. Maden patronları tarafından uygulamaya konulan fiili lokavt, Karaman ve Kütahya'da da hayata geçirilerek birçok maden ocağı kapandı. Ocakların kapanmasıyla binlerce maden işçisi işsiz kaldı.

İşsizlikle terbiye

Maden ocağı patronları, yeni yasanın "sektöre ekonomik yükümlülük getireceği" gerekçesiyle üretimlerini durdurma kararı aldı. Güvencesizlik ve taşeron köleliğini derinleştiren Torba Yasa'nın ardından maden patronlarının aldığı kapatma kararı, madenlerde yıllardır hüküm süren kurlsız ve kölece çalışma koşullarının patronlar cephesinden yeni bir itirafı oldu.

Maden işçilerini işsizlik sopasıyla terbiye etmeye çalışan patronlar, şimdiye kadar almadıkları işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin, kendilerine yük

getireceğini ifade etmiş oldular.

Ocaklara kilit vuruldu

Kilimli İlçesi Gelik Beldesi'nde 24 yıldır faaliyet gösteren ve 150 işçinin çalıştığı Arılar Madencilik Şirketi, üretimini durduran maden ocaklarından biri. Daha önce birçok defa iş cinayetinin yaşandığı ocakta 16.00-24.00 vardiyasında çalışan 21 işçiye, iş çıkışında Torba Yasa'dan dolayı yönetim kurulunun saat 24.00 itibariyle üretime ara verildiği, işçilerin yasal haklarının ödeneceği duyuruldu.

Fatura madenciye kesiliyor

Karaman'ın Ermenek ilçesinde, özel sektör tarafından işletilen 9 kömür ocağında üretimi durdurma kararı alınırken, işçiler de işbaşı yaptırılmadı. Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6552 sayılı 'İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması ile Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılmasına Dair Kanun'un getirdiği hükümler nedeniyle artan maliyetleri karşılayamayacakları gerekçesiyle kömür ocaklarını kapatma kararı alan patronlar 1500 işçinin işsiz kalmasına neden oldu.

Zonguldak'ta madenci eylemi

Zonguldak'ta maden ocaklarının kapanmasıyla işsiz kalan Akkurt Maden Ocağı işçileri 16 Eylül'de valilik önünde oturma eylemi yaptı. Yaklaşık 150 işçi vali ile görüşmek istedi. Bir süre oturma eylemine devam eden maden işçileri havanın kararmasıyla beraber trafiği kapatarak Madenci Anıtı'na yürüdü. Çevredeki esnaf ve halkın da destek verdiği eylem Madenci Anıtı'nda da devam etti. "Her şey ekmek için", "Ocaklar bizimdir kapatılmaz" sloganları atan maden işçileri daha sonra eylemi bitirdi. Polis ablukası ise dikkatlerden kaçmadı.

Madencilerin eylemi 17 Eylül günü de sürdü. Zonguldak Valiliği önüne giden madenciler, burada oturma eylemi gerçekleştirdiler. Baretlerini yere vurarak sloganlarla tepkilerini dile getiren madenciler valiyle görüşmek istediklerini söylediler.

Valiyle görüşmek isteyen madenciler bina girişinde çevik kuvvet polisleriyle engellendi.

Daha sonra Zonguldak Valisi Ali Kaban'ın seçilecek temsilcilerle görüşeceği belirtildi. Bunun üzerine madenciler 14 kişilik bir heyet oluşturdu. Heyet madencilerin talebini iletmek üzere Vali Ali Kaban ile görüşme gerçekleştirdi.

Kızıl Bayrak / Zonguldak

Bilirkişi de patronları işaret etti

Türkiye'nin dört bir yanında katliam boyutuna varan iş cinayetleri sömürü düzeninin gerçek yüzünü gösterse de patronların bu katliamlardaki sorumlulukları örtbas ediliyor. Çeşitli iş cinayetlerine dair hazırlanan bilirkişi raporları ise iş cinayetlerin sorumlusu olarak asalak patronları işaret ediyor.

Torunlar GYO sorumlu

6 Eylül akşamı İstanbul Mecidiyeköy'deki Torun Center şantiyesinde 10 işçinin iş cinayetine kurban gitmesiyle ilgili bilirkişi ön raporu hazırlandı. Rapor, işçi ölümlerinin baş sorumlusu olan Torunlar GYO patronunun katliamdaki sorumluluğuna işaret etti.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilen 5 sayfalık ön raporda asansör firmasının yetkilileri ve teknik personeliyle birlikte Torunlar GYO'nun idari ve

teknik yetkililerinin de sorumlu olduğu belirtildi.

Raporun sonuç bölümünde şu ifadeler yer aldı: "Cephe asansörünün şantiyeye montajını ve bakımını yapan Geda Major firmasının yetkilileri ve teknik personelinin, asıl işveren konumundaki Torunlar GYO-Torun yapı-Torunlar Gıda Proje ortaklığının idari ve teknik sorumlularının kazada kusurlu oldukları kanaati oluşmuştur."

Eroğlu ölüme yollanmış

17 yaşındaki Eren Eroğlu'nun, geçen yıl İstanbul Esenyurt'taki bir özel hastanenin yere düşen tabela harflerini tamir ederken yüksek gerilim hattından gelen akıma çarpılarak ölmesine ilişkin hazırlanan bilirkişi raporunda, iş cinayetinde bir dizi ihmalin olduğu bilgisi yer aldı.

İş cinayeti ile ilgili olarak hazırlanan bilirkişi raporunda, Eroğlu'nun ölümünden sekiz gün önce, iş cinayetinin yaşandığı gün birlikte çalıştığı Haydar Sakıcı'nın ise olay günü işe giriş yapmış görüldüğü saptandı. İşçilere işçi sağlığı ve güvenliği eğitimi ile yalıtılan ayakkabı ve eldiven gibi kişisel koruyucu verildiğine dair bilgi ve belge olmadığı anlaşıldı.

Savcı Tarık Dinmez, hazırladığı iddianamede, bilirkişilerce saptanan iki ismin yanı sıra TDS'de görevli üç ismi daha suçlu görerek, beş kişiye dava açtı.

Adalet Arayan İşçi Aileleri tarafından yapılan açıklamada, yüksek gerilim hattı geçen arsada, inşaata izin veren Esenyurt Belediyesi'nin, beş metrelik mesafeyi tapuya şerh ettirmediği için TEİAŞ yetkililerinin, bu ihlale rağmen hastane binasına ruhsat verdiği için İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nün de sorumlu olduğu belirtildi.

MİB MYK Eylül toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği (MİB), Eylül ayı toplantısını gerçekleştirdi.

- İstanbul'daki işçi katliamı
- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama

- Yerel gelişmeler ve diğer gündemler
- Bülten

Bu konu başlıkları üzerine yapılan değerlendirmeler ışığında ulaşılan sonuçları özetleyelim.

- İstanbul'daki işçi katliamı

İstanbul'da 10 işçinin ölümüyle sonuçlanan olayın bir kaza değil katliam olduğu gün gibi açıktır. Ağır ihmaller sonucu göz göre göre 10 işçi arkadaşımız daha fazla kar uğruna katledilmişlerdir. Bunun için acımız kadar öfkemiz de çok büyüktür.

Bu son olay, yaşanan katliamın istisnai bir durum olmadığını bir kez daha kanıtlamıştır sadece. Mesele sadece şu ya da bu patronun kar hırsı uğruna gözünü karartıp işçi sağlığı önlemlerini hiçe saymasıyla izah edilebilecek bir durum değildir. Ortada açık ki bir düzen sorunu vardır. Sırtını devlet aygıtına yaslayan, gerici-faşist AKP iktidarının koruma ve kollamasıyla yaratılmış kuralısız bir vahşi kapitalizmin sonucudur bu katliam.

Dolayısıyla işçi katliamlarını durdurmak için, Soma'da olduğu gibi İstanbul'da da tüm çarklarıyla işçi öğüten bu düzene karşı ayağa kalkmak gerekir. Fabrikalarda, tersanelerde, maden ocaklarında, şantiyelerde bir savaşta olduğu kadar kan döken sermaye ve uşaklarına karşı savaş ruhuyla mücadele etmek gerekir.

Soma'da net biçimde görüldüğü gibi sendika ağaları bu düzenin bir parçasıdır. Sermayeye karşı teslimiyet bayrağını çekip uşakça işçi sınıfının elini kolunu bağlayan bu ağa takımından da hesap sormak şarttır. Öyle ki vahşi sömürü düzeninin çarkının dönmesine hizmet eden bu ağa takımı, bu düzenin yaratılmasında önemli bir pay sahibidirler ve bu son olayda olduğu gibi işçi kardeşlerimizin ölümü karşısında kollarını dahi kırıpdatmamışlardır.

MYK bu bilinçle, yaşanan son katliam vesilesiyle ayağa kalkmaya, hesap sormaya, sermayeye ve uşaklarına karşı safları sıklaştırmaya çağırıyor.

Birlik bileşenleri işçi katillerinden hesap sormak için yapılacak eylem ve etkinliklere aktif biçimde katılmaya, sınıfımızın öfkelerini sokaklara taşımak üzere bulunduğumuz her alanda, özellikle de fabrikalarda seferber olmaya çağırıyor.

- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama

Grup TİS sürecinde görüşmelere geçilmiş bulunuluyor. Görüşmelerde ilk oturum geçtiğimiz günlerde yapıldı. İdari maddelerin bir kısmı üzerinde de anlaşmaya varıldı. Önümüzdeki günlerde diğer maddeler üzerinde görüşmelerle süreç devam edecek. Şu haliyle her şey oyunun kurallarına göre oynanıyor. Gürültü patırtı yok, sendika yöneticileriyle MESS patronları kapalı kapılar arkasında görüşüp ayrılıyorlar.

İşçiler görüşmeler hakkında bilgilendirilmekle birlikte halihazırda yöneticilerin sahnede olduğu bir oyunun basit izleyicisi durumundalar.

Bu halde de ücretler üzerindeki görüşmelere geçildiğinde tansiyonun bir parça yükselmesi olası olsa da, metal işçileri cephesinden bu oyunu bozacak örgütlü bir inisiyatif gösterilmediği, süreç aşağıdan gözle görünür bir baskıyla zorlanmadığı ölçüde son dönemlerin en sessiz toplu sözleşme süreci, ağrısız sancısız bir satışla sonuçlanacak gibi görünüyor.

Fabrikalardan gelen bilgiler de gösteriyor ki, metal işçisi son iki sözleşme dönemine göre bu süreçte edilgen bir bekleyiş içerisinde. Fakat bu kesinlikle onun durumdan hoşnut olduğunu göstermiyor. Tersine herkes de biliyor ki fabrikalarda büyük bir hoşnutsuzluk söz konusudur ve özellikle işbirlikçi toplu sözleşme düzenine karşı büyük bir öfke vardır. Metal işçisi kimin ne yaptığının ve ne yapacağını, başına neler geleceğinin bilincindedir. Fakat değiştirecek gücü kendisinde bulamamaktadır. Önceki dönemde yüz yüze kaldığı engeller ve ihanetler mücadeleye isteğinde ve başarıya umudunda yaralar açmıştır.

Çünkü MESS ve Türk Metal birlikte kirli oyunlar ve manevralarla, gerektiğinde yüzlerce işçiyi işten atarak

metal işçisinin başını kaldırmasına engel olmaktadır. Öte yandan ise bu düzene karşı alternatif olmak iddiasındaki Birleşik Metal-İş Sendikası'na yönelik umutlar da, hem önceki toplu sözleşme sürecinde aynı sözleşmeye imza atmasından hem de Bosch'ta olduğu gibi metal işçisinin çıkışını karşılayacak güç ve kapasiteyi gösteremeyişinden dolayı büyük ölçüde kırılmıştır.

Bugün bu tablo metal işçisini karamsarlığa ve yer yer umutsuzluğa itse de, gerçeklerin tüm yönleriyle görünür olması yine de büyük bir kazanım sayılmalıdır. Zira bu durumda yapılacak şey, gerçeğin en tam biçimde kavranışıyla onu aşmaya yönelik öz gücüne dayalı kararlı ve bilinçli adımlar atabilmektir.

MYK tam da bu değerlendirmeden hareketle özellikle sendikaların çeteler ve bürokrasi tarafından çürütüldüğü, ihanetin ve teslimiyetin kol gezdiği bu ortamda, fabrika komiteleri ve işçi platformları gibi taban örgütlenmelerinin kilit rolüne dikkat çekmektedir. İşçi sınıfı sendikada örgütlü olsun ya da olmasın komite ve işçi birliklerinde örgütlenirse güçlüdür, aksi halde zayıftır ve yenilmeye mahkumdur. Bu bilinçle birlik, metal işçisini fabrika komitelerinde ve Birlik çatısı altında örgütlenmeye çağırılmaktadır.

Buradan çıkarılacak pratik sonuçlardan birisi, sermayenin sömürüsüne ve sendikal ihanete karşı durmak üzere fabrikalarda komiteler kurmaktır. Birlik bileşenleri mevcut güç ve imkanlarını komite kurmak üzere seferber edeceklerdir. Öte yandan ise Metal İşçileri Birliği, metal işçisinin tabandan birliğine zemin olacak biçimde bir öncü işçi platformu olarak büyütülmelidir.

- Birlik üzerine

MYK özellikle bu son nokta üzerinde tartışmalarını derinleştirmiştir.

Tartışmalarda Birlik'in yukarıdan söz söyleyen, eleştiren bir sendikal muhalefet platformu sınırlarında kalmaması gereği üzerinde durulmuştur. Buradan hareketle MİB'in sendikalı sendikası tüm metal işçilerini kapsayan bir politik etkinliğe kavuşturulması ve giderek fiili-meşru mücadele çizgisinde ilerleyen bir mücadele kapasitesine kavuşturulması, bu çerçevede bir kurumsal altyapının da yaratılması ihtiyacı üzerinde durulmuştur.

Bu tartışmalar ışığında önümüzdeki dönemde çalışmalarımızda, "MİB'li ol, güçlü ol!" şiarının öne çıkarılması düşüncesi benimsenmiştir. Bu çerçevede de MİB'i, MİB'in mücadele ve örgütlenme değerlerini metal işçisine mal edecek bir çalışmanın yürütülmesi kararlaştırılmıştır. Bu karara bağlı olarak ilk elden bir broşür hazırlanıp kullanıma sunulacaktır.

Öte yandan MESS Grup TİS süreciyle de bağlantılı olarak ve "oyunu bozmak" hedefiyle MİB'in öncü ve yol açıcı adımlar atması çerçevesinde bazı eylemler çıkışların yapılması kararlaştırılmıştır.

- Direnişler ve grevler

MYK sermayeye ve sendikal ihanete rağmen ülkenin birçok köşesinde grev ve direnişte olan işçilerle dayanışmanın önemine dikkat çekmiştir.

Her şeye rağmen ortada olan bu tablonun işçi sınıfının gücüne ve mücadeleye isteğine işaret sayan MYK, bu hareketliliğin sınıf adına mücadelede ve örgütlenmede kazanımlara dönüşmesi için öncü ve devrimci bilinçli müdahalelerin önemine vurgu yapmaktadır. Bu çerçevede özellikle de komite ve işçi platformlarının güncel olduğu ve öne çıkarılması tespitinde bulunmaktadır.

MYK bu vesileyle direnişlerinde birinci yıllarını dolduran Feniş işçilerini, sendikalaşma mücadelesi veren ICF, M-T Reklam işçilerini, Düzce'de grevlerini sürdüren Anadolu Rulman işçilerini, sendikal ihanete karşı ayakta durmaya çalışan cam işçilerini selamlamaktadır.

MYK sendikalaşmak için başlattıkları mücadelede patronun ve devletin elbirliği ile yürüttüğü saldırılara karşı direnen Sütaş işçilerini ve bu direnişle bağlantılı olarak gündeme gelen boykota yönelik sınıf desteğinin verilmesi üzerinde özellikle durmuştur. Tüm birlik bileşenleri buldukları alanlarda bu boykota aktif destek vermelidir.

- Bülten

Bültenin geciken Eylül sayısının çıkarılması için planlama yapılmıştır. Buna göre katkıların en geç 12 Eylül gününe kadar iletilmesi gerekmektedir.

Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
11 Eylül 2014

Türk Metal çetesi püskürtüldü!

Kale Kilit'in İstanbul Bağcılar'daki fabrikasında dağıtım yapan MİB üyelerine Türk Metal çetesi saldırdı.

12 Eylül sabah saatlerinde fabrika önüne giden Metal İşçileri Birliği (MİB) üyeleri, dağıtım gerçekleştirdikleri sırada Türk Metal çetesinin engellemesiyle karşılaştı. Metal işçilerinin haklı davasını savunan MİB üyeleri, engellemeler karşısında geri adım atmayarak dağıtımını sürdürdü. Türk Metal çetecileri, bunun üzerine fiili saldırıya geçti ancak Türk Metal çeteleri hak ettikleri yanıtı aldılar. Yüzü gözü dağılan ve kafaları kırılan Türk Metal çeteleri çareyi fabrika içine kaçmakta buldular. Saldırının ardından polisler devreye girerek MİB çalışanlarını gözaltına aldı.

Saldırıda bir MİB üyesi kafasından biri ise elinden

yaralandı. Kafasından yaralanan MİB üyesi Bağcılar Devlet Hastanesi'ne götürülürken diğer iki MİB üyesi ise gözaltında tutuldu. Gözaltına alınan MİB çalışanları daha sonra serbest bırakıldılar.

Saldırı sonrasında açıklama yapan MİB, Türk Metal çetesinin saldırısının yanıtı kalmayacağını ve Kale Kilit işçilerine gerçekleri anlatmalarının engellenemeyeceğini belirtti.

Dökülen her damla kanın hesabını soracağını dile getiren MİB, Türk Metal çetesinin ve patron uşaklarının devrimci faaliyete yönelik saldırılarının yanıtı kalmadığını ifade etti. Saldırıları karşısında Türk Metal çetesinin hak ettiği cevabı aldığını belirten MİB, akıttan her damla kanın hesabını fazlasıyla soracaklarını vurguladı.

Demir-Çelik fabrikalarında işçi kıyımı ve TİS süreci

Sömürü cehennemi Aliğa Bakırçay Havzası'nda Kar-Demir ve Ak Demir fabrikalarında çalışan işçiler sömürü koşullarına dur diyebilmek için örgütlenme girişimlerinde bulundular.

İlk olarak **Kardemir** işçileri yaklaşık üç ay önce DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası ile görüşmelere başladılar. İlk haftalarda olumlu geçen görüşmeler sonraki hafta ve aylarda Birleşik Metal-İş'in bekleme tutumu ve "Ukrayna krizi" bahane edilerek işçilere bir nevi "bu işten vazgeçin" denilmesiyle olumsuz bir seyir izlemiştir. Bunun üzerine yaklaşık son iki-üç haftalık süreçte işçiler havzada diğer fabrikalarda yetkisi olan Türk-Metal Sendikası ile görüşerek örgütlenme sürecini devam ettirdiler. Eylül başına kadar üyelik işlemleri devam etti ve yetkiyi alabilecek sayıyı yakalamaya yaklaşıldı. Bu sırada Kardemir patronu sendikal çalışmadan haberdar oldu.

6 Eylül itibari ile de patron, müdürler ve şefler üzerinden işçileri zorla ve parça parça sivil polis kontrolünde PTT'ye göndererek işçilerin e-devlet şifrelerine el koydu. Hemen ardından ise Türk Metal'e üye 120 işçi işten çıkartıldı. İşten atma saldırısına Türk Metal Sendikası'nın yanıtı ise 6 Eylül'de yaptığı basın açıklaması ve hukuki sürecin başlatılması oldu.

İkinci sendikal örgütlenme girişimi ise **Ak Demir** fabrikasında yaşandı. Ak Demir, İzmir Demir Çelik bünyesinde bulunan başka bir firma durumunda ve İDÇ'de de Türk Metal Sendikası'nın yetkisi bulunuyor. Ak Demir işçileri de yine yakın zamanda ilk olarak Birleşik Metal-İş ile görüşerek örgütlenme süreçlerinin başlatılmasını istediler. Ancak Birleşik Metal-İş, Kar-Demir'deki tutumunu burada da sürdürdü ve

işçileri geri gönderdi. Ak Demir'de çalışan işçilerden 7'si (Birleşik Metal-İş ile de görüşen) işten çıkartıldı. İşçilerden ikisi Ak Demir patronu ile ihbar ve kıdem haklarının ödenmesi koşulu ile anlaşta ve çıkışlarını kendileri aldılar. Diğer 5 işçi ise işten çıkartıldıktan sonra Türk Metal ile görüştü ve süreçlerini Türk Metal'in eline bıraktılar.

Başka bir işçi kıyımı da **Kocaer Haddecilik**'te geçtiğimiz haftalarda yaşandı. Yaklaşık iki hafta içerisinde 100'e yakın işçi Kocaer patronunun işten atma saldırısı ile karşılaştı. İşçilere, işyerinde daralmaya gidildiği ve üç vardiyadan iki vardiyaya dönüleceği söylendi. Kocaer'de yapılan çelikhane buna bahane gösterilerek çıkarılan işçilerin yerine çelikhane işçisi alınacağı söylendi.

Habaş Demir-Çelik'te TİS sessiz sedasız ilerliyor

Bir yandan havzada yeni yerlere el atan Türk Metal Sendikası örgütlü olduğu yerlerde ise 2014-2016 MESS Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecini sessiz sedasız bitirmeye çalışıyor. Fabrikada işçiler sözleşme başlangıcında yapılan anketlerin hiçe sayıldığını ve bunun bir aldatmaca olduğunu belirtiyor. Anketlere yazılan hiçbir şeyin kabul görmediği, sürecin ise yukarıdan belirlenen "talepler" doğrultusunda işlediği söyleniyor. Bir işçi bu konudaki tepkisini; bu anlayışla ancak % 7 ile anlaşma sağlanacağını dile getirirken, alınan zamların zaten sendika aidatına denk geldiğini ve maaşlarından kesildiğini söylüyorlar.

Emperyalist saldırganlık ve

İnsanlık, dünya jandarması ABD'nin 11 Eylül'de dünya halklarına savaş ilan etmesiyle birlikte yeni bir emperyalist savaşlar dönemine girdi. Afganistan'ın işgali ise, emperyalist ve gerici savaşlar serisinin startı oldu. Bunu, Irak ve Libya'nın işgali izledi. Emperyalist ve gerici savaşlar serisinin şimdiki durağı ise Suriye'dir.

Görüldüğü üzere tüm işgal ve savaşlar Ortadoğu ve onu çevreleyen bölgede yaşanmaktadır. Ortadoğu, bünyesinde petrol ve doğalgaz gibi stratejik kaynakları barındırdığı için halihazırda dünya olaylarının ağırlık merkezidir. Öte yandan etnik, dinsel ve mezhepsel, değişik türden çelişki ve çatışmaların, emperyalist nüfuz mücadelelerinin, özellikle de, halklara yönelik emperyalist ve gerici müdahale ve savaşların ana sahnesidir. Aynı zamanda NATO denen savaş aygıtının dolaysız bir müdahale ve savaş alanıdır da.

Günümüzde başta ABD olmak üzere, emperyalistler tüm dikkatlerini Ortadoğu ve onu çevreleyen bölge üzerinde yoğunlaştırmışlardır. Tek başına geçtiğimiz günlerde Galler'de yapılan NATO Zirvesi bunun yeni ve somut örneği olmuştur. Öyle ki, Almanya dikkatini Ukrayna sorunu üzerinde yoğunlaştırırken, ABD'nin başını çektiği emperyalist diğer güçler, zirve boyunca Ortadoğu ile yatıp kalkmışlardır. Nitekim, iki gün süren tartışmadan sonra zirveden çıka çıka Ortadoğu'ya acil müdahale kararı çıkmıştır.

Bu beklenmeyen bir şey değildi elbette. Ancak yeni olan, Ortadoğu'ya yönelik bu müdahale kararının şahsında, emperyalist saldırganlık ve savaşa bundan böyle hız kazandırılması, bunun alanının genişletilmesi ve bu müdahale için "uygun" bir bahanenin bulunmasıydı.

İŞİD: Emperyalist müdahale ve savaşın günümüzdeki bahanesi

Emperyalist haydutlar kendi gerici müdahale, işgal ve savaşları için bahane bulmakta zorlanmamışlardır.

Şöyle ki: ABD ve batılı diğer emperyalistler bir dönem Sovyet işgalini bahane ederek Afganistan'a müdahale etmişlerdi. Afganistan'a ikinci işgal kararını ise Bin Ladin ve Taliban gericiliğini bahane olarak ileri sürdüler. Irak işgali, Saddam'ın, Libya ise Kaddafi'nin diktatörlüğü ile gerekçelendirildi. Hiç kuşkusuz tüm bu müdahale ve işgaller, mazlum halklara acilen ihtiyaç duydukları "Barışı ve güvenliği sağlamak" ve "demokrasi ve özgürlük götürmek" tiksindirici yalanları eşliğinde gerçekleştirilmişti.

İbret verici olan ve dikkatten kaçırılmaması gereken nokta şudur: Bin Ladin ve Taliban, ABD'nin eseri. Saddam Hüseyin de ABD'nin adamıydı. ABD ve batılı emperyalist koalisyona çıkarları gereği ve çıkarlarına uygun davrandıkları sürece hepsini kullandı, bu gereklilik ortadan kalkınca karşısına aldı, onlara savaş

açtı ve yok etti.

Daha ilk andan itibaren ABD ve diğer emperyalistlerin dillerinden düşürmedikleri barış, güvenlik, demokrasi ve özgürlük sözlerinin, aşağılık birer yalandan ibaret olduğu açığa çıktı. Emperyalizmin, özellikle de silah tekellerinin sefil ve aşağılık çıkarları uğruna, onbinlerce insanın katliamdan geçirilmesi, milyonlarcasının yerinden yurdundan sürülmesi ve işgal edilen ülkelerin viraneye çevrilmesi... acımasız gerçek buydu.

ABD'nin ve onunla birlikte hareket eden batılı diğer emperyalistlerin Ortadoğu'ya müdahalesi için şimdi yeni bir bahane var: İŞİD.

Başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyona Galler'deki NATO zirvesinde, Ortadoğu'ya acil müdahale kararını alırken İŞİD'i gerekçe gösterdi. Gerekçelerini kabul ettirmek ve ona inandırıcılık kazandırmak için, İŞİD'i olduğundan da güçlü ve tehlikeli bir güç olarak sundular. İŞİD'in, sadece yakın zamanda kırımından geçirdiği Şengal/Ezidi halkı için değil, tüm bir bölge halkları, hatta ve hatta dünya halkları için bir baş belası olduğunu, acilen tasfiye edilmesi gerektiğini, başta Ezidi halkı olmak üzere İŞİD adlı cinayet örgütünün boy hedefi yaptığı, Kürdü, Arabı, Süryanisi, Türkmeni, Müslümanı ve Hristiyanı ile bölgenin mazlum halklarının acil yardımlarını beklediğini ileri sürerek İŞİD'e karşı savaş ilan ettiler.

Tüm bu canhıraş çabaların başını ise ABD çekiyor.

İŞİD'e savaş ilanı da dahil, NATO Zirvesi'nde alınan tüm kararlara damgasını vuran da ABD idi. Nitekim, Barak Obama İŞİD'e karşı bir müdahale planı da sundu. Bu planı hayata geçirmek için bir koalisyona kurulması çağrısı yaptı. Planı ABD'nin her dediğini anında destekleyen ve onursuzlukta başı çeken Polonya başta olmak üzere on ülke onayladı.

İŞİD bahane, asıl amaç bölge halklarına savaş ilan edilmesidir

İŞİD'in insanlık düşmanı bir cinayet örgütü olduğu bir gerçektir. Bugüne dek sayısız katliam yaptığı, büyük bir acımasızlıkla çocuk-kadın demeden oluk oluk kan akıttığı, savunmasız kadınlara tecavüz ederek para karşılığı sattığı, milyonlarca insanı yerinden yurdundan göç etmek zorunda bıraktığı ve sadece Kürt ve Ezidi halkının değil, bölgenin tüm kardeş halklarının baş belası olduğu gerçektir. Son Şengal işgali ve işgal sırasında gerçekleştirdiği katliam bunun en yeni örneğidir.

Ancak bir başka gerçek daha vardır, bu da İŞİD denen cinayet örgütünün ABD, batılı emperyalistler ve onların bölgedeki işbirlikçileri olan Türk sermaye devleti, Katar ve Suudi gericiliğinin eseri olduğudur. İŞİD emperyalist saldırganlık ve savaş batağında üremiştir. Onu bugüne dek besleyip büyütenler, kanlı ve acımasız icraatlarını finanse edenler,

savaşın alanı genişletiliyor

eğiten, barındıran, sınırlardan engelsizce geçişlerini sağlayanlar, Ortadoğu ve ön Asya'dakiler yetmiyormuş gibi, Avrupa'da cani devşirmelerine yardım edenler, emperyalistler ve başında dinci-gerici AKP'nin bulunduğu Türk sermaye devleti ile adı geçen bölge devletleridir. Bu emperyalist ve gerici devletler koalisyonu bugüne dek IŞİD'in adını dahi anmaktan özenle geri durdular.

Bu katliam çeteleri Suriye halkını katlederken, Rojava'ya defalarca saldırırken, hiç ama hiç seslerini çıkarmadılar. Musul'u işgal ettiklerinde de sessiz kaldılar. Şengal işgali ve tek bir gün içinde binlerce Ezidi kırımdan geçilirken de ABD, batılı devletler, Türk sermaye devleti, Katar ve Suudi gericiliği orman sessizliği içindeydi. Çünkü, IŞİD'le bu kadarı için anlaşılıyordu. Ne zaman ki IŞİD onların kırmızı çizgilerini ihlal etti, örneğin, Kerkük'e yöneldi, bir yandan Irak merkezine diğer yandan Güney Kürdistan'a ve onun kadim başkenti Erbil'e yöneldi, emperyalist koalisyona harekete geçti. Birdenbire IŞİD şeytan ilan edildi. Havadan IŞİD konvoyları üzerine bomba yağdırıldı. NATO zirvesi sırasında önemli bir gündem yapıldı ve IŞİD'e resmen savaş ilan edildi.

Hatırlanırsa Bin Ladin gericiliğine karşı da aynı senaryoya başvurulmuştu. Önce Bin Ladin üretilmiş, desteklenmiş ve kullanılmıştı. Bin Ladin kontrolden çıkınca, bu kez insanlığın başına bela biri olarak ilan edilmişti. Keza, Saddam bölgedeki güvenilir adamlarıydı. İran-Irak savaşı sırasında da desteklenmişti. Ne zaman ki Saddam onları aşarak Kuveyt'i işgale kalkıştı, köprüler yıkıldı, Saddam'a savaş ilan edildi. Şimdi IŞİD'e karşı aynı senaryo sahneye konmaktadır. Yani, ABD ve suç ortaklarının IŞİD konusundaki tutumlarının hiçbir inandırıcılığı yoktur. Sahnelenen tastamam, dünya ve bölge halklarının daha önce defalarca izlediği bir ortaoyunudur. Emperyalistlere ve gericilere özgü bir ikiyüzlülük örneğidir.

Bu arada bölge halklarının çektiği acılar ve yaşadıkları yıkımlar, emperyalistleri ve bölgedeki işbirlikçilerini zerrece ilgilendirmemektedir. Zaten, onların ülkelerini işgal edip viraneye çevirenler, barış, güvenlik, demokrasi ve özgürlük yalanı ile onları kırımdan geçirenler, yerlerinden yurtlarından edenler, bu bahanelerle onların yeraltı ve yerüstü zenginliklerine el koyup yağmalayanlar bu aynı güçlerdir.

Emperyalizm halkların yaşadığı sorunların çözüm gücü değil, bizzatıhi kaynağıdır.

Başında ABD'nin olduğu emperyalist koalisyonun IŞİD karşıtı politikası da geçicidir. Bilindiği üzere 11 Eylül sonrası Bin Ladin düşman ilan edilmişti. Ancak Bin Ladiciler her yerde vardılar. Libya'da, Irak'ta ve Suriye'de vardılar. Hala da varlar. Esasında IŞİD Bin

Ladin'dir. İstenen sadece IŞİD'in belirlenen sınırlara dönmesidir. Gerisin geri Suriye sınırına çekilmesi ve orada iş görmesidir.

Emperyalist savaşın alanı genişletiliyor

Emperyalist koalisyonun IŞİD'e savaş ilanı yalandır, aldatıcıdır. ABD'nin IŞİD planı, esasında IŞİD'i Suriye üzerine yönlendirmekten ibarettir.

Diğer şeylerden arındırıldığında, ABD ve müttefiklerinin son NATO zirvesinde aldıkları en önemli kararlardan biri de, emperyalist saldırganlık ve savaşa hız kazandırmak ve bunu tüm bölgeye yaymaktır. Emperyalistler gerçekleşip gerçekleşmeyeceğinden bağımsız olarak, emperyalist ve gerici savaşı Suriye'ye kaydırmak istiyorlar. Fransa'nın çağrısı ile Paris'te yapılan konferansta dile getirilenler bunun inkardan edilemez kanıtıdır. Fransa başta olmak üzere, tüm katılımcılar açık biçimde savaşın Suriye sınırına kaydırılmasını savunuyor ve istiyorlar. Buna, Barzani de dahildir. NATO zirvesinin aynı zamanda Suriye ve haliyle de Rusya'ya bir meydan okuma zirvesi olarak nitelemek pek yanlış olmayacaktır.

ABD emperyalizmi sözde IŞİD'e yönelik hazırlanan savaş planına mümkün olduğunca en geniş katılımı

hedefliyor. Burada amaç, sadece diğerlerini de kendi savaş suçlarına ortak etmek değildir. Esas hedef, emperyalist saldırganlık ve savaşı meşrulaştırmaktır. Bunu başarır ise eğer, bölge halklarını daha kolay aldatacağını düşünmektedir. Böylece bölgedeki varlığını meşrulaştıracak ve kalıcılaştıracaktır.

Ve son olarak, ABD ve batılı emperyalistlerin bölge halklarına yardım için bölgeye gittikleri aşağılık bir yalandır. NATO Zirvesi'nde IŞİD'e değil, başta direnen Kürt ve Filistin halkı olmak üzere, kardeş bölge halklarına savaş ilan edilmiştir. Galler'deki NATO zirvesinin özü ve özeti de tam olarak budur.

Son söz yerine...

Emperyalizmin bölge halklarına dayattığı bu tümüyle haksız, gerici ve emperyalist savaşa karşı koyabilecek yegane güç, Türkiye işçi sınıfının merkezinde olduğu, başta direnen Kürt ve Filistin halkı olmak üzere, tüm kardeş bölge halklarının birleşik devrimci direnişidir.

Emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı halkların birleşik, devrimci direnişini örmek ve büyütme, günün en yakıcı görev ve sorumluluğu budur. Tüm imkanlar bunun için seferber edilmelidir.

Almanya eyalet seçimleri ve sonuçları

Burjuva sistemden yaşanan bu kopuş ve uzaklaşma Avrupa'da, ciddi bir anti-kapitalist anti-emperyalist güç ortaya çıkartmıştır. Reformist sol partiler gibi, Yeşiller bu potansiyeli kucaklamanın adresleri olamıyorlar.

14 Eylül günü Almanya'da Brandenburg ve Thüringen parlamentosu için seçimler yapıldı. Seçimlere Thüringen eyaletinde CDU'nun koalisyon ortağı olarak giren SPD tarihsel bir yenilgi yaşarken, Brandenburg eyaletinde ise SPD'nin koalisyon ortağı olarak seçimlere giren Die Linke/Sol Parti büyük oy kaybı yaşadı. CDU her iki eyalet seçimlerinden de oy oranını nispeten arttırarak çıkmış olsa da, gerçekte bu parti de oy kaybına uğradı. 2009 seçimlerinde Thüringen'de yüzde 56,2 olan seçime katılım oranı yüzde 52,7'ye, Brandenburg'da ise 2009'da yüzde 67 olan seçimlere katılım oranı bu seçimlerde 47,9 olarak gerçekleşti.

Seçim sonuçlarının ortak özellikleri

Her iki eyalet seçimlerinde yaşanan düşük katılım oranı gibi ortak özellik, başka alanlarda da yaşandı. Seçimlere hükümet ortağı olarak katılan partiler oy kaybederek çıkarılarken, buna karşın Almanya'nın yükselmekte olan faşist partisi AFD/Almanya için Alternatif Partisi ise, Avrupa Parlamentosu seçimlerinde elde ettiği yükselişini iki hafta önce Saksonya eyaletinde yapılan seçimlerde de göstermiş, bu eyalette yüzde 10'a yakın oy almıştı. AFD, Thüringen'de yüzde 10.6, Brandenburg'ta ise yüzde 12.2 oranında oy alarak yükselişini sürdürdü.

Merkez partilerden uzaklaşma devam ediyor, AFD faşist odak olarak öne çıkıyor

Seçimlere katılımın oldukça düşük oranda gerçekleşmiş olması gibi, AB'ye milliyetçi-faşist temelde karşı çıkan faşist parti AFD'nin oy oranını arttırmış olması da toplumda oluşan alternatif arayışını gösteriyor. Alternatif arayışının düzeyi, bir önceki eyalet seçimlerinde Piraten/Korsanlar gibi hiçbir ciddi program ve politikası olmayan şarlatanlar topluluğunun tercih edildiği de hatırlanırsa daha iyi anlaşılır. Ancak bununla arkasında güçlü bir sermaye desteği, 'Avrupa'nın yükünü taşıyan, herkesi kurtarmaya çalışan Almanya' efsanesi(!) yalanı ve aldatıcı emperyalist propagandayla milliyetçi histeriyeye çıldırılmış, kendisini dünyanın merkezine koyan, yeni teknoloji ve sermayenin yoğunlaşmasıyla ekonomik varlık nedenini yitiren özellikle orta kesimden ve bir o kadar da lümpen kesimlerden aldığı güçlü bir desteğin varlığı AFD'nin Piraten'ların akibetine uğrayacağını varsaymayı olanaksız kılmaktadır. AFD, AB'yi ekonomik yıkımlarının tek sorumlusu olarak gören Liberal Demokrat Parti/FDP'nin seçmen kitlesinin önemli bir bölümünün olduğu kadar, neo-nazi NPD gibi faşist katillerin de toplandığı merkez olarak öne çıkmaktadır.

Berlin Hür Üniversitesi'nde siyasal bilim dersleri veren Prof. Dr. Oskar Niedermayer, Almanya için Alternatif Partisi'nin seçmen kitlesiyle ilgili olarak şöyle diyor: "Çok farklı seçmen kitlesine sahip. Serbest piyasa ekonomisinin programını savunuyor.

Böylece Hür Demokrat Partili iş ve ticaret çevresini de kendine çekiyor. Toplum siyaseti açısından milliyetçi, muhafazakâr bir yapısı olduğundan sadece Hıristiyan Demokratlar'dan değil, diğer partilerden de seçmen çekiyor."

Bu arada vurgulayalım ki, bu iki eyalette yapılan seçimlerde neo Nazi partilerin oy kaybetmelerini, faşist partilerin çözülmesi olarak değerlendirmek politik gerçeklerle örtüşmüyor. AFD, çözülen liberallerin yanı sıra, neonazi partilerin de oylarının toplandığı bir odak olmuştur. Bu durum anti-faşist mücadelenin yeni sorunları olarak karşımıza çıkacaktır.

Fransa'da LE PEN, Almanya'da AFD

Faşist partiler, AB'ye faşist-milliyetçi bir itiraz oluşturarak, işsiz işçileri olduğu gibi, kapitalizm tarafından eğitim, meslek ve çalışma olanakları yok edilerek geleceği yok edilen gençliği de milliyetçi bayrak altında toplayarak sorunların kaynağında yatan uluslararası finans kapitalizmin varlığını gizleyerek, diğer ulus ve inançtan olanları, özellikle de emekçileri hedef yapıyorlar. 'Sıkı bir göç politikası', 'sınır kontrollerinin yoğunlaştırılması' gibi faşist önlemlerle güçsüz ve emekçi insanları hedefleyen faşist partilerin, finans kapitalin dolaşımına, başka ülkelere karşı sürdürülen işgal ve yağma savaşlarına ise hiçbir itirazları olmuyor.

Fransa'da Le Pen, Fransa tekellerinin Alman tekellerine karşı rekabet savaşında yenilgiye uğramasının sorumlusu olarak AB'yi gösterip, AB karşıtlığını Avrupa halklarının boğazlaşmasına varacak olan milliyetçi-faşist politikalarının aletine dönüştürürken, AFD ise 'herkesin gözü Almanlar'ın parasında' faşist demagojisi ile diğer halklara karşı düşmanlığı AB karşıtlığı olarak pazarlayarak güç toplamaya çalışıyorlar.

Burjuva ideolojisinden kopuş derinleşiyor

Kapitalizmin yapısal krizinin derinleşerek sürmesi merkez sağ ve 'sol' partilerin olduğu kadar, reformist partilerin de manevra alanlarını daraltıyor. Kapitalist tekeller bir yandan AB'yi ayakta tutmak için var güçleriyle çaba sarf ederken, merkez ve reformist partilerden uzaklaşan kitlenin faşist partileri takviye ederek emperyalist AB karşıtlığının devrimci, anti-kapitalist bir mecraya akmasını önlemeye çalışıyorlar.

Bu iki eyaletteki seçim sonuçları gibi, diğer ülkelerde ortaya çıkan eğilimler de kapitalist sistemin inandırıcılığını, ideolojik ve kültürel egemenliğini yitirmeye başladığının dolaysız kanıtlarını sunuyor. Özellikle Ukrayna'da yaşanan savaş gerçeği, şimdiye kadar yaşadıkları coğrafyadan uzak diyarlarda süren savaşlardan farklı olarak, gerici savaşlarla somut olarak yüzleşmelerine yol açmıştır. 'Barşın kalesi' olarak lanse edilen AB'nin, büyük emperyalist güçlerin savaş lokomotiflerinin vagonları olarak savaşlarda aktif taraf olarak yer alması, toplumla burjuva ideoloji arasındaki krizi daha da derinleştirerek, burjuva ideolojinin ve vaatlerinin inandırıcılık ve çekiciliğine ölümcül darbeler indirmiştir.

Burjuva sistemden yaşanan bu kopuş ve uzaklaşma Avrupa'da, ciddi bir anti-kapitalist anti-emperyalist güç ortaya çıkartmıştır. Reformist sol partiler gibi, Yeşiller bu potansiyeli kucaklamanın adresleri olamıyorlar. Her şeyin yolunda gittiği, nispeten sakin dönemlerde alternatif olarak ortaya çıkan bu güçler bugün de varlıklarını sürdürüyorlarsa bunun nedeni, anti-emperyalist anti-kapitalist devrimci partilerin yokluğudur. Emperyalist burjuvazi bu boşluğu faşist partilerle doldurmaya çalışıyor. Alman Endüstri Birliği'nin eski başkanı Hans Olaf Henkel gibilerinin AFD yönetiminde yer almaları tesadüf değildir.

Filistin halkına İsrail zorbalığı

Siyonist İsrail'in Gazze'deki kapsamlı saldırılarının ardından Filistin halkına yönelik zorbalığı farklı yöntemlerle sürüyor. Gazze'den Necef'e, Batı Şeria'dan Kudüs'e kadar işgalciler yıkımla, gözaltıyla saldırılarına pervasızca devam ediyor.

Gazze'de eğitime İsrail engeli

İsrail'in Gazze'ye saldırıları sırasında zarar gören 142 okulun 23'ü tamamen kullanılmaz hale geldi. Üstelik evleri yıkılan 500 bin Filistinli de bu okullara sığınmış durumda.

İsrail saldırganlığının yarattığı bu sonuçlar aynı zamanda 24 Ağustos'ta açılması gereken okulların açılmamasını da beraberinde getirdi.

Gazze'de 2014-2015 eğitim-öğretim yılı için Filistin Eğitim Bakanlığı'nın açıklamasında Gazze'de 9 bin öğrencinin iki hafta gecikmeli olarak okula başladığı belirtildi.

Ayrıca 3 okulda hala gidecek yerleri olmayan sığınmacıların kalmasından dolayı 9 bin 600 öğrencinin eğitime başlayamadığı açıklandı.

Gazze'de eğitim-öğretim yılının açılışında bulunmak için Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım Ajansı'nın (UNRWA) eğitim sorumlusuyla Gazze'ye gitmek isteyen Filistin Eğitim Bakanı Havle eş-Şahşir de İsrail askerlerinin engellemesiyle karşılaştı.

Filistinlilere gözaltı terörü

Siyonist İsrail rejimi, Filistinlilere yönelik gözaltı saldırılarında gemi azyaya aldı. İsrail askerleri, "yakıt istasyonunu ve bir evi ateşe vermeye teşebbüs" suçlamasıyla 15 Eylül günü beş Filistinliyi gözaltına aldı.

Yaşları 15 ile 17 arasında 4 Filistinli gözaltına alınırken işgalcilerin açıklamasında onlarca Filistinli gencin yakıt istasyonuna saldırdığı, gençlerin çatışmada gözaltına alındıkları belirtildi.

Diğer yandan İsrail radyosunun işgal güçlerine dayandırdığı haberinde şu söylendi: "Filistinli bir genç, Batı Şeria'nın kuzeyindeki bir yerleşim birimine baskın düzenleyerek evlerden birine girdi. Yakıcı bir maddeyi dökerek evi ateşe vermek isteyen Filistinli, İsrail askerlerince gözaltına alındı."

Siyonist İsrail askerlerinin Kudüs'te Filistinli bir genci katletmesinin ardından eylemlere saldırı yerini gözaltı terörüne bıraktı. Siyonistler kendi açıklamalarında 15 Eylül günü 13'ü çocuk olmak üzere toplam 22 kişiyi gözaltına aldıklarını açıkladı. 4 kişinin "molotof kokteyli atmak", 3 kişinin ise "tramvayı taşlamak" gerekçeleriyle gözaltına alındığı açıklanırken diğerleri hakkında bilgi verilmedi.

16 Eylül'deyse Doğu Kudüs'ün et-Tur Mahallesi'nde İsrail'e ait ambulansa taş atan 9 yaşındaki Filistinli bir çocuğun ve Selvan beldesinde İsrail'e ait bir araca taş atan 11 yaşındaki Filistinli bir çocuğun da gözaltına alındığı bilgisi verildi.

İşgalciler yıkımları sürdürüyor

İsrail devleti, son bir ayda Necef Çölü'nde Filistinlilere ait 30 evle 3 camiyi yıktı.

Yapıların "ruhsatsız olduğu" gerekçesiyle yıkılmasının yanı sıra Necef köylerindeki en temel insani ihtiyaçları da zorbalıkla engelleniyor.

İsrail devleti, Necef'teki köylere elektrik ve su gibi zorunlu hizmetleri sunmamanın yanı sıra bu bölgede yaşayan Filistinlilerin toprak mülkiyetini de tanımiyor.

İsraili 43 asker casusluğu reddetti

İsrail Ordusu'nun elektronik istihbarat bölümü 'Birim 8200'de görev yapan 43 asker, Başbakan Binyamin Netanyahu ve üst düzey komutanlara hitaben yazdıkları mektup ile buldukları birimin Filistin halkına karşı suistimaller gerçekleştirdiğini ve insan hakları ihlallerine ortak olmayı reddettiklerini açıkladı. Ordu içerisindeki birçok çarpıklığa dikkat çeken askerler, "görevdeyken bize yapılanlar hizmet dahilindeki çalışmalar değil ve tüm İsraililer bu gidişata bir dur demeli" ifadelerini kullandı.

"Bu sistem içinde vicdanımızla görev yapmamız mümkün değildir. Bizim durumumuzda olan herkese çağrıda bulunuyoruz ve onları bu adaletsizliğe son vermeye davet ediyoruz" diyen askerler, istihbarat faaliyetinin yasadışı kovuşturmalara için kullanıldığını ve ele geçirilen bilgilerle Filistin topraklarında suikastler düzenlendiğini söyledi.

İçlerinde kadın bir askerin de bulunduğu 43 İsraili, işgal altında tutulan Filistin topraklarında milyonlarca insanın temel haklarından mahrum yaşamaya zorlandığını vurguladı.

Tutuklama ve askeri mahkeme ihtimaline rağmen ordunun çağrısı olması durumunda casusluk faaliyetinde bulunmayı reddedeceklerini belirttiler.

Askerlerin eylemi Batı Şeria'da olumlu karşılandı. Askerilerin eylemine dair konuşan bir Filistinli şöyle dedi: "Bu hala insanların içinde insani hisler olduğunu gösteriyor. Eğer bu haber doğruysa sürpriz olur. Biz böyle bir kararı destekliyoruz."

Irak'a muharip birlik gönderme sinyali

İŞİD'e karşı savaşı öne süren ABD emperyalizmi, Galler'deki NATO Zirvesi'nde koalisyon kurulmasını gündeme getirmiş, işbirlikleriyle birlikte Ortadoğu'ya müdahale planlarını yinelemiştir. "İŞİD'e karşı koalisyon" tartışmaları sürerken, ABD Başkanı Barack Obama, Irak'a asker göndermeyeceklerini söylemiştir.

Ancak, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Martin Dempsey, "İŞİD'e karşı yürütülecek savaşta" kara birliklerinin görevlendirilebileceğini söyledi.

Senato Silahlı Kuvvetler Komisyonu'na açıklama yapan Dempsey, "danışman" sıfatıyla Irak'a gönderilen Amerikan askerlerinin yerel kuvvetlerle birlikte muharip görevlere sevk edilmesini gerekli görmesi durumunda, Obama'dan bu yönde izin isteyeceğini söyledi.

Dempsey ayrıca, İŞİD'e yönelik hava saldırıları sırasında uçaklarının vurulması durumunda pilot arama-kurtarma çalışmalarında kara birlikleri sevk etmek durumunda kalacağını belirtti.

Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Marie Harf ise "Irak'a muharip birlik gönderilmeyeceğini" söyledi. Obama, Suriye'de "ılımlı muhalefet" olarak öne sürülen gerici çeteleri "Suriye devletine ve İŞİD'e karşı silahlandırmak ve eğitmek" için de Kongre'den ödenek istedi.

Abbas İsrail'in Lahey'de yargılanmasını engelledi

Filistin Adalet Bakanı Salim Sakka, 25 Temmuz tarihinde UCM'ye mektup yazarak, İsrail'in işlediği savaş suçlarının soruşturulmasını talep etmişti. Ancak daha sonra ortaya çıkan gizli belgeler, soruşturmanın açılabilmesi için gerekli olmasına rağmen Filistin Yönetimi'nin onayının alınmadığını gösterdi.

UCM'ye soruşturma açılabilmesi için başvuru yapan ülkenin devlet başkanı veya dışişleri bakanının onayının resmi bir şekilde alması gerekiyor.

Adalet Bakanı başvurdu, dışişleri onay vermedi

Sakka'nın başvurusunun ardından ise Filistin Yönetimi Dışişleri Bakanı Riyad Maliki, 5 Ağustos'ta Lahey'de bulunan UCM'yi ziyaret etti. Maliki, mahkemeden ayrıldığı sırada verdiği demeçte Gazze'de İsrail tarafından savaş suçu işlendiğine dair 'açık kanıtlar' olduğunu söyledi ve "Filistinlilerin savaş suçlarına karşı adaletin yerini bulması için elinden geleni her şeyi yapmaları gerekir" ifadelerini kullandı.

Ancak aradan geçen süre içerisinde Maliki, bizzat yaptığı ziyarete rağmen kendi imzasının gerektiği suç duyurusuna izin vermedi.

UCM'nin eski savcılarında Geoffrey Nice, ortaya çıkan belge için "Filistin Yönetimi'nin Adalet Bakanı tarafından yazılan mektuba ya hiç onay vermediğini ya da sonradan fikrini değiştirdiğini gösteriyor" dedi. Nice'e göre Filistin Yönetimi'nin hiçbir şey yapmama kararının Dışişleri Bakanı ile yapılan toplantıdan çıktı.

Bahsi geçen gizli belgede, UCM Başsavcısı Fatou Bensouda, İsrail'in savaş suçu işlediği iddialarını araştırarak bir soruşturmanın açılması için Filistin Yönetimi'nden gereken onayın alınmadığını görüldüğünü belirtiyor.

ABD hep 'ikna' ediyor

Filistin yönetiminin konuyla ilgili kirli icraatı ise ilk değil. Siyonist yönetim ile yapılan 'Barış Müzakereleri' sırasında ABD'li yetkililer, Filistin Yönetimi'nin İsrail aleyhine UCM'de dava açmamasını istemişti. Uzun yıllardır işgalciyle anlaşmaya varmak için ABD'nin kuyruğuna takılan Filistin Yönetimi de UCM'ye yapacağı başvurudan vazgeçmişti.

UCM soruşturmasının engellenmesi, devreye bir kez daha ABD yahut siyonist yöneticilerle yapılan pazarlıkların girdiğini gösteriyor.

İsrail, Lahey'in önünü almaya çalışıyor

Öte yandan İsrail'in Gazze'de 'istisnai' olarak nitelediği geleneksel katliamlarına göstermelik soruşturma başlatması da UCM'nin soruşturma yapmasına engellemek için atılmış bir adım oldu. 10 Eylül'de açıklama yapan İsrail Genelkurmay Başkanı Binyamin Benny Gatz, Gazze saldırısı esnasında yaşanan "istisnai" durumlar için soruşturma açılması talimatı verdi. Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım Kuruluşu'na ait bir okulun İsrail Ordusu tarafından bombalanması birçok uluslararası kuruluşun tepkisini çekmişti.

UCM, uluslararası yasalara göre bir ülkenin kendi iç soruşturmasını yürütmediği belirlenmişse duruma müdahil olabiliyor.

Ancak batılı emperyalistlerin nüfuzu altında olan mahkemenin ABD koruması altındaki İsrail hakkında tarafsız bir soruşturma yürütebilmesi imkansız.

Yemen'de çatışmalar sürüyor

"Arap Baharı" ile diktatör Ali Abdullah Salih'in koltuğundan edildiği Yemen'de, Husiler yeni Yemen rejimini sallıyor. Ülkedeki gerilim, devam eden çatışmalarda yeni ölümlere neden oluyor.

Yemen'in kuzeyindeki Cevf vilayetinden Halk Savunma Komiteleri'nin destek verdiği ordu güçleri ile Husi Ensarullah Hareketi mensupları arasında çıkan çatışmalarda 14 kişi hayatını kaybetti.

Cevf vilayetine bağlı El-Gil İlçesi'ndeki çatışmalarda 10 Husi militanı Halk Savunma Komiteleri'ne bağlı 3 kişi ve 1 asker öldü.

Husiler ordu ve halk komitelerine ait birçok mevkiye yoğun saldırı düzenledi. Görgü tanıklarından alınan bilgiye göre, Mar'ib vilayetine bağlı Meczer İlçesi'nde bulunan Vadi el-Hanak bölgesindeki Husi militanlara yönelik 3 hava saldırısı düzenlendi.

Yemen'in kuzeyindeki Cevf kenti, bir süredir Yemen ordusuna destek veren aşiretlerin oluşturduğu Halk Savunma Komiteleri'ne bağlı silahlı aşiret üyeleri ile Husi Hareketi militanları arasında şiddetli çatışmalar yaşanıyor.

Sahip olduğu doğalgaz ve petrol kaynaklarıyla ülke bütçesine en çok gelir sağlayan Marib kentine yakın olması nedeniyle Cevf, ülke için stratejik önem taşıyor.

İsrail'in Kum kentinde eğitim gören Hüseyin Bedreddin el-Husi tarafından 1992'de kurulan Husi Ensarullah Hareketi, Şiiliğin Zeydiye koluna mensup Husilerin siyasi kolu konumunda. Suudi rejimin desteklediği gerici Yemen rejiminin nüfusun yüzde 40'ını oluşturan Husilere uyguladığı baskı sonucunda, uzun yıllardır Husiler ile devlet arasında kanlı çatışmalar yaşanıyor. Son yıllarda artış gösteren çatışmalarda binlerce kişi hayatını kaybetti.

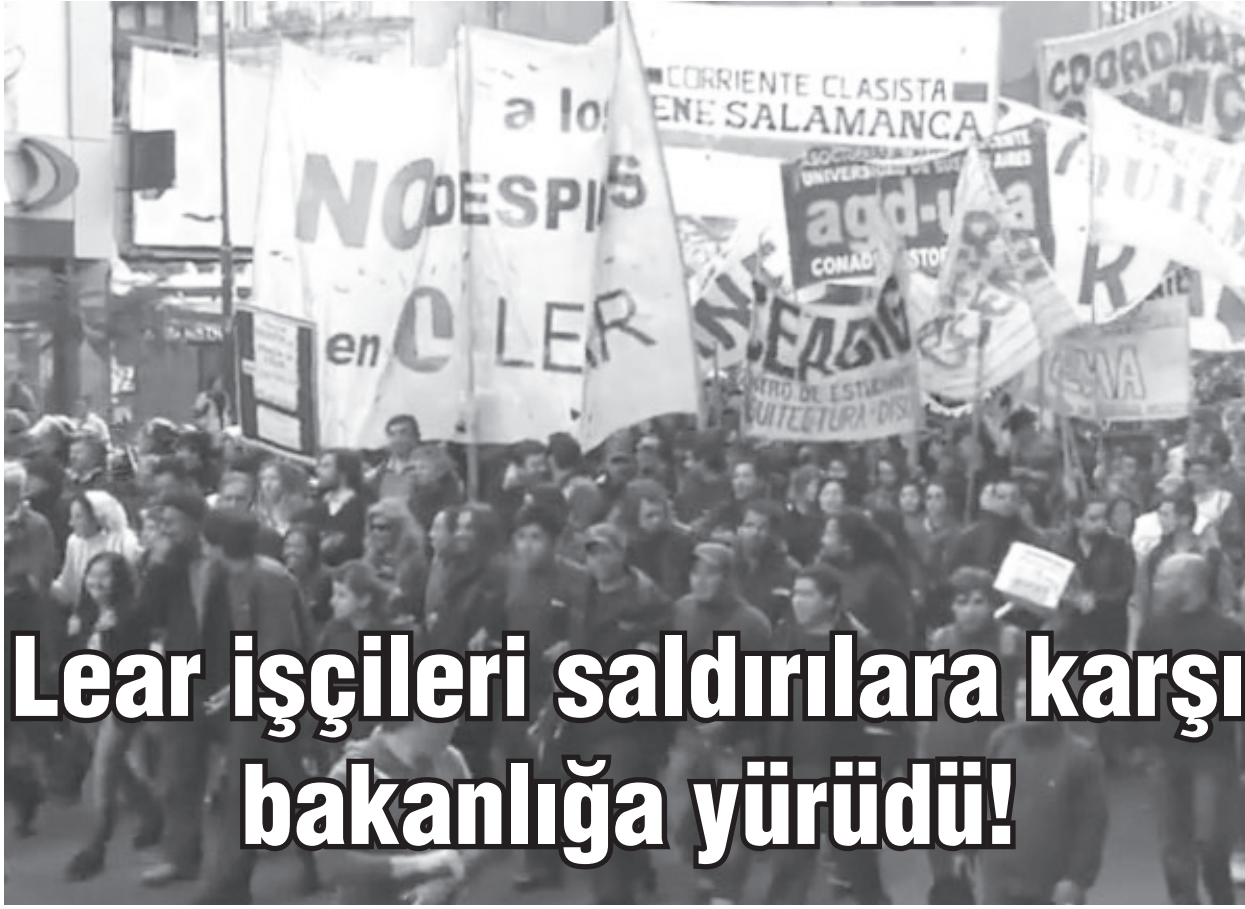

Yüzlerce göçmen öldü

Göçmen emekçilerin daha iyi bir yaşam uğruna yaptıkları umut yolculuklarından biri daha toplu ölümle son buldu.

Afrikalı göçmenleri İtalya'ya taşıyan tekne 15 Eylül günü Libya açıklarında battı. En az 250 göçmenin olduğu tekneden sadece 26 kişi kurtarıldı. Geriye kalan göçmenlerin boğularak öldüğü ifade edildi.

Libya Donanması sözcüsü Eyüp Kassam, teknenin başkent Trablus'un doğusundaki Tajoura yakınlarında battığını, şu ana kadar sadece 26 kişinin kurtarıldığını, diğer göçmenlerin ise ölmüş olmalarından endişe ettiklerini söyledi. Kassam, "Denizde yüzen pek çok ceset var" dedi. Kassam, alabora olan teknedeki göçmenlerin çoğunlukla Afrikalı olduğunu, aralarında kadınların da bulunduğunu belirtti. İtalyan hükümeti, 2014 yılında 100 binden fazla göçmenin İtalyan kıyılarına ulaştığını duyurmuştu. Ağustos ayındaki benzer bir tekne kazasında da 100'den fazla Afrikalı göçmen hayatını kaybetmişti.

Lear işçileri saldırılara karşı bakanlığa yürüdü!

İşe geri alınmak için mücadeleyi sürdüren Lear işçileri, çok yönlü saldırıların hedefi oluyorlar. Yakın zaman öncesine kadar eylemlerde polis saldırılarının hedefi olan, geri alınan temsilcileriye baskı ve tecrit saldırılarına maruz kalan işçiler, şimdi de işbirlikçi SMATA Sendikası'nın saldırısına uğradılar.

İşçilerin mücadelesi sonucunda cuntacı albayın görevinden alınması ve güvenlik şefi Berni'nin de yoğun eleştirilere hedef olmasından sonra, polislerin Lear işçilerine olan saldırısı en azından şu anlık durmuş durumda.

İşçi temsilcilerine saldırı

SMATA Sendikası, grev kırıcı işçileri, fabrikada tecrit edilmek istenen 4 işçi temsilcisine saldırttı.

Arjantin'de yaşanan kriz nedeniyle, metal sektöründe çalışan 13 bin işçi işten atıldı. Krizin aşılmasının ardından bunlardan bir kısmının tekrar işe alınacağı vaad ediliyor.

SMATA ise kendisine yakın duran işçilerin işten çıkarılmasına engel olurken, diğer kesimlerin işten çıkarılmasına ses çıkarmıyor. Bu kesimleri de aynı zamanda direnen işçilerin üzerine saldırtan SMATA'nın bu tutumuna karşın, yükselen kriz döneminde mücadele de sürüyor. Fabrikalarda ve işyerlerinde hiçbir işçi çıkarılmaması ve işçi çıkartılan işyerlerinin işçi kontrolünde kamulaştırılması 16 Ağustos'ta Lear

ve Donnelley işçilerin öncülüğünde toplanan büyük genel işçi toplantısının talepleri arasındaydı. Bu talepler etrafından ülke çapında eylemler, toplantılar ve paneller yapılırken, bu senenin 3. genel grevine hazırlık için de çalışmalar yürütülüyor.

SMATA ise kendisine 'iş güvencesi' garantisıyla yakın tuttuğu grev kırıcıları, direnen işçi temsilcilerine saldırtırken, "sizin hepinizi öldüreceğiz" vb. tehditlerde bulunuyor.

Binlerce işçi Çalışma Bakanlığı'na yürüdü

Lear işçileri, son dönemdeki saldırılar karşısında, 13 Eylül günü binlerce işçi ve öğrenciyle beraber Çalışma Bakanlığı'na yürüdü.

Lear işçi temsilcisi Roben Matu, yürüyüşte şunları söyledi: "Bizler, işten çıkartılan tüm işçilerin geri alınmasını talep ediyoruz. Eğer bu talebimizi gerçekleştirmek istemezlerse, kitlelerin tekrar harekete geçirilip, otoyolların işgal edilmesi de dahil olmak üzere bir mücadele programını gündemimize taşıyacağız."

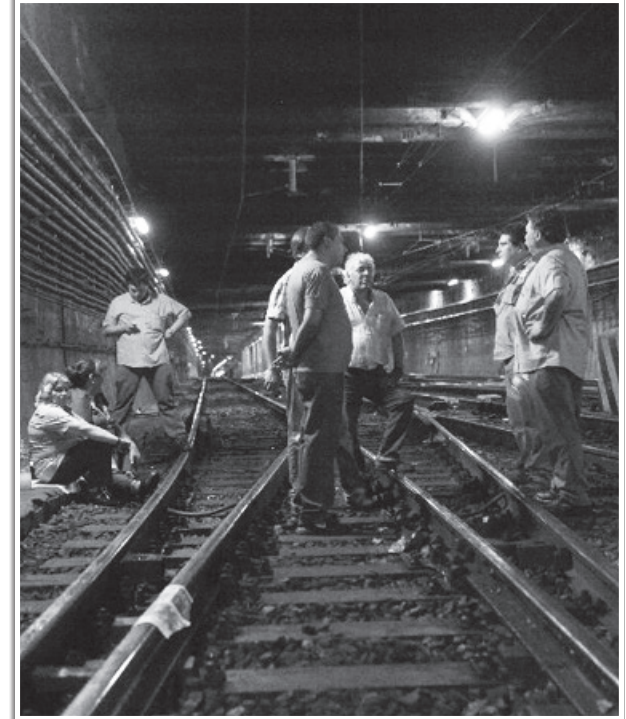
Yürüyüşün sonunda, Donnelley, Kraft, Pepsi, Metro işçileri, Shell gibi fabrikalardan yüzlerce işçi ve öğrenciyle birlikte süreç üzerine toplantı yapıldı.

Arjantin'deki kayıp anneleri de işçilerin eylemine destek verdi.

Fransız havayolu şirketinin 65 binden fazla yolcusunun cep telefonuna bilgi mesajı yolladığı ve mağdur olan yolculara yardım etmesi için 7 bin ek çalışanı görevlendirdiği kaydedildi.

Grevin günlük maliyetinin ortalama 10-15 milyon avro olacağı tahmin ediliyor.

Air France grubu bünyesinde faaliyet gösteren ve ucuz bilet pazarına hitap eden Transavia'ya ağırlık verme planları, pilot sendikalarının tepkisine yol açmıştı. Transavia şirketine kaydırılması öngörülen pilotlar, mevcut haklarının gasp edilmesinden kaygı duyuyor.

Buenos Aires Metrosu'nda işçi güvenliği yok!

Bir dizi iş cinayetinin yaşandığı Arjantin'de Buenos Aires Metrosu'nda yapılan denetimler sonucunda güvenlik önlemleri alınmadığı için metroyu işleten şirkete ceza kesildi.

Arjantin devleti ve metroyu işleten özel şirket Metrovias ortaklığındaki metroda daha önce de iş cinayetleri yaşanmıştı. Metroda hala gerekli önlemlerin alınmadığı ortaya çıktı.

17 Eylül'de yapılan denetim sonucunda; yağ ve diğer sıvıların bulunduğu fiçilerin gerekli şekilde işaretlenmemesi, elektrik tellerinin temas edilebilecek şekilde açıkta olması, işçiler için yeterli güvenlik kıyafetinin olmaması, yangın söndürme cihazlarının sayısının yetersiz olması, ilk yardım noktalarının sayılarının az olması ve temiz olmaması sonucunda 2,5 milyon peso ceza kesildi.

Önlemler alınmadı, iş cinayetleri yaşandı

Metroda yaşanan iş güvenliği sorunlarına ilişkin konuşan Metro B İşçi Temsilcisi Claudio Dellecarbonara şu açıklamayı yaptı: "Gerekli güvenlik yatırımlarının atılmaması nedeniyle ciddi kazalar ve iş arkadaşlarımızın ölümü söz konusu oldu. Hükümetin bu konuda suç ortaklığı vardır. Şimdi belediye bu konuda gerekli adımları atacağını söylüyor ama bu konuda etkin olmak için gerekli adımlar tam atılmıyor."

Dellecarbonara, bunların yanı sıra yolcuların ve işçilerin canlarını tehlikeye atan güvenlik sorunlarını sıraladı. Dellecarbonara, trenlerin eski ve bakımsız olduklarını, tekerleklerinin işlemez halde olduğunu, istasyonlarda gerekli acil çıkış noktalarının eksik olduğunu belirtti. Güvenlik önlemleri üzerine gerekli eğitim çalışmalarının da yapılmadığı vurgulandı.

Metro B işçileri, 2013 yılında güvenlik tehlikesine karşı greve gitmiş ve metronun işçilerin kontrolünde kamulaştırılmasını savunmuşlardı. Claudio Dellecarbonara burjuva medya tarafından bu süreçte "1 numaralı devlet düşmanı" ilan edilmişti. İşçilerin baskısı sonucunda bu propaganda boşa çıktı fakat metrodaki güvenlik sorunları hala sürüyor.

Air France pilotları grevde

Almanya'da Germanwings ve Lufthansa pilotlarının greviden sonra Fransa'da da pilotlar greve gitti. Bunun üzerine Air France, 15-22 Eylül tarihleri arasında uçacak yolcularına uçuşlarını ertelemeyi önerdi.

Fransız ulusal havayolu şirketi Air France'da devam eden toplu sözleşme sürecinde anlaşma sağlanamaması üzerine başlayan grev bir hafta sürecek. Grev nedeniyle uçuşların yarısından fazlası yapılamıyor.

Kapitalizm ve gençlik

Avrupa Ekonomik Araştırmalar Merkezi'nin (ZEW) hazırladığı, "Avrupa'da genç işsizlik" raporu, kapitalizmin bu yaşlı kıtasında, kapitalist sistemin gençlere vaat edebileceği bir geleceğin olmadığını belgesi niteliğindedir.

Araştırmaya göre Avrupa genelinde 7,5 milyon genç işsiz ve meslek eğitimi imkanından yoksun genç var. İspanya'da her iki gençten birinin ne istihdam ne de bir meslek eğitimi olanağına sahip olduğuna dikkat çeken araştırma, Yunanistan'da da rakamlar benzer bir tabloya işaret ediyor diye ekliyorlar. Bu tabloyu, İtalya'da 1995 yılından bu yana bütçeden eğitime ayrılan payın azaltılması, İspanya'da ise her beş gençten birinin diploma almadan okulu bırakıyor olması tamamlıyor. Rapor, okullarını bırakmayıp da eğitimlerini tamamlayanların durumunu ise "Üniversiteler mezunları üretiyorlar, fakat mezunlar için iş yok" diye betimliyor. Bu üniversite mezunu kişilerin, "diplomalı taksicilik" gibi düşük ücretli işlerde istihdam edildiğini dile getiriyor ve böylece, 'üretilen üniversite mezunlarını' nasıl bir kaderin beklediğini ve bu durumun barındırdığı 'sosyal risklere' işaret ediyor.

Kapitalist uzmanların yalanları ve gerçekler

Kapitalizmin gençliğe hazırladığı geleceksizliği yorumlayan 'uzman' kılıklı sistem hokkabazları genç işsizliğin nedenlerinin 'çok çeşitli' olduğunu ileri sürerek, 'faturanın sadece 2007 yılındaki ekonomik ve mali krize çıkarılmaması gerektiği'ni belirtiyorlar. Hiç kuşkusuz böyle yaparak, kapıkulu oldukları özel mülkiyet dünyasını korumaya çalışıyorlar.

Avrupa Ekonomik Araştırmalar Merkezi'nin istihdam piyasası uzmanı Holger Bonin ise 'uzman' sıfatıyla asıl nedenin 'işverenler ile sendikalar arasında çok sayıda çatışma yaşanması'ni göstererek, gençlere uslu olmalarını ve verilene şükretmelerini tavsiye ediyor. Bu akıllara durgunluk veren 'inceliklere' sahip açıklamaya göre, gençlik içindeki yüksek oranlı işsizliğin temel nedeni kapitalizm ve onun ürünü kriz değil, "Üniversiteleri yarıda bırakanların sayısının yüksek olması, çok sayıda üniversite mezunu olması ve

işverenler ile sendikalar arasında çok sayıda çatışma yaşanması"dır.

Tek cümlelerin içerisinde bu kadar sahtekarlığı sığdırabilmek, birbirini dışlayan olguları sıkılmadan rahatlıkla peşpeşe sıralayabilmek için kişinin aylıklı 'uzman' olması gerekiyor. Üniversiteyi yarıda bırakmak da, çok sayıda gencin üniversiteyi bitirmesi de bir sorun kapıkulu uzmanımıza göre.

Hiç kuşkusuz sistemin efendilerinin ve onun kapıkulu uzmanlarının asıl korkuları ne 'çok sayıda mezun' veya ne de 'çok insanın eğitimi yarıda' bırakmasıdır, asıl dertleri tehlikeye giren 'iş barışdır'. Bu aşağılık uzman takımının gençlere, 'yabancı dil öğrenmeleri ve Avrupa'daki serbest dolaşım imkanlarından faydalanmaları'ni tavsiyesi ederek, gençleri doğal çevrelerinden kopartıp başka ülkelere doğru bir umut yolculuğu tavsiye etmesi de, bunun ifadesi olsa gerek. Böyle yaparak, onları gelecekteki olası sosyal patlamaların militanları olmalarını önlemek istiyorlar.

"Gençlik garantisi" mi, geleceksizlik mi?

Avrupa Birliği Komisyonu, gençlere dönük bunca hakaretin arkasından, onlara kısa bir süre önce Avrupa'da genç işsizlikle 'mücadele' adı altında açıkladığı programdan faydalanmalarını önermekten de geri durmuyor. Aylıklı uzmanları aracılığıyla gençlere adeta ölümlerden ölüm seçmelerini öneriyorlar.

Şöyle ki, Avrupa Birliği Komisyonu yıllık 21 milyon Euro bütçeli "Gençlik garantisi" isimli programla, 25 yaşın altında olup dört ay boyunca iş, meslek eğitimi ya da staj arayışında başarılı olamamış her gence bu imkanların sağlanacağını vaat ediyor(!). İşsiz gençlere, kişi başına yılda ortalama olarak birkaç eurodan fazla olmayan bir 'fonla' "Gençlik garantisi"si vereceklerini belirtiyorlar.

"Gençlik garantisi" denen şey, burjuvazinin paralı memurları aracılığıyla inandırıcı kılmaya çalıştığı aşağılık bir yeni yalandır. Gençlik, mutlaka ama mutlaka burjuvazinin bu yalanlarına gereken cevabı verecek, onların korkularını gerçeğe çevirecektir. Tunus'ta ayaklanmanın ateşini Buazizi adlı bir gencin bedeninden yükselen ateş tutuşturmuştu. Bu ateşten yükselen isyan dalgası tüm bir Ortadoğu'yu ve dünyayı boydan boya dolaştı. Şimdi sıra, Tunus'ta başlayan ve yarım kalan isyanı zafere taşımaya, Muhammed Buazizi'nin özlemini, demek oluyor ki, bir sömürü ve yağma düzeni olan kapitalizmi yıkmaya gelmiştir. Şimdi asıl iş, Tunus'ta başlayan ve yarım kalan ayaklanmaları zafere taşıyarak Muhammed Buazizi'nin özlemini yerine getirmektir. "Adeta bir tür kayıp nesil" diye acınacak zavallılar gibi gösterilen gençlik bunu başaracaktır. Bundan kuşkunuz olmasın...

Çünkü kapitalizmin gençliğe sunacağı bir gelecek bulunmamaktadır. Kapitalizm geleceksizlik demektir. Kapitalizmin yegane alternatifi sosyalizmdir. Bu nedenledir ki gençliğin geleceği sosyalizmdir.

Emperyalist savaş Ukrayna'yı ekonomik yıkıma sürükledi

ABD ve AB emperyalist güçleri tarafından savaş arenasına çevrilen Ukrayna kan kaybetmeye devam ediyor. Derinleşen ekonomik krize bağlı olarak enflasyon yükseliyor, işsizlik ve yoksulluk katlanarak artıyor.

Eski Ukrayna Merkez Bankası Başkanı Sergey Arbuzov, ülkedeki finansal sisteminin teknik temerrüt durumunda bulunduğunu, Grivna kurunun Ağustos 2014'te birkaç kez tarihi düşük seviyeyi yenilediğini bildirmişti. "Bankacılık sisteminde teknik temerrüt başladı. Birçok banka, mevduatları iade edemiyor. Yatırımları geri alamayan yabancı şirketleri biliyorum" diyerek durumu açıklarken, ekonominin

iflas ettiğini söylemiş oluyordu.

Uzmanlar, 2014'ün başlarından bu yana dolar kurunun Ukrayna Grivnası karşısında yüzde 75 oranında yükseldiğini belirtirken, resmi açıklamalar ise durumu 'yüzde 60'ın üzerinde' olarak açıklamayı tercih ediyorlar. Ukrayna Merkez Bankası Başkanı Valeriya Gontareva, "Ülkemizde devalüasyon halihazırda, bir yıl öncesiyle kıyaslandığında, maalesef yüzde 60'ın üzerinde" diyor.

Resmi açıklamalarla durumu yuvarlayarak ne kadar düşük göstermeye çalışsalar da 'devalüasyon yüzde 60'ın üzerinde' diyerek, içerisinde buldukları durumun vahametini ortaya koyuyorlar.

DGB faaliyetleri

Devrimci Gençlik Birliği, okulların başlamasıyla birlikte gençliğin mücadelesini örgütlemek için faaliyetlerine hız verdi.

Kocaeli Üniversitesi

Okulların açılmasıyla çalışmalarına birçok yerde hız veren DGB'liler, 16 Eylül'de Kocaeli Üniversitesi'nde afiş çalışması ve bildiri dağıtımını yaptı.

Faaliyetlerini okul içerisinde sürdüren DGB'liler, özel güvenlik engellemesiyle karşılaştılar. Özel güvenliklerle yaşanan tartışma sonrasında DGB'li öğrenciler çalışmalarına devam ettiler.

Dokuz Eylül Üniversitesi

Dokuz Eylül Üniversitesi Dokuzçesmeler Kampüsü'nde DGB'liler, öğrencilerin yoğun olarak kullandığı güzergahlara ve daha birçok noktaya "Sessizliğe çığlık, karanlığa ışık, emperyalizme karşı DENİZ OL!" şiarlı afişleri yaptılar. Afiş çalışmasının ardından, DGB'liler üniversiteye yeni gelen öğrencilerle tanışıp sohbet ettiler.

DGB'lilerin yeni tanıştığı bir öğrenci, afiş yapılırken ÖGB ve sivil polislerin uzaktan gizlice fotoğraf çekmeye çalıştıklarını ve sonra hızlıca uzaklaştıklarını belirtti. DGB'liler, her koşulda mücadeleyi yükselteceklerini vurgulayarak, rektörlük-polis işbirliğini teşhir ettiler.

Hacettepe Üniversitesi

Yeni dönemde ulaşım sorununa dair politikalar belirlemenin gerekliliği kendini gösterdi. Okula gidiş

sırasında, Gökçek'in rant uğruna 230 numaralı otobüs hatlarını kaldırmasının öğrenciler için çile olacağı görülmüş oldu. Uzun kuyruklar oluşmasına tepkiler yükseliyor.

DGB'liler oryantasyon için gelen öğrencileri bildirimleri ve afişleri ile karşıladılar. Okulun birçok noktasına "Emperyalizme karşı Deniz Ol!" şiarlı afişler yapıldı. Ayrıca amfi tiyatro önünde de bildirimlerle öğrencilere seslenildi.

Kartal

Kartal DGB, meclis toplantısı öncesinde çağrı amaçlı çeşitli çalışmalar yaptı. 12 Eylül günü Ernesto Che Guavera'nın hayatını ve Küba Devrimi'ni konu alan "CHE Revulation" adlı filmin gösterimi gerçekleştirilerek meclis toplantısına çağırdı. Yanı sıra haftanın çeşitli günlerinde Bankalar Caddesi'nde ve Kartal Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve Cemevi'nin düzenlediği festivalde standlar açıldı.

Standlarda meclise ve film gösterimine çağrı el ilanları ve DGB broşürleri dağıtıldı. Kartal'da sıklıkla kullanılan güzergahlara DGB afişleri, Kartal Meclisi toplantısının ve film gösteriminin çağrısının yer aldığı ozalitler asıldı. DGB stickerleri etkin bir şekilde kullanıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir – Kocaeli - Kartal

çok olmadığını, F tipi hapisanelerden sonra tabut sayısının arttığını belirtti.

Adalet Bakanlığı'nın verilerini hatırlatan Candar, 366 hapisanede 152 bin tutuklu ve hükümlü bulunduğunu, bunların 640'nın hapisane koşullarında hasta olduğunu ve 200'ünün ise hapisane koşullarında tedavi olmalarının mümkün olmadığını belirtti. Son 10 yıl içinde 2829, 2013 yılında ise 316 tutsağın yaşamını yitirdiğine dikkat çeken Candar, şunları söyledi: "Soma maden ocağında olduğu gibi, kâr için işçi ve emekçileri katleden sermaye düzeni, kâra dayalı sistemin yıkılmaması için içerde de tutuklu ve hükümlüleri ölüme gönderiyor." Açıklamanın ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

DGB iki meclisini topladı

2014 yazında yapılan kampın ardından kurulan Devrimci Gençlik Birliği (DGB), oluşturduğu meclislerin toplantılarını yapmaya başladı. DGB, kampın ardından hız verdiği faaliyetlerle de gençliği örgütlenmeye, mücadeleyi büyütme çağırıyor.

Ankara Meclisi

Devrimci Gençlik Birliği, 15 Eylül'de Ankara Meclisi'ni toplayarak, yeni mücadele dönemine hazırlık kapsamında toplantı gerçekleştirdi. Yeni dönem üzerinden emperyalist savaş, baskı ve soruşturmalar, ticari eğitim politikaları, açılış dönemi etkinlikleri, 6 Kasım üzerine anlamlı tartışmalar yapılarak, DGB'nin önümüzdeki dönem politikaları ekseninde somut kararlar alındı. Özellikle emperyalist savaş politikaları üzerinden eylemli süreçlerin işletilmesi gerektiği, kitle çalışması ve gençliğin militan eylemliliklerinin bütünlüklü işletilmesi gerektiği üzerine vurgular yapıldı. Yerellerin sorunları da tartışılırken, yeni dönemde ulaşım sorunu üzerinden belirlenecek politikalar tartışıldı.

Ankara DGB, 21 Eylül Pazar günü Ankara'da gerçekleşecek olan DGB Türkiye Meclisi'ne çok yönlü bir hazırlık planlaması çıkarttı. Bir taraftan meclisin işleyeceği politik gündemler üzerinden iş bölümüne gidilirken, diğer taraftan da kitle çalışması ayağını örebilmek üzerinden planlamalar yapıldı. Ankara DGB, oryantasyon döneminde üniversitelere müdahale etmek üzerinden de planlamalar yaptı.

Kartal Meclisi

Kartal'da gençliğin devrimci birliğini oluşturabilmek adına DGB Kartal Meclisi 14 Eylül'de ilk toplantısını gerçekleştirdi. Açılış konuşmasında, dünyaya hakim olan sömürü düzeni ve yaşamdaki tüm sorunların kaynağı ve mücadele sorumlulukları vurgulandı. DGB Kartal Meclisi'nin rolüne değinildi. Gençliğin devrimci birliğinin nasıl yaratılabileceği üzerine tartışmalar yapıldı.

Ardından 2. Ekim Gençliği Yaz Kampı'nda ilke ve işleyiş tartışmalarından çıkan taslaklar ekseninde ilke ve işleyiş tartışmaları yürütüldü. Tartışmaların akabinde kısa bir aranın ardından ise DGB'yi Kartal'da gençlik içerisinde yaymanın yol ve yöntemleri üzerine duruldu. DGB bünyesinde işçi, öğrenci ve kadın komisyonları oluşturma hedefleri konuldu.

Komisyon hedeflerinin ardından ise 21 Eylül'de gerçekleşecek DGB Türkiye Meclisi toplantısından bahsedildi. DGB Türkiye Meclisi toplantısının içeriğinin ve öneminin tartışıldığı meclis toplantısında, DGB Türkiye Meclisi toplantısına katılmaya yönelik belli planlamalar yapıldı. Sonraki toplantıya ilişkin tartışmaların ardından ilk meclis toplantısı sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara - Kartal

DGB'den hasta tutsaklar için eylem

Kayseri Devrimci Gençlik Birliği (DGB), Evrim Erdoğan ve hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek için 13 Eylül'de basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamayı okuyan Kayseri DGB Sözcüsü Uğur Candar, Erdoğan'nun kronik bronşiyel astım hastası olduğunu, yaz kış kriz geçirdiğini ve Erdoğan'nun istediği ilaçları yazmayan hapisane doktorunun krizleri tetikleyen ilaçlar verdiğini belirtti.

Candar, F tipi hapisaneler açılmadan önce hastalıktan ölen tutsak sayısının bugünkü kadar

STFA EML'de Oğuzhan için eylem ve anma

Gebze Devrimci Liseliler Birliği, Oğuzhan'ın okul arkadaşları ve ailesi ders zilinin çaldığı ilk gün okuldaydı. Oğuzhan'ı unutturmayacaklarını, staj sömürsüne dur diyeceklerini haykırdılar.

Sabah saatlerinde DLB'liler okula gidiş yoluna "STFA EML öğrencisi Oğuzhan Çalışkan'ın katili Filli Boya patronu! Staj sömürsüne son!" yazılı Oğuzhan'ın resminin olduğu afişleri yaptılar. Ardından okul kapısında DLB'liler ve okul arkadaşları Oğuzhan'ın resimlerini ve dövizleri taşıdılar.

DLB'den staj sömürsüne karşı mücadele çağrısı!

DLB'liler bildirimlerle ve konuşmalarla okula gelen öğrencilere yaşananları anlattılar ve staj sömürsüne karşı mücadele etmeye çağırdılar. Ajitasyonlar ve bildiri dağıtımları sırasında birçok öğrenci, öğretmen ve aileyle konuşuldu.

Öğrencilerin içeriye girişinin yoğun olduğu bir sırada DLB adına açıklama yapıldı. "Oğuzhan'ın hesabını sormak geleceğimize sahip çıkmaktır" denilen açıklamada Oğuzhan'ın yaşadığı iş cinayeti anlatılarak, stajyer öğrencilerin köle olmadığı, staj sömürsünün son bulması gerektiği ifade edildi. Filli Boya patronunun peşinin bırakılmayacağını söylediği açıklamada, Oğuzhan'ın hesabını sormak, staj sömürsüne dur demek için liseliler birliğe, mücadeleye, geleceği için savaşılmaya çağrıldı.

Arkadaşları ve ailesi Oğuzhan'ın sınıfındaydı!

Ailesi, resmi törenin olduğu saatte okula geldi. Okul yönetimi dışarıdaki eylemin basıncıyla Oğuzhan'ın ismini kürsüden ifade etti ama olaya dair tek bir söz söylemedi.

Okulun müdürleri, müdür yardımcıları ve öğretmenlerinden bir kısmı gelerek anmadaki öğrencileri içeri çağırıldılar. Öğrenciler içeriye ders değil anma için girmekte kararlı olduklarını gösterdiler.

Okul yönetimi olayı takip ettiğine dair konuşmaya başlayınca, Oğuzhan'ın annesi olaya dair herhangi bir adım atmadıkları için tüm öfkesiyle okul yönetimine tepki gösterdi. Kararlılığın sonucunda okul yönetimi içeride anma yapılmasını engelleyemedi. Bahçeye geçildi, içeri giren öğrenciler fotoğraflara ve dövizlere bakarak ilgili olduklarını bir kez daha gösterdiler.

"Oğuzhan Çalışkan kalbimizde yaşıyor" sloganıyla geçen sene okuduğu sınıfına doğru yüründü. Arkadaşları Oğuzhan'ın sırasına çiçekler bıraktı. Sınıfta yapılan anmanın ardından yine yürüyüşle okulun kapısına gelindi. Ailesinin tepkili haykırıışlarının ardından "Oğuzhan'ın hesabı sorulacak!" sloganı atılarak anma sona erdirildi.

Polisler dışarda, müdürler içeride provokasyona girişti!

Filli Boya patronunu koruyan polisler, yaşanan iş cinayetine sessiz kalan okulun önünde devrimci öğrencilere saldırmaya çalıştı. Bildiri dağıtan öğrencilerin elindeki bildirimlere saldıran polisler, eylemdeki öğrenciler tarafından uzaklaştırılmaya çalışılarak teşhir edildi.

Okul yönetimi sürekli olarak aileyi engellemeye dönük, arkadaşlarını tehdit eder bir şekilde konuştu. Millî Eğitim Müdürlüğü'nü arayarak aileyi korkutmaya, mahalleden ve dışarıdan Oğuzhan'ı tanıyan arkadaşlarını çıkarmaya çalıştı. Okul yönetimi Filli Boya'dan korktuklarını söz ve davranışlarıyla gösterdi.

Sınıf içerisinde de tepkinin büyümesi üzerine okul yönetiminden öğretmenler sınıftan çıkartıldı. Konuşmalarla yaşananın sıradan bir olay olmadığı, üstünü kapatamayacakları, okul yönetiminin de kimin yanında olduğunu bir kez daha gösterdiği söylendi. Aile, başından beri sessiz kalan okula tepkili olduklarını, bir anmayı çok gördüklerini, yaşlarına bile saygılı olmadıklarını söyleyerek birçok defa tepkisini gösterdi.

Liselilerin Sesi / Gebze

Staj sömürsüne karşı mücadeleye!

Yeni "eğitim-öğretim" yılının başlamasına iki gün kala DLB'liler Gebze çarşısında stand açarak mücadele çağrısını sürdürdü. 13 Eylül'de açılan standda bildiri dağıtılıp, *Liselilerin Sesi* dergisinin son sayısı satıldı.

Dağıtılan "Denizlerin yolundan düzene başkaldır!" başlıklı bildiri kısa sürede tükendi. Bildiride iş cinayetinde yaşamını yitiren STFA EML öğrencisi Oğuzhan Çalışkan ve yaz tatilinde çalışırken katledilen diğer öğrenci gençliğin yaşadıkları anlatılırken, liseli gençliğin karşı karşıya kalacağı sorunlara işaret edildi.

Öğrenci gençliğin yanı sıra kadınlar ve işçiler tarafından da yoğun ilgiyle karşılanan faaliyette iş kazaları, eğitim sisteminin bozukluğu üzerine sohbetler edildi. Faaliyet kısa sürede tükenen bildirimlerin ardından *Liselilerin Sesi* dergisinin satışıyla devam etti.

Bir önceki gün yaptıkları çalışmaya gösterilen ilgiyi göz önünde bulunduran DLB'liler daha fazla bildiriyle faaliyeti 14 Eylül'de de sürdürdüler. "Denizlerin yolunda düzene başkaldır!" başlıklı bildirimlerin dağıtımını gerçekleştirdiler. Ayrıca *Liselilerin Sesi* dergisinin son sayısının satışını da gerçekleştirdiler.

DLB'ler yaptıkları ajitasyon konuşmalarında Oğuzhan Çalışkan'ın katillerinden hesap sorulacağını ifade ederek staj sömürsünün son bulması, eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim ve sınavsız üniversite taleplerinin karşılanması için liseli gençleri "Denizlerin yolunda düzene başkaldırmaya!" safları sıklaştırmaya çağırdılar. Faaliyet materyallerin tükenmesiyle bir saat içinde tamamlandı.

Liselilerin Sesi / Gebze

Saldırıları DLB'lileri yıldıramadı

Dikmen DLB, liselileri yeni mücadele döneminde örgütlenmeye çağırarak için 14 Eylül'de lise çevrelerinde yazılama ve afiş yaptı.

Sokullu Mehmet Paşa Lisesi bahçesinde afiş ve yazılama yapılırken okuldaki faşistler faaliyete müdahale etmeye çalıştılar. Okulu afiş ve yazılama donatan DLB'liler okuldan uzaklaştılar. DLB'lileri takip eden faşistler parkta DLB'lilere taş ve sopayla saldırdı. Bir DLB'li, kafasında sopa kırılması sonucu yaralandı. DLB'lilere saldıranlardan birinin okul hademesi olduğunu öğrendi. DLB'liler saldırının ardından parktaki gençler ile olay üzerine sohbet ettiler.

Saldırıları DLB'lileri yıldıramadı ve Hürriyet Anadolu Lisesi, Dikmen Lisesi etrafında "Erda'dan Berkin'e sürüyor mücadele!", "Yeni dönem başlıyor, mücadele büyüyor!" ve "Liseliler birliğe, DLB'ye!" şiarlı yazılama yapıldı.

Liselilerin Sesi / Ankara

“Yürüyüşümüz ve adımlarımız hızlanıyor!”

Dolaştı üç kibrit elden ele sessizce
Hücreden hücreye
Koşuştan koşuşa gizlice
Konuşuldu uğrun uğrun
Tartışıldı geceler boyu ince ince
Zindandan dağlara vurdu şavkını
Dağlardan en kalabalık kentlere
Dallarda çiçeklere verdi rengini
Nehirlerde en coşkulu köpüklere
Dolaştı yurdunu boydan boyda
Sazda kırılmayan tel
Dilde susmayan söz oldu türkülere
...
Üç kibriti dörtlemek derdi bir ses
Dört kibriti beslemek
Ve ölümü isyan ateşleriyle düşlemek
Bir koşuş vardı koşuşlar içinde
Üç kibriti dörtleyenler yatarı içinde
Dört yıldız gibiydiler yıldızlar içinde
Adnan Yücel

Merhaba sevgili yoldaşlar,
Hayata dair her şeyin metalaştığı bir dünyada “emeği köleleştirilen milyonlarca işçi-emekçi” için direnmek ve her türlü engeli aşarak yol yürümek bize düştü. Bugün devrim ve sosyalizmin kızıl bayrağını dalgalandırmak da... Kapitalizm Ortaçağ’dan kalma gericilik ve zorbalığı da kullanarak sonunu yaklaşıyor.

Yükümüz ağırlaşıyor! Acılar, ölümler, kan, vahşet, bombalanan evlerden, basılan köylerden, köleleştirilen işçilerin fabrikalarından, atölyelerinden, şantiyelerinden dur durak bilmeden yükseliyor. Kapitalizm durmaksızın tüm insanlara yıkım getiriyor. Binlerce yılın biriktirdiği sorunlar bir dağ gibi yükseliyor. Adımları sıklaştırmamızın, sınıf mücadelesini yükseltmenin yakıcılığı kendini derin bir şekilde hissettiriyor. Çünkü karanlık alabildiğince koyulaşiyor, aydınlığa ulaşabilmek için birken bin olmak, devleşmek, direnmek, zulmü zulmün kalelerinde yenmek gerekiyor. Böyle bir kavgaya sevdalanmak akıl işi mi, bilinmez. Ama akıl ve yüreğin kolektif bir eseri, aslında bir yürek işi olduğu açık. Şair, aslında toplumcu şairler bu yüreğin dilinden en iyi anlayanlar olmuyor mu? Cesaretin ve yiğitliğin mütevazı eylemini destanlaştıranlar da onlar oluyor. Yasaklar, baskılar, katliamlar, sessizlerin hiç duyulmayacak gibi düşünülen çığı, Soma’daki vahşete sel olup taşıyor. Ama yetmiyor! Yalnızca mücadeleyi büyüten küçük çakıl taşları oluyor, selden geriye kalanlar. Ama birikiyor, durmadan birikiyor.

Ya pazarda satılan kadınlar, diri diri gömülen insanlar... Kapitalist barbarlık sınıflı toplumu düzenin, tarihsel her türlü gerici aracını eline almış, dünya halklarının üzerinde uyguluyor. Filistin direniyor, Batı Güney Kürdistan direniyor, Türkiye işçi sınıfı bu kavgada ben de varım diyor, çıkış yolu arıyor, dört bir yanda direniyor. Ağır suskunluk ve sosyal mücadelelerin durgunluğunun ardından yeni bir dönemin kapıları açılıyor. Zalime, baskıya inat. Kapitalist zorbalığın neden olduğu her kötülüğün

olduğu yerde bizim yüreğimiz atıyor. Amerika’da ırkçılığa karşı sokaklarda buluyoruz birden kendimizi. Bir gün Yatağan barikatlarında, Filistin’de İsrail askerlerine taş atarken barikatlarda, işgallerde, grevlerde, direnişlerde özgürlüğümüz için savaşıyoruz. Sermayenin boyunduruğu dört bir yanımızı sarmış, bedeni, kimliği, emeği köleleştirilen kadınlar olarak en ön saflarda direniyoruz. Haziran Direnişi bunun en güzel yanıtı oldu. Emeğin, yaşamın sahiplerinden biri olduğumuzu gösterdik. Sokaklarda kol gezen saldırganlığa karşı cesurca direndik. O nedendir ki gülmemizden, toplumsal yaşamda erkekle eşit olma çabamızdan, sokakta olmamızdan, yani özgür olmamızdan korkuyorlar.

Kadının özgür olması ve işçi sınıfının özgürleşmesi böylesi karanlık dönemlerde ışık olmayı bilenler sayesinde kazanılabilir. Kitlelerin biriktirdiği öfkeyi açığa çıkarmak için kavgaya delicesine tutulmak gerek. Düzenin her türlü bağlarından sıyrılıp kurtulmak gerek. Direnen kadının özgürlüğün kapısını nasıl araladığını Şengal’de direnişe katılan Ezidi kadınların gözlerinden, Greif’te sınıf kavgası içerisinde devleşen kadın işçilerin yüzlerinden okumak mümkün. Direniş özgürleştiriyor ve güzelleştiriyor insanı...

Sevgili yoldaşlar,
Dörtlerin Gecesi’ni başarıyla ölümsüzleştiren Adnan Yücel ile selamladım sizleri. Ateşin ve güneşin çocukları, zindanlardaki ve siyasal yaşamdaki her kazanımın nasıl dişe diş mücadeleler ile kazanıldığını destanlaştırmayı başarmış. Büyük bedeller sonucunda kazanılanları geleceğe taşımak da bize düştü.

Emekçi Kadın Komisyonu’nun dört mevsimi bahara çevirmek için yürüttüğü mücadelede sizlerle omuz omuza olduğumu bilmenizi isterim. Yürüyüşümüz ve adımlarımız hızlanıyor.

Devrimci selam ve sevgiler...

**TKİP dava tutsağı
Evrin Erdoğan**

Küçükçekmece’de işçi toplantısı

İşçilerin Birliği Derneği bir süredir düzenli olarak sürdürdüğü işçi toplantılarından birini daha 14 Eylül’de gerçekleştirdi. Geçtiğimiz hafta boyunca el ilanı dağıtımı ve afişlerle çağırısı yapılan işçi toplantısı “Esnek, güvencesiz çalışma ve kadın işçilerin sorunları” gündemiyle gerçekleşti.

Açılış konuşmasını gerçekleştiren EKK temsilcisi Türkiye’de kadın istihdamı üzerine örneklerle bilgi verdi ve kadın işçilerin yaşadıkları tüm sorunların kaynağında kapitalist sistem olduğuna vurgu yaptı. Bu sorunların ancak emekçi kadınların örgütlü gücüyle aşılabileceğinin anlatıldığı konuşmanın ardından söz Avukat Gülvin Aydın’a bırakıldı. Aydın, gerçekleştirdiği sunumda hukuki olarak kadın işçilerin hakları ile ilgili bilgilendirmede bulundu. Aydın, kazanılmış hakların korunmasının ve yeni hakların kazanılmasının da ancak emekçi kadınların erkek sınıf kardeşleriyle birlikte verecekleri mücadele ile elde edilebileceğini anlatan bir sunum gerçekleştirdi. Verilen aranın ardından soru cevap bölümü ile tartışmalar gerçekleştirildi. Toplantı, Küçükçekmece Emekçi Kadın Komisyonu’nun çalışmaları üzerine bilgilendirme yapılmasının ardından sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Ümraniye’de film gösterimi

Ümraniye İşçilerin Birliği Derneği Emekçi Kadın Komisyonu, 14 Eylül Pazar günü film gösterimi gerçekleştirdi. Ortadoğu’da direnen kadınlara atfen gösterilen “Soraya’yı Taşlamak” adlı film, şeriat kanunlarının kadınlara yönelik gerici uygulamalarından biri olan “recm”i konu alıyor.

İlgili izlenen filmin sonunda gerici uygulamalara karşı mücadele çağırısı yapıldı. Din, ahlak gibi öğelerin egemenler tarafından istediği tarzda kullanıldığı, bir çocuğu annesine taş atmaya zorlayan kapitalist düzene karşı kadın-erkek mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Pandora'nın televizyonu

Çağımızın tasviri nesneye, kopyayı aslına, temsili gerçekliğe, dış görünüşü öze tercih ettiğinden kuşku yoktur... Çağımız için kutsal olan tek şey yanılısama, kutsal olmayan tek şey ise hakikattir.

Ludwig Feuerbach

Pandora söylencesi

Efsaneye göre, Zeus gök düzeninin hâkimiyetini alıp, ona karşı direnen Titanları cezalandırır. İntikam yemini eden Zeus ölümlü erkeklerden öcünü almak için bir plan yapar ve “ölümlü kadın”ı yaratır. Tüm cezalandırılanlar içinde Epimetheus’a düşen Pandora olacaktır; bir parça toprağın su ile karışmasından oluşan ilk kadın, Yunan mitolojisinin Havva’sı Pandora...

Bilgelik tanrıçası Athena el becerilerini armağan eder bu kil parçasına. Çiçeklerle bezenir, süslü kuşaklar sarılır beline. Ardından, aşk ve güzellik tanrıçası Afrodit, kadını kadın yapan nitelikleri ve zarafeti hediye eder. Son armağanı Hermes verecektir: Yalancılık, kurnazlık, kötücül duygular. Böylece ‘bütün tanrıların armağanı’ anlamına gelen “Pandora” ismi koyulur kendisine. Sonra dört rüzgâr eser, dört nefes olur bedenine ve Pandora uyanır...

Zeus Pandora’yı kendisinden ateşi çalan Prometheus’un kardeşi Epimetheus’un yanına gönderir. Evet, Pandora insanlık için bir cezadır. Ancak güzelliğine kapılan Epimetheus fark edemez bunu ve Pandora Epimetheus’a eş olur. Lakin Zeus, Pandora’yı eli boş göndermemiştir. Bugün “Pandora’nın kutusu” olarak anılan bir kavanoz vermiştir ona. Kavanozun kapağı asla açılmamalıdır. Bir gün merakına yenik düşen Pandora kapağı kaldırır: Kavanozun içinde saklı olan kötülük ve felaketler böylece yeryüzüne yayılır. Kapağı derhâl kapatırlar; fakat kötülük yeryüzüne çoktan yayılmıştır. Tüm insanlık için bu kutudan yayılan başka bir şey daha vardır...

Mitolojiden gösteri toplumuna: Suçlu kim?

Bu yazımın konusunu televizyonda kadına yönelik şiddetin farklı görünüşleri oluşturmaktadır. Şimdi burada üç temel başlık görüyoruz: Birinci başlık en genel tartışma kategorisini veren kadın, ikinci başlık ana başlıkla ilintili olarak incelenecek olgu olan şiddettir. Üçüncü ve daha dar olan “televizyon” ise ilk ikisinin harmanlanma düzlemini yaratan medya içindeki özgül inceleme konumunu vermektedir.

Bizler en genel konu başlığı olan “kadın”ın modern aşamayı çoktan geçmiş toplumumuzda ayyuka çıkmış ezilmişliğini ve ikincil cins olma durumunun yüzlerce yıllık köklerinden birini Pandora efsanesinde bulmaktayız. “İlk kadın”ın yaratılışı üzerine anlatılan Pandora söylencesi yalnızca mitolojik zamanlardaki Yunan medeniyetinin değil günümüze kadar taşınan erkek egemen kültürde kadına nasıl bakıldığının köklerini, kadına bakışın çok eski çağlarda yaşamış ilk sınıflı toplumlardaki bir örneğini bize sunmaktadır.

Yalnızca bu efsane ile sınırlı olmaksızın Sümerler’den Hititler’e Roma’dan Mısır’a kadar yaratılışa dair pek çok mitolojik/dinsel/kutsal hikâyede kadın “lanetlenmiş” bir figür olarak tasvir edile gelmiştir. Ceza ile eş tutulmuş ve kötülüklerin kaynağı olarak işaret edilmiştir. Çoğu inanç ve batıl geleneklerden günümüze dinsel ritüeller insanlığın günahlarının kefareti kadına ödetmek istemiştir.

Peki, kötülüğün kaynağı gerçekten Pandora’nın kutusu ve suçlu Pandora mıdır? Tüm suçlar ve kötülükler için kendine bir günah keçisi arayan erkek egemen kapitalizm, Pandora’yı bir ceza olarak yarattığı ilk andan itibaren kurban etmiştir. İlla ki kötülüklerin saçıldığı bir kutu arıyorsak, kendi suçlarının üzerini kara bir çarşaf gibi örten karanlık ideolojisini ekranlardan dalga dalga yayan televizyon Pandora’nın kutusunun modern bir tasviri olabilir.

Şiddetin renkli ve çarpık görünümü: Televizyon

Gösteri kendini, hem bizzat toplum olarak, hem toplumun bir parçası olarak ve hem de bir birleştirme aracı olarak sunar. Gösteri, toplumun bir parçası olarak, özellikle, bütün bakış ve bilinçleri bir araya getiren sektördür. Bu sektör aldatılmış bakışın ve yanlış bilincin yeridir.

Guy Debord

Söz konusu mitolojik karakterler olunca abartılı gelen birtakım figürler ve olaylar, her gün çok çeşitli görüntülerle karşımıza çıkmasına rağmen nedense hayatın gerçekliği içinde bir olağanlık ve sıradanlık içinde algılanmaktadır. Örneğin kadınların kurban edildiği kanlı ayınlar pek çok kişi için kulağa oldukça travmatik gelmekte fakat kafa travması geçirecek kadar dayak yiyen, en akıl almaz yöntemlerle işkence gören, tecavüz edilen kadınları gösteren videolar, defalarca bıçaklanmak, uzuvları kesilip parçalanmak suretiyle en vahşice yöntemlerle kurban edilen kadınları işleyen haber görüntüleri ve “güvenlik”

nedeniyle yüzüne maske takarak yaşadığı işkence ve şiddet olaylarını kameralar önünde milyonlarla paylaşan kadının televizyona yansıyan bir çift gözü izleyici olarak televizyon karşısında konumlanan topluma o kadar da olağan dışı gelmemektedir.

Yazımıza kaynaklık eden olay yakın zamanda burjuva parlamentosu dâhil pek çok çevre içerisinde bir tartışma yaratmış olan Seda Sayan’ın iki eşini de öldürmüş katil kocayı programına konuk etmesidir. Televizyonda mide bulandıran bir sirk gösterisi haline gelmiş bu tür programlar kitlelere yanlış bilincin aktarılması konusunda en hızlı ve en işlevsel çalışan araçlardır. Sorunların kaynağından uzak seviyesiz tartışmalar, sinir harpleri, fiziksel şiddete varan göstermelik öfke patlamaları birer reyting malzemesi olarak kanallara milyonlar kazandırdığı gibi TV karşısında adeta hipnotize olmuş şekilde bu programlara maruz kalan emekçi yığınların beyninde bir şok etkisi yaratmakta ve hafızada kalıcılaşan bir ideolojinin taşıyıcısı olarak yine burjuvaziye hizmet etmektedir.

Seda Sayan’ın bahsettiğimiz, “olay” yaratan şovuna geri dönersek... Bu olay burjuva medyanın birbirinden mide bulandırıcı iki yüzünü açığa sermiş oldu. Birincisi: Erkek egemen anlayışla işlediği su götürmeyen burjuva medyaya çalışan televizyon kanallarının hiçbir etik anlayışı gözetmeksizin kadına yönelik şiddeti meşrulaştırın, teşvik eden, normalleştiren yüzüdür. Bunlar, kurbandan çok katil ile empati yapmaya yönelik yayınlar yapmakta ve cinayetin sebeplerini sorgulamak adı altında kadının katledilişini kitleler nezdinde meşrulaştırmaya çalışan tartışmaları naklen milyonlara yayınlamaktadırlar. İkincisi ve daha sinsi olduğu için daha tehlikeli, daha rahatsız edici olanı ise; tıpkı Seda Sayan’ın programında olduğu gibi ortaya çıkarılan “katil” figürünün sanki bu toplumun dışından, uzaydan gelmiş bir canavarmış gibi lanse edilmesi -cinayet normalleştirilirken buna tezat şekilde katilin anormalleştirilmesi- ve karşısına sözde “toplum vicdanını” temsilen çıkarılmış başka bir adamın hakaretleri ve bedduaları aracılığı ile kitlelerin

öfkесinin çarpıtılmış bir yansımasının sunulmasıdır.

Televizyoncular kadına yönelik şiddet sorununu toplumsal sistemle ilişkilendirmek yerine her birini birbirinden bağımsız adli vakalar olarak görmekte ve kitlelere de bu bakış ekseninde sunmaktadırlar. Böyle olunca katilleri kovalamak Müge An'lılara, kadın-erkek ilişkilerinin uzmanı olmak Esra Erol'lara düşmektedir! Seda Sayan gibileri sonradan gelip "hani bana" diyen serçe parmak misali bu magazinsel polisiye ekibine dâhil olduğunda fazla şaşırılmamak gerekir. Kendileri kadın olsa da bu gibi yüzler erkek egemen sistemden nemalandıkları ölçüde bu sistemi besleyecek, kimi yerde erkeklerden de çok kadın düşmanlığı yapacaklardır. Kadını anlamak ve yanında olmak bir yana, erkek egemen medyanın ajanları olmaya devam edeceklerdir.

Medyadaki erkek egemenliğin yalnızca medyada çalışan kadın oranlarıyla ve birtakım istatistiklerle tartışılması bu açıdan bakıldığında eksiktir.

Zira televizyondaki erkek egemen yayın anlayışı medya sektörünün ihtiyaçlarından, medyanın kendisi ise aracı olduğu kapitalizmin erkek egemen zihniyetinden bağımsız değildir.

Kapitalizm radyasyon yayar!

Sistem dediğimiz şey bağımsız, tek başına duran kendinde bir varlık mıdır? Sistem, sistemden faydalanan küçük bir insan grubundan başka bir şey değildir. Kadın bedeni reklamda kullanılıyorsa, bunun sorumlusu o reklamı veren şirketlerin sahipleridir. İşyerinde kadın mobbing mağduru oluyorsa, bu o işyerinin sahibinden bağımsız bir şey olamaz. Bu toplumda kadın namus cinayetlerine kurban gitmekteyse, o "namus"u savunan herkes bu cinayetten sorumludur. Fabrikalarda ve atölyelerde üreten kadın en zor koşullarda, erkeklerle eşit iş yapmasına karşın daha az ücrete, daha yoğun baskıya maruz kalıyorsa, düşmanımızı uzaklarda aramaya gerek yoktur, çıkarları ortak patronların yakasına yapışmaktan başka da çare yoktur!

Kadın bedeni üzerine en iğrenç politikaları yürüten sermayenin gözde iktidarı AKP, ürünlerini pazarlamak zorunda olan patronlar, hiçbir etik anlayışı olmaksızın bu ürünleri kitlelere satma yarışındaki reklamcılar, bu reklamların kendine yer bulduğu televizyon ekranlarına kitleleri bağlayan ünlü yüzler... İşte sistem bu insanlar, bu yüzler. Fabrikalarında, okullarında, işyerlerinde sömürülerine ve televizyonlarının karşısında radyasyonlarına maruz kalanlara bizleriz. Canlı yayına bağlanıp "ismini vermek istemeyen" seyirciler de bizleriz! Bizler seyirci olmayı bıraktığımızda, bu kirli şov programı da sona erecek. O zaman isimlerimizin de yüzlerimizin de gizli olmadığı bir dünyada gerçeğin çarpıtılmış binlerce yıllık görüntülerini el birliği ile sileceğiz kolektif hafızamızdan.

Pandora'nın kutusundan yayılan başka bir şey daha var demiştik. Yayılan tüm kötülüklerin ardından kavanozdan çıkan o şey umuttur. O yüzden bizler için Pandora kötülüğün değil, umudun anasıdır.

Kaynaklar:

1- Hesiodos, *Tanrıların Doğuşu: İşler ve Günler*, Sosyal Yayınları, İstanbul, 2010.

2- Erdoğan S, Alemdar K, İletişim ve Toplum. Bilgi Yayınevi, Ankara, 1990.

3- Refia Palabıyıkoglu, *"Medya ve Şiddet"*, Kriz Dergisi 5 (2).

Kadına şiddetin "ilacı" sermaye olacak!

Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerini seyretmekle yetinen sermaye devletinin, kadına yönelik şiddete karşı bulduğu "çözüm" yine sermayeyi ihya etti. Toplumsal yaşamda kadınların yaşadığı her türlü baskı ve eşitsizliğin sorumlusu olanlar "kadın dostu" görünümü ikiyüzlü bir imaj yaratmaya çalıştılar. Bu imajı yaratmak için seçtikleri yer ise, düşük ücret, esnek çalışma ve işten çıkarmaların sıkça yaşandığı bir fabrika oldu.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, otomotiv sektörünün devlerinden Ford'dan 2 milyon 700 bin Euro maliyetle aldığı araçlarla kadına yönelik şiddeti durdurmayı planlıyor.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Şiddete Maruz Kalan Kadınlar İçin Koruyucu Önlemler Geliştirme Projesi kapsamında Ford Gölcük Fabrikası'ndan alınan 135 Transit aracın teslim töreni fabrikada yapıldı. Törende, yaklaşık 2 milyon 700 bin Euro'ya mal olan 135 aracın kadınlara yönelik şiddetin engellenmesi, kadın sığınma evleri için kullanılacağı iddia edildi.

Bakanlık tarafından açılan ihaleyi kazanan Ford ise ilk 25 aracı teslim etti.

Sermayeye hizmet için oradaydılar

Asalak patronlarla sıkı fıkı ilişkileri bilinen AKP'li vekiller ve yerel yöneticiler de törende boy gösterdi. AKP Milletvekilleri Sibel Gönül, Zeki Aygün, İlyas Şeker, Muzaffer Baştopçu, Sakarya Valisi Hüseyin Avni Çoş, Kocaeli Valisi Ercan Topaca, Sakarya Büyükşehir Belediye Başkanı Zeki Toçoğlu, Büyük Şehir Belediye Başkan Vekili Zekeriya Özak'ın katıldığı törende Koç Grubu'nun patronlarından Ali Koç da törende hazır bulundu. Törene katılan bu zatlar elbette ki, kadına yönelik şiddeti engellemek için orada değillerdi.

Ford'da 900'den fazla kadının çalıştığını söyleyen Ford Genel Müdürü Haydar Yenigün, cinsiyet ayrımının önüne geçmek için çalışma yaptıklarını iddia etti.

Ürettikleri aracın kadına yönelik şiddetin önlenmesi amacı ile kullanılmasından büyük memnuniyet duyduklarını söyleyen Yenigün, kadına yönelik şiddet konusundaki 'duyarlılığını' dile getirirken Ford fabrikalarında çalışan binlerce işçinin karşı karşıya kaldığı sömürü ve kölelik koşullarına ise değinmedi.

Ford Otosan Yönetim Kurulu Başkanı Ali Koç ise, araçlarının 77 ilde görev yapacağını ve kadına yönelik şiddetin engellenmesinde önemli rol alacağını söyledi. Kadına yönelik şiddetin hala kanayan bir yara olduğunu ifade eden Koç, "ekonomik ve toplumsal hayatta eşitliği sağlamak için yasalar çıkartan ülkemiz bu görüntüleri hak etmiyor" dedi.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Ayşenur İslam ise kadına yönelik şiddetin tüm "önlemlere" rağmen hala devam ettiğini söyledi. Kadına şiddetin bir insan hakkı ihlali olduğunu belirten İslam şunu söyledi: "Kadına yönelik şiddet nesilden nesle geçtiği için önlenmesinde büyük sorun yaşıyoruz. Sorunun çözümü tüm tarafların bu konuda bir araya gelerek, yasalarla bütüncül bir yaklaşımla çözülebilir. Bakanlığımız bu konuda tüm taraflarla birlikte uzun soluklu bir mücadele veriliyor. Son dönemde kadın erkek eşitliği yasalarında düzenlemeler yapıldı." İslam, AKP döneminde kadına şiddet olayları ve kadın cinayetlerinde yaşanan büyük artış ise görmezden geldi.

Ford'da kadın işçi sömürüsü

Kadına yönelik şiddete "çözüm" olarak sunulan proje, patronlar ve sermaye devletinin yetkilileri tarafından allanıp pullanırken Ford'da çalışan kadın işçiler ise bir dizi hak gaspıyla karşı karşıyalar.

Ford'da çalışan kadın işçilere verilen kreş yardımı maaşlarına yansıtılıyor ve bu durum vergi kesintisine erken girmelerine sebep oluyor. Bu durumda patronlar bir yerden verirken başka bir yerden alıyor.

Ulucanlar'da devrimci irade kazandı, devrim kazandı!

“İçeriye hakim olamadan dışarıya hakim olamayız” diyordu 15 yıl önceki başbakan Bülent Ecevit, ABD’ye, efendisinin karşısında süklüm püklüm durmaya gitmeden önce. Sözlerin tetikçisi Ecevit’i ama silahın namlusu sermaye sınıfının elindeydi.

26 Eylül 1999’da Ulucanlar Hapishanesi’nin çatılarındaki katiller, “30’a kadar yolu var”, diyerek yapacakları katliamın boyutunu ifade ediyorlardı. Ulucanlar Hapishanesi’ne koğuş işgaline son vermek için değil, katletmek için gelmişlerdi. Katliam kelimesinin tam anlamıyla vahşicediydi. Ümit yoldaş, Abuzer Çat, Zafer Kırbayır’la birlikte çatıdan açılan ateş sonucu ilk katledilenler arasındaydı. Buna rağmen Ümit yoldaşın vücudunda darp izleri vardı. Yani ölümsüzlüğe ulaştıktan sonra tekmedenmişti. Bu, katillerin kiniyle açıklanamaz. Diğer hapishanelerdeki tutsaklara ve emekçi sınıflara karşı uygulanan yıldırma politikasının bir parçası olarak gerçekleşti bu vahşet. Korku ve yılgınlık yaymak istiyorlardı.

Fakat katiller, katlettiler ama amaçlarına ulaşamadılar. Komünist ve devrimci tutsakların direnişi, katliamcı sermaye sınıfının amacına ulaşmasına izin vermedi. Ulucanlar Hapishanesi’nde tutsakların ölümüne halay duran destansı direnişi, hapishanelerdeki bütün tutsakların yüreğine, ölümsüzleşen yoldaşların acılarından çok, direnişi işledi. 1 yıl sonra, 19 Aralık’ta, yoldaşlarımızın yüreklerimize işlediği direnişle karşı durduk katillere. Ve ON’lar gibi biz kazandık. Bizimle birlikte devrim kazandı.

Dostun da, düşmanın da gördüğü bir gerçeklik

var; bizler için esas olan Ulucanlar Katliamı değil, Ulucanlar Direnişi’dir. Teorik bir çözümleme yapmadan 19 Aralık’ta hissettiklerimi anlatayım. Saldırı başladığı andan itibaren Ulucanlar’da ölümsüzleşenler, özellikle Habip yoldaş, deyim yerindeyse, beni hücrelerime kadar direnişle kuşattılar. Sadece 19 Aralık’ta değil, bütün ÖO Direnişi süresince böyle oldu. Ölümsüzleşme deyimiminin, kulağa hoş bir tını veren bir söz olmayıp, somut bir gerçeklik olduğunu gördüm. Kendim için söylediklerim, bütün tutsaklar için de geçerli. Yani Ulucanlar direnişi katilleri yendi.

Dışarıda ise Ulucanlar Direnişi’nin etkisi en net olarak Haziran Direnişi’nde görüldü. Hapishane özgülünde en görkemliydi, Ulucanlar Direnişi. Hapishanelerde yaşanan bütün direnişlerin yansıması vardı, Haziran Direnişi’nde. Denizler’in idam sehvasına tereddüt etmeden yürüyüşleri, Mahirler’in Kızıldereli’deki direnişleri, İbrahim Kaypakkaya’nın ser verip sır vermeyen direnişi Haziran Direnişi’nde yansımasını buldu. Türkiye’de yaşanan en görkemli direnişe, devrimciler öncülük edemediği halde, devrimci atmosferin hakim olması, bu direnişlerden bağımsız ele alınmaz. Ölümü göze alarak, direnmek, ölümlerle sonuçlansa bile, gerçek anlamda bir kazanımdır. Ulucanlar’da komünist ve devrimci tutsakların iradesi galip geldi, devrim kazandı.

ON’ları anmak, ON’ları yaşatmakla mümkün. Devrim davasını büyüttüğümüz oranda ON’ları yaşatırız.

M. Kursun

ON’lardan biri olan komünist önder Habip yoldaş yaşıyor!

İsmet Kavaklıoğlu ağır işkencelerle katledileceği hamama götürülürken katillere bağıyordu, ‘bunun hesabını vereceksiniz!’ diye. Devrim davasına bağlılığın en net ifadesi bu sözler.

ON’lardan biri olan Habip yoldaşta da aynı bağlılığı görürüz. Komünist önder olarak Habip yoldaşın en önemli özelliklerinden birisi, hiçbir zaman, hiçbir şey için yapmam, demezdi. Daha önce hiç yapmadığı karmaşık bir yemeği bile, ya direk yapmam derdi, ya da yapmaya çalışırdı. Ama asla yapmam demezdi. Devrim için yapılması gereken işlerde ise asla yapmam demediği gibi yapmam da demezdi. Habip yoldaşın bu özelliği devrim davasına sıkı bağlarla bağlı olduğunu gösterdiği gibi, kendine olan özgüvenini de gösteriyor.

Habip yoldaşın biz komünistlerin örnek alması gereken pek çok özelliği var. Ama bugün için onun özgüveni öncelikli olarak örnek alınmalı ve yaşatılmalı. Çünkü Ümit yoldaşla birlikte uğruna tereddüt etmeden ölümüne yürüdükleri dava büyüdü, büyümeye devam ediyor. Öte yandan sınıf hareketi yükselme eğrisine girdi. “Yapmam” yüklemiyle kurulu cümleler bize uzak olmalı. Yoldaşların devrim özlemini yaşama geçirme eylemini yapmalıyız. Bunu yoldaşları da aşarak yapmalıyız.

Katil polis cinayeti anlattı

İstanbul Okmeydanı’nda polis kurşunuyla katledilen Uğur Kurt’un ölümüyle ilgili devam eden yargı sürecinde yeni bir gelişme yaşandı. 22 Mayıs 2014 tarihinde Okmeydanı Cemevi bahçesinde bir cenazeye katılan belediye işçisi Uğur Kurt’u ateş ederek katleden polis Sezgin Korkmaz, gaz bombası kullanma olanağı olduğu halde tabancasını tercih ettiğini söyledi.

Savcılıkta ifade veren Korkmaz, cemevinde birinin vurulduğu söylendiğinde ise “terör örgütünün taktiği” sanıp inanmadığını belirtti. Korkmaz’ın olaydan 3 ay sonra 21 Ağustos’ta savcıya verdiği ifade çelişkileri ortaya koydu. 2014 yılı ocak ayında TEM’de çalışmaya başladığını söyleyen Korkmaz, boyalı gaz silahı olan FN silahını kullanmak için kurs aldığını Kurt’un öldürüldüğü güne kadar son 3 ayda toplumsal olaya müdahalede bulunan ekipler içinde yer aldığını anlattı.

Olay günü zırhlı akrep aracıyla gösteri yapan eylemcileri takip ettiklerini söyleyen Korkmaz, “Barçın Sokak’ta ilerliyorduk. Ben de olası bir duruma karşı FN silahı ile arkada hazır olarak beklemekteydim. Piyalepaşa Caddesi’ne çıkacağımız sırada aracın ön tarafında FN silahını kullanmak için açık bırakılan mazgaldan motolof içeriye düştü ve yanmaya başladı” dedi. Arkadaşlarıyla araçtan indikten sonra caddenin aşağısında yüzleri kapalı bir grubun molotofla kendilerine doğru geldiğini ileri süren Korkmaz, “Molotof atan şahsa ayak hizasını hedef alarak etkisiz hale getirmek amacıyla bir el ateş ettim” dedi. Korkmaz’ın ifadesi gaz bombası silahı ile beklediğini, buna karşın araca molotof isabet ettikten sonra gaz bombası atmak yerine tabanca ile ateş ettiğini ortaya çıkardı. Buldukları bölgede cemevi olduğunu bilmediğini öne süren Korkmaz, vurulan birinin olduğu söylenmesine karşın ilkyardım için harekete geçmediklerini de anlattı. Korkmaz, olay yeri görüntülerinde ateş etmeye başlamadan önce birden çok polisin kendisine “Sıkma” diye bağırdığını görüldüğünü rağmen savcının sorusu üzerine, “Ateş ettiğim esnada civarda sivil kimse görmediğim gibi beni uyarın, bana seslenen kimse de olmadı” dedi.

Alınak 9. kez cezaevinde

Eski DEP Milletvekili ve avukat Mahmut Alınak, kesinleşen 14 aylık hapis cezası nedeniyle 16 Eylül’de cezaevine girdi.

Kars’ta, 2008 yılında bir polis memuruna hakaret ettiği iddiasıyla hakkında verilen 14 ay 17 günlük hapis cezası Yargıtay tarafından onanan eski Kars ve Şırnak Milletvekili Mahmut Alınak, Kars Adliyesi önünde basına açıklama yaptı. Alınak şöyle konuştu: “Bazıları bana derler ki, ‘Bu yaşta hapishaneye girmek ayıptır.’ Ben de diyorum ki asıl bu yaşta hapishaneye girmemek ayıptır. Çünkü biz yaşlılar hapishaneye girmesek, bedel ödemeyi göze almazsak, gençlere ve gelecek kuşaklara karşı görevlerimizi yapmamış oluruz. Tarihe ihanet etmiş oluruz.”

Alınak, adliyedeki işlemlerinin tamamlanmasının ardından Kars Açık Cezaevi’ne gönderildi.

Zindanlardaki hak ihlalleri devam ediyor!

“Devrimci irade teslim alınamaz!”

Sermaye devletin zindanlardaki hak ihlalleri devam ediyor. Bir yandan hasta tutsaklar üzerinden sürdürülen katliamcı politika her gün yeni bir can almaya devam ediyor. Diğer yandan değişik hapisanelerde tutsaklara yönelik gerçekleşen baskılara ve saldırılara yenileri ekleniyor.

En son Şakran Hapishanesi’nde PKK’li hasta tutsak Yaşar Dere kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi. Bununla birlikte birçok hasta tutsak sağlıkları bakımından hapisanelerde kalmaması gerekirken ne serbest bırakılıyor ne de doğru düzgün tedavileri yapılıyor.

Devrimci tutsaklara yönelik hak ihlalleri ise günden güne artıyor. AKP iktidarı “açılım süreci” adı altında Kürt hareketini boş vaatlerle oyalamaya çalışırken, zindanlarda sergilediği baskı koşullarıyla gerçek yüzünü açığa vuruyor.

Kandıra F Tipi Hapishanesi’ndeki tutsaklar yedikleri yemeklerden zehirlenirken, tutsakların tedavileri doğru dürüst yapılmadığı gibi olayın kamuoyuna yansımaması için tutsaklar üzerindeki baskılar artırılıyor. Daha önce de yemeklerin içinde insan sağlığını tehdit eden zararlı maddelerin çıktığına dair tutsakların şikayetleri dikkate alınmayarak, gözardı edilmişti. Aynı sorun Şakran Kadın Hapishanesi’nde de yaşanmaktadır. HDP’li milletvekillerinin konuyu meclise taşımalarına, “İnsan Hakları Komisyonu’nun” buraları “ziyaret etmelerine” rağmen yaşanan sorunlar geçici bir süreliğine “çözülüyor” gibi gözükse de devam etmiştir.

Yine Kırıkkale Hapishanesi’nde en temel insani ihtiyaç olan “su hakkı”, tutsakların elinden tamamen keyfi bir biçimde alınmakta ve ciddi sağlık sorunlarının yaşanmasına adeta davetiye çıkarılmaktadır. Fakat hapisane idaresi, sadece tutsakların sağlığını tehdit etmekle kalmayıp aynı zamanda onları kantinden su almaya mecbur bırakarak büyük bir vurgun ve rant elde etmenin de hesabını yapmış oluyor. Ne de olsa hizmetinde oldukları düzen, artı-değer sömürüsü üzerine kurulu olduğuna göre, bu düzendeki “idarecilerinin” de her türlü uygulamada nasıl kâr edebileceklerini düşünecek olmaları hiç de şaşırtıcı olmasa gerek!

Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde ise devrimci tutsakların geçtiğimiz yıl sergilemiş oldukları direniş sonucunda püskürtülmüş olan kamera saldırısı (tacizi) yeniden gündeme getiriliyor. Devrimci tutsaklar, disiplin soruşturmaları, hücre “cezalarına” rağmen, bu taciz saldırısına boyun eğmeyerek, kararlılıklarını ortaya koyarak, kameraları kırarak, yakarak direnmişlerdi. Kamera saldırısı şimdi kimi hücrelerde tekrar devreye sokularak devrimci tutsakların iradeleri bir kez daha sınanmak isteniyor. Üstelik bu saldırılar karşısında “insani” tepki ve tavrını göstereceklerini beyan eden devrimci ve siyasi tutsaklara sürgün tehdidiyle boyun eğdirebileceklerini sanıyorlar. Oysaki yanıldıklarını, kamera takma girişimleri karşısında devrimci tutsakların ilk tepkileri ardından bir kez daha

görmüş oldular. Bu çaresizlik sonucunda “çözümü” yine hücre “cezalarında” aramaktalar.

F tiplerinde uygulanan tredman politikalarının bir parçası olan kamera saldırısı, devrimci tutsakların her anlarının gözetlenerek, kayıt alınarak denetim altında olduklarının bilinmesini, faşizan baskılar karşısında direnmeyle teslim olmalarını bekleyen bir uygulamadır.

Bununla birlikte kamera saldırısı tredman uygulamalarının en utanmaz yöntemlerinden biridir de. Zira her şeyin en sıkı kurallara bağlandığı, 8 metrelik yüksek duvarlar ve tel örgülerle çevrili F tipi hapisanelerde kamera uygulamasının “mantıklı” hiçbir izahı yoktur. Bunun devrimci tutsaklara yönelik psikolojik bir baskı ve açık bir taciz uygulaması olması dışında hiçbir mantıklı açıklaması olamaz.

Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde kalan devrimci tutsakların bu saldırılar karşısında yapmış oldukları “hukuki” itirazlarına ise, “kameraların tutuklu ve hükümlülerin kendi güvenlikleri için” olduğu yönündeki Cumhuriyet Başsavcılığı’nın vermiş olduğu yanıt, bu taciz “suçunun” sermaye iktidarının sözde “bağımsız” yargısı eliyle nasıl temize çıkarıldığının somut bir göstergesi olmuştur.

Sermaye düzeninin ve onun sözde bağımsız yargısının, devrimci ve siyasi tutsakların “güvenliğini” ne oranda düşündüklerini daha iyi anlayabilmek için geçtiğimiz günlerde karara varılan bir duruşmayı anlamak yeterli olacaktır. 1996 yılında Diyarbakır

zindanlarında polis-asker ve gardiyanlarca katledilen 10 tutsağa ilişkin görülen davanın, “kasıt yoktur” denilerek ve zamanaşımına uğradığı gerekçesiyle üstü kapatılmak istenmiştir. Sermaye iktidarının “bağımsız” yargısına, böylesine bir katliam ve işkence davasında suçu temize çıkarma kararını aldırın en önemli neden; “tutsakların güvenliği” olmuştur herhalde! Tıpkı Ulucanlar Katliamı’nda olduğu gibi. Ya da 19-22 Aralık katliamlarında olduğu gibi...

Nasıl ki “tutsakların güvenliği” adına “Hayata Dönüş” ismini verdikleri operasyonla onlarca devrimci tutsağı katlettilerse, şimdi de yine “tutsakların güvenliği” adı altında kamera saldırısını devreye sokarak, F tiplerinde uygulamaya çalıştıkları tredman-tacit politikalarını güçlendirmeye çalışıyorlar.

Zindanlar, içerisinde yaşadığımız siyasi düzenin de aynasıdır. Hapisanelerde devrimci tutsakları teslim almaya yönelik her uygulama, yaşamı köleleştirilen milyonlarca emekçinin de özel mülkiyet ve artı-değer sömürüsüne dayalı kapitalist düzene boyun eğdirilmesini hedeflemektedir. Devrimci tutsaklar bu bilinçle direnmeye, sınıf mücadelesini bu alanda da sürdürmeye devam ediyorlar. Devrimci tutsakların bu mücadelesine sahip çıkmak, işçi sınıfı ve emekçilerin davasına da sahip çıkmak anlamına gelecektir.

“Devrimci irade teslim alınamaz!”

“Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük!”

TKİP dava tutsağı Onur Kara

Hayat boşluk tanımaz!

İşçilerin Birliği Derneği'ne saldırı, işçi sınıfı ile sınıf devrimcileri arasında kurulan bağa -ne kadar zayıf da olsa- neşter atmaktır. İşçilerin birliği, kendiliğinden bilincin sınıf bilincine ulaşması/dönüşmesi, örgütlü mücadele kanalları ve yollarının yaratılması, sınıf bilinçli işçilerin yaratılması, işçilerin sadece patrona değil aynı zamanda devlete ve sermaye iktidarına yönelmesi sürecinin başlaması, sermaye iktidarının korkulu rüyasıdır, bu yüzden kudurganca saldırır, faşist çetelerini ortaya döker, işçileri ve emekçileri kendi küçük dünyalarına "koruk" silahıyla döndürmeye çalışırlar.

Sadece İşçilerin Birliği Derneği'ne yapılan bir saldırı değildir bu, daha fazla sömürüyle, iş cinayetleri ve taşeronlaştırma sonucunda hergün daha fazla işçinin artan öfkesinin "sınıfsal bir kine" dönüşmesinden korkan egemenlerin, işçi sınıfının mücadelesine yaptığı müdahaledir aynı zamanda. Sınıf, kendiliğinden oluşan öfkesini, siyasal bir bilince çevirecek devrimci sınıf partisini, sınıf devrimcilerini ve öncülerini arıyor, buna ihtiyaç duyuyor. Bu sadece bir ihtiyaç değil aynı zamanda bir zorunluluk olarak kendini dayatıyor. Kapitalizm girdiği krizlerde en çok bu zorunluluğa karşı mücadele edecektir, faşizan yöntemlerini kullanmaktan çekinmeyecektir. Devrim koşulları günbegün oluşuyorken, bunu en çok egemen sınıf iliklerinde ve kemiklerinde hissediyorken, her gün gerici ve korkuyu yeniden üretiyor ve örgütleyorken, sınıf devrimcileri örgütlenme kanallarını yaratmalı, işçi sınıfına teori silahını ulaştırmalı, sınıfın kendisinden güç aldığı bir sınıf

partisini büyütmeli, bütün sağ ve sol sapmalarla mücadele ederken, aynı zamanda işçi sınıfının öncü gücünü sağlamlaştırmalı, bugün sadece işçilerin kendiliğinden öfkesi seyrinde yürüyen mücadeleyi, siyasal bir mücadeleye sınıf savaşımına çevirmeli.

İşçilerin Birliği Derneği'ne devletin saldırısından çıkarılması gereken ders budur. Devlet ve sermayedarlar, işçilerin sınıf bilinci kuşanmasından, çocuğun karanlıktan korktuğu gibi korkarlar. Tek bir sınıf bilinçli işçinin bir fabrikayı -onların deyimiyle- nasıl zehirleyeceğini kendi deneyimlerinden ve işçi sınıfının mücadele tarihinden bilirler. Korkuları yersiz değildir, bu yüzden durmadan kendi örgütledikleri gerici karanlığı işçi sınıfının üzerine salmaktan geri kalmayacaklardır.

İşçilerin Birliği Derneği'ni sahiplenmek yetmez, sadece birkaç mahalleyi savunmak da yetmez, sanayi bölgeleri çevresinde bulunan binlerce işçi mahallesinde örgütlenmek, fabrikalarda sanayide işçilere ulaşmak, işçilerin birliği ve bilinçlenmesini sağlayacak örgütlenmeler yaratmak gerekir. İşte bu da derneğe saldırıdan çıkarılacak, çıkarılması zorunlu derslerden biridir. Sermayenin korkularını somut bir gerçeğe dönüştürmek, onların karanlık çağının işçi sınıfının mücadelesi ve iktidarı ile başlayacak olanı, kendi döktükleri kanda, sömürdükleri emekte boğulacakları işçi sınıfının altın çağını, devrimi yaratmak için durmaksızın çalışmak gerekir. Bu tarihsel bir sorumluluk ve görevdir. Hayat boşluk tanımaz.

Ekim Arat

"Türkiye yeni bir döneme giriyor!"

Türkiye son 6 ayda 2 seçimi geride bıraktı. Son olarak Cumhurbaşkanlığı seçimleri yapıldı. Her iki seçimde de işçi ve emekçiler bazı ilkleri yaşadılar. Her iki seçim de soldan gösterenlerin nasıl da sağdan vurduklarını çok açık bir şekilde gösterdi. Komünistlerin yıllarca işçi ve emekçilere anlatmaya çalıştıkları, burjuva politikasının ilkesizliğini, burjuvazinin siyasetçileri yaptıklarını savunarak ve sahiplenerek kanıtladılar.

İlk yapılması gereken şey ne pahasına olursa olsun rakibini ekarte etmek olunca ve bu rakip de AKP olunca seçimlerde dinci-gerici partiyi devirmek için diğer sağ partilerin desteğini almaktı. Bu nedenle de varlık nedeni işçi, Kürt, Alevi, devrimci düşmanı olan MHP ile ittifak yapmakta bir sorun görmediler. Tabii sağ oyları almak için de sağcı bir aday göstermek onlar için gerekiyordu. Devrimcilere düşmanlığı tescilli Mansur Yavaş'ın aday gösterilmesi onlar için yine sorun değildi. Tabii aynı politikayı Recep Tayyip Erdoğan'ın iş başına getirdiği, onun elinde yetmişmiş, sülaleden gerici Ekmeleddin İhsanoğlu'nu aday göstererek bir daha tercih ettiler.

Asıl önemli olan kısmı ise yıllardır emekçilerin "biliyoruz bunların ne mal olduğunu, ama ne yapalım" söylemini aşarak ilk defa bu kadar kitlesel bir şekilde sandık üzerinden tepkilerini dile getirmeleridir. Ve kuruluşundan beri mevcut sistemle barışık olmayan Aleviler'in tepkisini, milyonlarca Alevi'nin sandığa gitmemesi, yüz binlercesinin geçersiz oy kullanmasını olumlu ve bu düzene tepki anlamında umut verici bir gelişme olarak görmek gerekiyor.

Yıllarca Kemalizm'in etkisiyle sersemletilmeye çalışılan kesimler, CHP tarafından yıllarca çantada keklik görülenler, parti kongrelerinde devrimcilik edebiyatı yapanlar bu işlerin eskisi kadar kolay olmadığını görmüş olduklarından sol literatüre sarılma gereği duyuyorlar. Ama yeri geldiğinde kurt işareti yapanlar, Alevi olduğunu söyleyemeyenler, MHP ile hareket edenlerin gerçek kimliklerini tüm Türkiye gördü.

Burjuva siyaset sahnesinde sol gösterenler sadece bunlar değil. Haziran Direnişi'nde "barış sürecinin" provoke edildiğini söyleyen, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en işçi düşmanı, en emekçi düşmanı, en Alevi, en Kürt, en devrimci düşmanı başbakanını cumhurbaşkanlığı koltuğuna otururken ayakta alkışlayanlar aslında bu ülkenin tüm bu ezilen kesimlerine gerçekte verecek hiçbir şeyleri olmadığını göstermişlerdir bu davranışlarıyla.

Sınıf hareketinde kendisini parça parça hissettiren bir militanlaşma eğilimi gözlemleniyor. Greif, Yatağan, Seyitömer, Ant Tekstil militan mücadelelerinden sonra 3 bin inşaat işçisinin otoyolu ateşe verdiği militan eylemine tanık olduk. Ve son olarak ücretlerini alamadıkları için patronlarını rehlin alan Bursa'daki fabrika işçilerinin daha önce örneğini Türkiye'de görmediğimiz eylemine tanık olduk.

Tüm bunlar 2014'te ezilen kesimlerin uyanışlarının olumlu, umut verici örnekleri oldular. Türkiye yeni bir döneme giriyor. Önümüzdeki yıllar emekçilerin öfkesinin kitlesel olarak yaşandığı yıllar olacak. En önemli sorun bu öfkenin kendiliğinden değil örgütlü olmasını sağlamak meselesidir...

A. Ali

Van elinde bir öksüz havası

Dağlı sevdaların kentli kavgası: Ruhi Su

Vanlı bir Mehmet'in hikâyesidir, kimin çıkarına olduğunu bilmediği bir savaşın bedelini öksüz-yetim kalarak ödeyen, evinden, yurdundan olan minik bir bebeğin boş künyesidir. Bu künyeyi kendi emeğiyle dolduran, acıların, ayrılıkların, yoksullukların izlerine rağmen, umutlu bir geleceği haykıran Mehmet'in Su gibi saf ve temiz ömründeki direncinin bedelidir: Ruhi Su olmanın serüveni. Bu sayfalara sığmaz fakat ölümsüzlüğünün 29. yılında onun yiğit, emekçi ve sanatçı kimliğine ve bu uğurda ilmek ilmek ördüğü 73 yıllık ömrüne bir selam olur belki. Ruhi Su'yu aramızdan ayrılışının 29. yılında saygıyla anıyoruz...

Öksüz Mehmet'ten basbariton Ruhi Su'ya...

Mehmet, Ermeni bir ailenin çocuğu olarak 1912 yılında Van'da dünyaya gelir. Ama öyle bir dünyadır ki gözlerini açtığı, anasını-babasını elinden almış, onun küçücük bedenini de Çukurova'ya, Adana'ya savurmuştur. Burada emmi-yenge bellediği bir ailenin evinde geçen çocukluğu daha o yıllarda bu dünyanın haksız yüzünü gösterir ona. Yaşlıları oyun oynarken o dağda, bayırda sürünün peşinde çobanlık yapar, tarlada, sabanda çalışır. Buna rağmen yük olur ekmek yiyip su içtiği yoksul ocağa, öksüzler yurdunda bulur kendini. İşte oyunu, müziği ve her şeyden öte kendini burada tanır Mehmet.

Müzik okuluna gitmek istediği bir dönemde hükümetin yayınladığı bir genelge ile zorla askeri okula kaydı yaptırılır. Okula devam etmemek için elinden ne geldiye yapar fakat bir türlü çürük raporu alamaz. Buna rağmen müziğe olan sevgisinden de vazgeçmez öksüz Mehmet. Askeri okulda kantinde, koridorda, yatakhane gizlice keman çalar, onu sokmak istedikleri kalıba bir türlü sığmaz. Bir gün yine keman çalarken yakalanır ve komutan tarafından kemani kırılır. Anlayamaz Mehmet, o postalın altında ezilen kemanın neden bu kadar tehlikeli olduğunu. Sonradan pişman olup kemanın parasını vermek isteyen komutanın teklifini uzlaşmaz bir içgüdüyle reddeder. Çünkü daha o yıllarda başlamıştır tehlikeli şiirlerin anlamını bulmaya.

Müzik sevdasından ise asla vazgeçmez. Bir gün yine bir muayene esnasında, doktora derdini açar. Askeri okulda değil, müzik okulunda okumak istediğini ve bu nedenle çürük raporu alması gerektiğini söyler ve doktoru ikna eder. Ruhi Su'ya uzanan süreçte yapı taşları böylece döşenmeye başlanır. Tekrar öksüzler yurduna dönen Mehmet Ruhi burada Müzik Öğretmen Okulu sınavlarına girer ve okumaya hak kazanır. Aynı sene kolay söylendiği ve tek heceli olduğu için Su soy ismini alır. Bu yıllarda Riyaseti Cumhuriyet Orkestrası'na seçilir, aynı zamanda müzik öğretmenliği yapmaya başlar.

Su, basbariton sesiyle hemen dikkatleri üzerine çeker. Müzik Öğretmen Okulu'nu bitirdikten sonra girdiği Ankara Devlet Konservatuvarı'nın opera bölümünde çalışmaya başlar. Birçok operada yer alır. Onun son operası "Konsolos" olur. Provedayken komünizm propagandası suçlamasıyla gözaltına alınır ve tutuklanır. Ama yalnız değildir, daha sonra eşi

olacak Sıdika Hanım ve onlarca sanatçı ve devrimci tutuklanır sonradan 51 tevkifatı olarak adlandırılacak bu operasyonda. Ruhi Su için opera dönemi böylece kapanmış olur...

El kapılarında ezgili bir yürek

Ankara'da gözaltına alınan Ruhi Su ünlü işkencehane Sansaryan Han'a, İstanbul'a götürülür. Bir tabutluğa kapatılan ve günlerce işkence gören Su, "bu nasıl İstanbul?" diye sorar kendine... Ve bir türkü yakar:

*"Bu nasıl İstanbul zindan içinde
Kayboluverdi gecem gündüzüm
Yattığımız yerde güller bitecek
Gün işiyip gelir sabret."*

Onun bozkıra alışkın nefesi, kolay kolay alışamaz Sansaryan içindeki İstanbul'un rutubetli havasına. Daralır yüreği gecesi gündüzü belli olmayan o karanlık kafesin içinde. Ama yine de başını dik tutar. Yalnızca dostuna gösterir yarasını, umudunu da saklı tutar. Ve sevdiği kadını düşünür. Beş ay kaldığı bu tabutlukta yazdığı Mahsus Mahal türküsünü Sıdika Hanım'a ithaf eder. Aylar süren işkencelerin ardından Harbiye Cezaevi'ne konurlar. Daha kolay görüşebilmek için nişanlanırlar ancak haftada yalnızca on dakika görüşebilirler. 51 tevkifatı sanıklarının mahkemesi yapılır, her ikisi de beşer yıla mahkûm olurlar. Daha uzun ayrılık günleri başlar. Sıdika Hanım Sultanahmet Cezaevi'ne konulurken, Ruhi Su Adana'ya sürgün edilir. Çocukluğunun Adana'sına... Ve onlar ömür boyu sürecek başka bir yoldaşlığın sözünü verirler, evlenirler.

Tutsakları Adana'ya taşıyan otobüs koyulur yola... Uzun bir yoldur İstanbul-Adana arası, günler sürer. Jandarma aman vermez, bilekler kelepçeli, dişler kenetlidir. Düşünür derin derin, düşünür bu yolculuğun manasını Ruhi Su.

*"Gidiyor kalktı göçümüz
Gülmez, ağlamaz içimiz
İnsan olmaktı suçumuz
Hasan Dağı insan olmak"*

Başı dumanlı, ketum Toroslar'ın diyarına, çocukluğunun sıcak, yorucu ve büyüten Adana'sına sürgün yolunda dolunaylı, Tuz Gölü'nün ışıltılı yandıran Hasan Dağı'nın ise tüm heybetiyle yolculara selam durduğu bir gecede bu heceler dökülür dilinden, vurur sazının teline inceden inceden... İncedir sazının sesi, çoğu zaman da saygılıdır... Su'nun kendi deyimiyle o türkü söylerken sazi ne onunla ne de türküleriyle yarışır. Yalnızca eşlik eder söze, onu tamamlar. Tıpkı büyük ustalarda olduğu gibi onun da saziyle böyle bir uyumu vardır. Önce söz gelir, sonra ses...

Dağların havasını kentlere taşıyan bir ozan der Âşık Veysel ona. Öyledir. Türküler onun nefesidir. Bu nedenle türküsüz kalırsa soluksuz kalacağını, öleceğini düşünür. Hapislik yıllarında da düşmez sazi elinden. Üretmeye devam eder Ruhi Su. Nazım'ın şiirlerini besteler. Kolektif müzik kültürünü yaşatmak için hapisyanede de koro kurar, müzik çalışmaları yapar. Nazım'ın da dediği gibi, uzun hapislik yılları geçirilmez değil, geçirilir. Nitekim Ruhi Su da geçirir koskoca

beş yılı akıp giden su gibi. Soldurmaz sol memesinin altındaki cevahiri. Hapisten çıktıktan sonra da kaldığı yerden devam eder türkü serüveni.

Yorulan bir bedende, tükenmeyen bir nefes

Hapisten çıkar Ruhi Su. Bu kez Anadolu türkülerinin peşine düşer. Köy köy dolaşır derlediği türkülerini kendine has yorumuyla kalıcılaştırır Su, aynı zamanda geçinebilmek için birçok işte çalışır. Son olarak gazinolarda küçük konserler vermeye başlar. Bu yıllar aynı zamanda devrimci mücadelenin tüm coşkusuyla toplumu sarstığı yıllardır. Ruhi Su da bu kavganın bir tarafıdır. O devrimden yana bir taraf olarak türkülerini birlikte en ön saftadır. Ona göre düşmanın silah tutan elleri, dostun bağlama tutan ellerine asla su dökemeyecektir. Bunu bilir ve kendi gücünün farkına varır.

Toplumsal hareketin üzerine bir balyoz gibi inen faşist darbe de farkındadır türkülerin gücünün. Bu nedenle yasaklılar kervanına katılır Su'nun düzene kafa tutan gür sesi. Kasetleri toplatılır. Türkülerin zincire vurulduğu o zulüm yılları bir kez daha başlamış olur. Yine de türkü söylemekten vazgeçmez Ruhi Su. Dost sofralarında, gizli saklı buluşulan evlerde ve illegal konserlerde alır sazi eline. Ancak 73 yıllık ömrüne sığdırdığı fırtınalı yaşamın ona bir darbesi daha vardır. Kansere yakalanır. Ama yurt dışında tedavisi mümkün olan bu hastalık değil, yurtdışına çıkma yasağı öldürür onu.

Onun ölümü beş yıldır korku zincirlerini kıramayan ezilenleri kavgaya çağırır. Cenazesi darbenin ardından gerçekleşen büyük bir kitle gösterisine dönüşür. Binlerce kişinin katıldığı bu büyük eylemde "Ruhiler ölmez!" sloganları atılır. Eyleme saldıran polis onlarca kişiyi gözaltına alır. Su ise toprağa değil, onun türkülerini dinleyenlerin yüreklerine gömülür. Bugün o yüreklerden derlediğimiz bilgilerle onu tanımaya ve anlamaya devam ediyoruz. Çünkü Asım Bezirci'nin de dediği gibi "Onun sanatı bugüne olduğu gibi yarına da ışık tutuyor ve bize yol gösteriyor."

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2014/37 * 12 Eylül 2014 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No 2 / 9 **Fatih / İstanbul**

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Kavganın sürdüğü her yerde **NERUDA** ve şiiri yaşıyor!

*“Tüm insanlara ışık, adalet ve onur saçacak
mükemmel şehri kazanacağız!
Şiir boşuna yazılmış olmayacak!”*
Neruda

“Tarih, sınıf mücadeleleri tarihidir”, şiir ise “dünyayı değiştirmenin bir aracı”, araçlarından biri... Devrimci şairler bu mücadelenin yılmaz neferleridir... Bundandır, ne zaman bir ülkenin üzerinde kara bulutlar yoğunlaşsa, ilk olarak şairlerin üzerine çarpı atılması. Çağımızın tüm büyük ozanları da geçmişlerdir bu zorlu yoldan... Zindanlardan sürgünlere ve idam mangalarına uzanan bu yolda Nazım, Jara, Lorca adlarının yanında daha yüzlerce isim yankılanmıştır. Ve Neruda “devrim mücadelesinin militan sanatçısı” nitelemesiyle bu onurlu tarihteki yerini almıştır.

Neruda'nın hayatı, tıpkı çağının diğer devrimci ozanları gibi özgün ve yine onlarınki gibi tanındıktır aslında. Genç yaşlarda kendini ortaya koyan sanatsal üretkenlik, zaman içinde gelişen politik duyarlılık, halkın içinde yeşeren şiir, devrim mücadelesine adanmış bir yaşam... Genç yaşlardan itibaren yazdığı şiirlerle dikkat çekecek ama O'nun hayatında en önemli dönemeç İspanya İç Savaşı olacaktır: “Kısacası, kendime bir yol seçecektim. İşte bu yolu, İspanya'nın yaşadığı kötü günlerde seçtim ve hiçbir zaman da pişman olmadım”. İlerleyen yıllarda, hayatının en büyük pişmanlığının bu yola bu kadar geç girmesi olduğunu söyleyecektir...

Neruda için İspanya İç Savaşı Lorca demektir. “Şiirimi değiştiren bu İspanya İç Savaşı, benim için bir şairin ölümü ile başlar” sözleriyle anlatır Lorca'yı. Lorca ile dostlukları Neruda'nın İspanya'ya gelmesi ile başlar ve iç savaş yıllarına dek uzanır. Franco faşizmine karşı mücadele yılları iki şairin de önemli eserlerini verdikleri bir dönemdir. Savaşın sonunda antifaşist cephenin bu iki ozanından Lorca'nın payına ölüm, Neruda'nın payına ise sürgün düşer. Neruda, “Onu vururlarken insan soyunun yüreğini hedeflemişlerdi” diyerek anlatır Lorca'nın katledilmesini...

İspanya'dan sınırdışı edilen Neruda, Paris'te Franco karşıtı komiteler kurulmasına ön ayak olarak mücadelesini sürdürür. Bu dönemde aralarında Louis Aragon'un da bulunduğu birçok şairle beraber halk toplantıları örgütler. Paris'ten sonra diplomatlık göreviyle Meksika'ya geçen Neruda burada bir yandan Latin Amerika sanatının temsilcileriyle görüşürken bir yandan da Avrupa'da yükselen Nazizme karşı eserler verir. Anti-faşist şiirleri devrimciler tarafından afişlerde kullanılır.

Şili'ye dönüşünün ardından '45'te Şili Komünist Partisi'nden senatör seçilir. Kısa bir süre sonra devlet başkanına karşı sürdürdüğü sert muhalefet nedeniyle “devlet düşmanı” ilan edilir ve Neruda için “kaçaklık” dönemi başlar. Önce Arjantin'e geçen Neruda, ilerleyen yıllarda Batı Avrupa ve Doğu Bloku'nun birçok ülkesini gezer, bu ülkelerin kültürlerini inceler, sanatçılar,

devrimciler ile görüşür. Nazım Hikmet ve Neruda'nın karşılaşmaları da bu yıllara rastlar. Ülkelerinden uzak düşmüş bu “vatan haini” “devlet düşmanları”nın elbette paylaşacak çok şeyleri vardır... Birçok ortak noktası olan bu iki devrimci ozan karşılaştıkları sürgün yıllarında sağlam bir dostluğun temellerini atarlar. İkisi de diğerinden “çağın en büyük şairi” diye bahsedecektir... Nazım'ın ölümünün ardından “Neden öldün Nâzım? Senin türkülerinden yoksun ne yapacağız şimdi” diye yazar Neruda.

Sürgün yıllarının ardından Şili'ye geri dönen Neruda, Şili Komünist Partisi tarafından başkan adayı olarak gösterilir fakat O Allende'yi destekler. 11 Eylül '73'te Allende hükümeti Amerikan destekli kanlı bir darbeye devrilirken, Neruda evinde kanserle boğuşmaktadır. Darbe ile birlikte işkenceler, katliamlar Şili'nin dört bir yanına yayılır. Pinoche iktidarının da hedefinde ilk olarak ozanlar gelmektedir. Devrimci ozan Victor Jara'nın Santiago stadında katledilişinin ardından Pablo Neruda'nın evi askerler tarafından kuşatılır, eşyaları talan edilir. Neruda 23 Eylül 1973'te kansere yenik düşer ve ölümsüzlüğe uğurlanır. Ölmeden önce yazdığı satırlar son nefesinde bile bağlı olduğu davayı anlatır bize:

“Anılarım için bu satırları çabuk çabuk yazıyorum. Büyük yol arkadaşım başkan Allende'nin ölümüyle sonuçlanan o çileden çıkarıcı olaylardan üç gün sonra öldürülmesinin nedenini gizlediler. Ölüsünü gizlice gömdüler (...) Tek bir adama karşı savaşılabilmek için korkularından pek çok tank kullandılar. Şili Cumhurbaşkanı Allende, onları çalışma odasında bekliyordu. Yüce yüreğinden başka kimse yoktu o anda. Dumanlar ve alevler her yanı sarmıştı. Saldırganlar böylesi bir olanaktan yararlanmalıydı. Saldırganların onu makineli tüfekle biçmesi gerekti. Zira o görevini bırakmamıştı!”

Tüm devrimci şairler gibi Neruda da ürettiği değerler ile ezenlerin yüreklerine korku salar. Eserleri en fazla dile çevrilen sanatçılardan olan Neruda'nın şiirleri dünyanın dört bir köşesinde devrimci mücadelenin bir parçasıdır. Ve yine dünyanın dört bir yanında dönem dönem eserleri yasaklanır. “Oğulları ölen analara türkü” şiirinden dolayı Neruda hakkında Türkiye'de de örgüt propagandası yapmak suçuyla dava açılmıştır. Tek başına bu bile bir şairin kaleminin gücünü, evrenselliğini ve zamana meydan okumasını anlatır.

Neruda'yı bugün büyük bir şair yapan onun sınıflar mücadelesinde aldığı net tutumdur. Neruda'nın şiiri insanlığın mücadelesinden beslenir ve insanlığın mücadelesini anlatır. O da binlercesi gibi inandıkları uğruna savaşmış ve son nefesine kadar eğilmemiştir. Ve O bu savaşını şiirleri ile güçlendirerek insanlık tarihine en değerli mirası bırakmıştır. Bu nedenle Neruda ve sanatı, tüm karanlığa ve yozluğa karşı aydınlık tarafta verilen mücadelede yaşamayı sürdürecektir.